

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

1. Obec Malá Veleň, Malá Veleň 46, 405 02 Malá Veleň	2
2. Město Hoštka, nám. Svobody 2, 411 72 Hoštka	3
3. Město Jílové, Mírové nám. 280, 407 01 Jílové	3
4. Město Roudnice nad Labem, Karlovo náměstí 21, 413 01 Roudnice nad Labem	5
5. Obec Černovice, Černovice 80, 430 01 Černovice	8
6. Obec Dobkovice, Dobkovice 101, 407 03 Dobkovice.....	10
7. Obec Dolní Habartice, Dolní Habartice 178, 405 02 Dolní Habartice	11
8. Obec Hora Svatého Šebestiána, Hora Svatého Šebestiána 3, 431 82 Hora Svatého Šebestiána	12
9. Obec Chodouny, Chodouny 20, 41171 Chodouny.....	15
10. Obec Kryštofovy Hamry, Kryštofovy Hamry 64, 431 91 Kryštofovy Hamry.....	17
11. Obec Křimov, Křimov 1, 430 01 Křimov	44
12. Obec Kyškovice, Kyškovice 5, 413 01 Kyškovice	47
13. Obec Merboltice, Merboltice 53, 407 25 Merboltice	50
14. Obec Moldava v Krušných horách, Moldava 113, 417 81 Moldava	52
15. Obec Straškov-Vodochody, Straškov-Vodochody 2, 411 84 Straškov-Vodochody	78
16. Obec Vědomice, Na průhonu 270, 413 01 Vědomice	80
17. Obec Vědomice, Na průhonu 270, 413 01 Vědomice	83
18. Obec Vilémov, Náměstí 1, 431 54 Vilémov	86
19. Obec Žiželice, Žiželice 7, 438 01 Žiželice	88
20. Město Výsluní, Výsluní 14, 431 83 Výsluní	92
21. Zástupce veřejnosti, Jaroslava Mangová, [REDACTED] Žiželice	94

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

1. Obec Malá Veleň, Malá Veleň 46, 405 02 Malá Veleň

(JID 155826/2019/KUUK ze dne 26.9.2019)

Text námítky:

Zastupitelstvo obce Malá Veleň na svém zasedání dne 18. září 2019 rozhodlo o uplatnění námítky v rámci oznámení o zveřejnění 2. aktualizace ZÚR ÚK, která mimo jiné upravuje trasu koridoru PK4 vedoucí přes správní území Malá Veleň.

Námítku uplatňujeme z důvodu kolize navrženého koridoru PK4 s p.p.č. 1180/2, na které je umístěn obecní hřbitov a nachází se v přímém sousedství kostela a kolize s p.p.č. 1166, kde je umístěn zdroj pitné vody a vodojem pro obec Malá Veleň - Jedlka.

Z tohoto důvodu požadujeme úpravu navrženého koridoru PK4 tak, aby nezasahoval do části hřbitova a vodojemu Nad kostelem - Jedlka, umístěné na výše uvedených pozemkových parcelách v katastru obce Malá Veleň.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) byl zpracován na základě Zprávy o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období (Zpráva), kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje 14.12.2015. Podkladem pro zpracování návrhu 2aZÚR ÚK byly rovněž Územně analytické podklady Ústeckého kraje (ÚAP ÚK) a Politika územního rozvoje (PÚR). Před zpracováním návrhu 2aZÚR ÚK projektant za účasti pořizovatele prověřil ve spolupráci s dotčenými orgány a správcí dopravní a technické infrastruktury aktuálnost vymezených koridorů v platných ZÚR ÚK, tzn. i aktuálnost vymezeného koridoru PK4 „koridor přeložky silnice I/13, úsek Děčín – Benešov nad Ploučnicí – hranice ÚK“, který byl zpřesněn z Politiky územního rozvoje ČR.

Vymezení koridoru PK4 bylo v návrhu 2aZÚR ÚK aktualizováno dle Studie I/13 Děčín – Manušice – aktualizace technické studie v úseku Děčín – Benešov nad Ploučnicí (Valbek, spol. s r.o., 03/2016). Aktualizace technické studie upravuje trasu přeložky silnice I/13 mezi Děčínem a Benešovem, která v původní studii byla vedena částečně v souběhu se stávající silnicí. Studie prověřila návrh trasy s ohledem na normové parametry, zastavěné území, geologické poměry a na ekologické hodnoty ve vymezeném území. V obci Malá Veleň v oblasti kostela je nově vymezený koridor odkloněn severovýchodním směrem od trasy koridoru vymezeném v platných ZÚR ÚK, tzn. mimo zastavěné území. 2aZÚR ÚK je zpracována v měřítku 1:100 000, tzn. nelze v návrhu pracovat s jednotlivými pozemkovými parcelami, jak je požadováno v námitce.

Koridor v návrhu 2aZÚR ÚK je vymezen v šíři 100m. Pro územní plánování a využívání území vymezeného koridoru PK4 jsou ve výrokové části ZÚR v čl. [64] stanoveny následující úkoly:

- V součinnosti s dotčenými orgány, při zajištění územní koordinace, zpřesnit a vymežit koridor PK4 v úseku Děčín – Benešov nad Ploučnicí – hranice ÚK v ÚPD dotčených obcí. Při zpřesnění a vymezení koridoru v ÚPD obcí respektovat zájmy ochrany přírody a krajiny.
- Při zpřesňování koridoru minimalizovat zásahy koridoru do lesních porostů, CHKO České Středohoří, ÚSES a ochranných pásem vodních zdrojů.
- Při zpřesňování koridoru respektovat protipovodňová opatření na řece Ploučnici a minimalizovat střety se sesuvnými územími.
- Vytvořit územní podmínky pro minimalizaci zásahů do vodoteče, při zpřesňování koridoru minimalizovat zásahy do území archeologického zájmu, při zpřesňování koridoru rovněž minimalizovat zásahy do dobývacích prostorů.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Šíří koridoru lze zúžit v rámci zpřesnění koridoru PK4 v územním plánu Malá Veleň na podkladu katastrální mapy dle místních územních podmínek a limitů využití území, tzn. vymezit zpřesněný koridor v rámci ÚP Malá Veleň mimo stávající hřbitov a zdroj pitné vody pro obec.

Z výše uvedených důvodů se námitce nevyhovuje.

2. Město Hoštka, nám. Svobody 2, 411 72 Hoštka

(JID 169181/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text námítky:

Vzhledem k tomu, že město Hoštka je dotčeno 2aZÚR UK uplatňujeme své námitky dle § 6 odst. 6 písm. d) stavebního zákona, kdy jsme si všimli, že v našem městě je nadále vedena plocha ochranného pásma vodních zdrojů viz příloha (výřez z výkresu A2 Vlivy na vodní prostředí).

Odůvodnění:

Ochranné pásmo bylo zrušeno Rozhodnutím Okresního úřadu Litoměřice dne 3.10.2001 viz příloha. Upozorňujeme, že došlo k přečíslování pozemků a původně označený pozemek v Rozhodnutí 353 má nové číslo 353/3 v k.ú. Hoštka.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se vyhovuje.

Odůvodnění:

Zpracovatel obdržel od pořizovatele aktuální data ochranných pásem vodních zdrojů, která zapracoval do 2aZÚR ÚK.

3. Město Jílové, Mírové nám. 280, 407 01 Jílové

(JID 169073/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text námítky:

Dne 19. 8. 2019 obdrželo město Jílové Oznámení o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území a o konání veřejného projednání dne 8. 10. 2019. Proti návrhu mohou podat dotčené obce námitky s odůvodněním a vymezením dotčeného území do 7 dnů ode dne veřejného projednání, tzn. do 15. 10. 2019. Námitky obcí proti návrhu uplatňuje dle § 6 odst. 6 písm. d) stavebního zákona rada obce.

Uvedený návrh projednala Rada města Jílové dne 9. 10. 2019 a přijala usnesení ve znění:

Usnesení č. 364/2019/R

Rada města Jílové

A) bere na vědomí Oznámení o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ), č. j. JIL/5625/2019/ST ze dne 19. 8. 2019

B) schvaluje níže uvedené námitky k posunu biokoridoru K4 (NRBK):

a) Posun koridoru K4 (NRBK) mezi RBC 1703 a RBC 1372 není uveden v seznamu změn, ale až na str. 455 pod bodem 4.

b) Posun koridoru je odůvodněn podkladem Plánu ÚSES Ústeckého kraje - buď je provedeno chybně přenesení údajů do ZÚR, nebo je chybně rovnou Plán ÚSES, jelikož navrhovaný přesun koridoru se ze svahu nad Kamennou (viz odůvodnění str. 455) přesunul do polohy zastavěného území v údolí.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

c) Město Jílové nesouhlasí s grafickým vymezením přesunu koridoru a požaduje, aby byl koridor přesunut do skutečného průběhu svahu dle odůvodnění ZÚR - tzn. že krajní jižní poloha NRBK bude na hraně zastavěného území, v tomto případě navíc odpovídá i hraně katastrálního území (Martiněves u Děčína a Sněžník) a hraně svahu nad Kamennou

C) schvaluje námitku ke koridoru PK3 (koridor pro přeložku silnice 1/13) ve znění:

Město Jílové požaduje v případě koridoru PK3 (koridor pro přeložku silnice 1/13), stanoveného v současné době platnou ZÚR v rozmezí 200 - 400 m, jeho úplné vypuštění ze ZÚR, minimálně však zpřesnění jeho šíře tak, aby nebyl omezující pro další rozvoj dotčeného území, jako je tomu v současné době. Vše s odvoláním na usnesení RMJ č. 108/2019/R ze dne 9. 1. 2019.

Úplné znění usnesení Rady města Jílové č. 108/2019/R ze dne 9. 1. 2019 je přílohou tohoto dopisu. |

Rozhodnutí o námitce B:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Principem vymezení nadregionálních biokoridorů (NRBK) Územního systému ekologické stability (ÚSES) v zásadách územního rozvoje (ZÚR) je, podobně jako u koridorů pro dopravní a technickou infrastrukturu, vymezit hranice území, v němž musí být biokoridor zpřesněn v územním plánu (ÚP). V rozmezí koridoru NRBK K4 vymezeného v ZÚR ÚK v šířce 400 m, jehož trasa byla v rámci 2aZÚR ÚK částečně upravena ve správním území města Jílové musí být tedy v ÚP města Jílové vymezen koridor v šířce 40 m, ev. více, v souladu s Metodikou vymezování územního systému ekologické stability (MŽP 2017).

Podmínky pro zpřesnění skladebných částí ÚSES na regionální a nadregionální úrovni vymezených v ZÚR ÚK obsahuje článek [193] úkol 5 ZÚR UK:

„(5) Vymezení v grafické části ZÚR ÚK je v případě biokoridorů nadregionálních i regionálních provedeno „osou“, která určuje směr propojení, a oboustranným pásem podél této osy o šířce 200 m na každou stranu od „osy“. V rámci tohoto pásu je při zpracování ÚPD obcí možno provádět zpřesnění vymezení biokoridoru, aniž by docházelo k odchylce od ÚPD kraje. Zpracovatel ÚPD v úrovni obce na základě větší podrobnosti znalostí a většího měřítka zpracování grafické části upřesní trasu biokoridoru v souladu s právními předpisy platnými na úseku ochrany přírody a krajiny (zejména vyhláška č. 395/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů) a metodikami pro vymezování ÚSES. Dodržení 40m minimální šířky, která je stejná pro biokoridor regionální i nadregionální (v některých případech může být 50m – viz metodika), stanovené trasy a principů projektování ÚSES jsou pro zpracovatele ÚPD obcí závazné.“

Z tohoto ustanovení jasně vyplývá, že biokoridory na regionální a nadregionální úrovni jako limity pro využití území nebudou po zpřesnění v ÚP zasahovat území v celé šíři 400 m, ale pouze v minimální šíři 40 m.

V praxi se vymezování biokoridorů na nadregionální a regionální úrovni v ZÚR provádí tak, že optimální umístění biokoridoru navržené v generelu či plánu ÚSES tvoří osu koridoru vymezeného v ZÚR. Ale pro zpřesnění platí, že zpřesnění biokoridoru lze umístit kdekoliv v hranicích koridoru.

Na základě námítky Města Jílové uplatněné v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK byla opětovně zpracovatelem prověřena úprava vedení NRBK K4 severně od Jílového. Bylo prověřeno, že lze v rámci ÚP NRBK K4 zpřesnit na hranu lesa na svahu nad Kamennou, bez

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

dotčení zastavěných ploch. Zároveň lze naplnit odborný důvod pro změnu vedení NRBK K4, který spočívá v optimalizaci vedení NRBK v souladu s výše uvedenou metodikou. Vymezení NRBK K4 na hraně lesa severně od Kamenné zároveň stabilizuje přirozené rozhraní mezi zástavbou a volnou krajinou, která je součástí CHKO Labské pískovce.

Rozhodnutí o námitce C:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Dle § 42 odst. (9) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, se aktualizace zásad územního rozvoje zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí. Námitka přitom byla uplatněna k záměru, který návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) neřeší, proto k ní nelze přihlížet a nevyhovuje se jí.

Pro úplnost k dané problematice nutno konstatovat:

Návrh 2aZÚR ÚK byl zpracován na základě Zprávy o uplatňování Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje v uplynulém období (Zpráva), kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 14.12.2015. Požadavek na vypuštění koridoru silnice I/13 v úseku Knínice (D8) – Martiněves – hranice města Děčín vymezený jako VPS PK3, který je součástí platných ZÚR ÚK Zpráva neobsahuje, neboť se jedná o záměr zpřesněný z Politiky územního rozvoje ČR (PÚR), která je pro pořizování a vydávání zásad územního rozvoje dle § 31 odst. 4 stavebního zákona závazná.

Silnice I/13 Knínice (D8) - Martiněves - hranice města Děčín a Děčín - Benešov nad Ploučnicí - hranice ÚK je součástí koridoru S11, vymezeného v PÚR. Koridor tvoří dopravní páteř navrhované rozvojové osy nadmístního významu NOS2, zajišťuje tangenciální mezikrajské vztahy Ústeckého a Libereckého kraje včetně propojení dálnice D8 a rychlostní silnice R35, v krajských souvislostech v úseku Knínice (D8) - Děčín a umožňuje vazbu Děčínska na dálnici D8.

Na základě výsledků projednávání návrhu ZÚR ÚK s dotčenými orgány byl upřesněn a stabilizován koridor PK3 - přeložka silnice I/13 v úseku Knínice (D8) - Děčín po hranici města Děčín. Jeho vymezení vychází ze studie Ministerstva životního prostředí (MŽP), o jejímž zpracování se dohodli v srpnu 2008 ministr životního prostředí a ministr dopravy poté, co MŽP vydalo stanovisko EIA, které mezi předloženými variantami A a B přeložky silnice I/13 v úseku Modrá - Děčín nenalezlo přijatelné řešení. Koridor je vymezen v ZÚR ÚK na základě studie „*Dohledání environmentálně přijatelné trasy přeložky silnice I/13 v úseku Děčín - D8*“ zpracované MŽP v září 2009 a následně dopracované a upřesněné v lednu 2010.

Koridor PK3, který je v platných ZÚR ÚK vymezen v šíři na 125-400m, lze na základě stanoveného úkolu (1) pro územní plánování a využívání území v čl. [64] zpřesnit v územních plánech dotčených obcí.

4. Město Roudnice nad Labem, Karlovo náměstí 21, 413 01 Roudnice nad Labem

(JID 169178/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text námítky:

Město Roudnice nad Labem, v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon) a usnesením Rady města, jakožto dotčená obec uplatňuje k Návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen 2aZÚR ÚK) tyto námítky:

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

A. Kapitola 4) „Zpřesnění a vymezení plochy a koridorů vymezených v PÚR a vymezení ploch a koridorů nadmístního významu, včetně ploch a koridorů veřejné infrastruktury a ÚSES a územních rezerv u ploch územních rezerv stanovení využití, které má být prověřeno“, podkapitoly „Plochy a koridory dopravní infrastruktury vymezené PÚR“. Souhlasíme s výběrem varianty trasy obchvatu v Roudnici nad Labem v 2aZÚR ÚK vedené jako - VPS b-II/240 ve variantě VPS - b-II/240_VAR2, která je shodná s trasováním územní rezervy v Územním plánu města Roudnice nad Labem a v souladu s usnesením Rady města neohrožuje zájmy Města Roudnice nad Labem.

B. Podáváme námitku vůči 2aZÚR ÚK, která vůbec neřeší a nebo jen velmi okrajově, problematiku těžby štěrkopísků na Litoměřicku. Kromě CHLÚ jsou na Litoměřicku a tedy i v naší obci vymezena nevýhradní ložiska, kde surovina není chráněna státem a tudíž může dojít k otevření více ložisek najednou.

Proto žádáme, aby v rámci aktualizace ZÚR ÚK byla doplněna o tuto problematiku Kapitola 4) „Zpřesnění a vymezení plochy a koridorů vymezených v PÚR a vymezení ploch a koridorů nadmístního významu, včetně ploch a koridorů veřejné infrastruktury a ÚSES a územních rezerv u ploch územních rezerv stanovení využití, které má být prověřeno“, podkapitoly „Plochy a koridory technické infrastruktury“ - Plochy pro těžbu nerostných surovin nadmístního významu a nebo aby byla doplněna Kapitola č.3) „Zpřesnění vymezení specifických oblastí vymezených v PÚR a vymezení dalších specifických oblastí nadmístního významu“.

Požadujeme, aby ZÚR ÚK určila strategii a základní podmínky pro těžbu v této oblasti. Na základě výsledku zpracování pak požadujeme zvážit případné vyhlášení „Litoměřicka“ za specifickou oblast, vymezenou správními obvody ORP Roudnice nad Labem, Litoměřice a Lovosice.

Požadujeme uvést způsob řešení a posouzení problematiky těžby, která z hlediska širších vztahů přesahuje hranice správního obvodu naší obce s rozšířenou působností (ORP), a která se dotýká ORP Litoměřice a ORP Lovosice.

Odůvodnění námitky:

Celý okres Litoměřice je významný z hlediska nalezišť štěrkopísků. Štěrkopísky samotné nejsou v 2aZÚR ÚK blíže specifikovány pouze v obecné rovině v jednotlivých kapitolách, domníváme se, že jde o záležitost nadmístního významu, která by měla mít odpovídající návrh řešení 2aZÚR ÚK např. tím, že bude vymezena specifická oblast obdobně jako tomu je u nalezišť jiného nerostného bohatství, kde budou stanoveny základní podmínky pro těžbu v této oblasti a dopad těžby na územní rozvoj.

Vzhledem výše uváděným skutečnostem a s ohledem na dosud známé záměry těžby se domníváme, že bude nutno komplexně posoudit účinky vyvolané těžbou, jejím technickým zajištěním a zejména pak následnou rekultivací. Dále se domníváme, že plochy nadmístního významu určené k těžbě je nutné jednoznačně rozlišovat od ploch vymezených příslušným orgánem státní správy na základě předpisů horního práva (zákon č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů) a to zejména s ohledem na udržitelný rozvoj území. O závažnosti celé problematiky svědčí i skutečnost, že již v průběhu prací na předchozí územně plánovací dokumentaci kraje - územním plánu Velkého územního celku (ÚP VÚC) Ústeckého kraje byla této problematice věnována značná pozornost, která vedla ke zpracování samostatné studie „Stanovení limitů těžby štěrkopísků na Litoměřicku“. Těžba štěrkopísků zde byla zařazena mezi limity využití území nadmístního významu a vyplývaly z ní mimo jiné i tyto závěry, citujeme : „Za zvláště exponovanou oblast pro těžbu štěrkopísku lze pokládat Litoměřicko, kde s ohledem na četnost ložisek a těžebních záměrů ve vztahu ke stávajícím územním limitům a územnímu rozvoji hrozí potenciální územní střety. Až do zpracování studie limitů těžby štěrkopísků v oblasti Litoměřicka a zohlednění jejich výsledků v ÚP VÚC Ústeckého kraje se další těžba nenavrhuje.“ Proto se dalo očekávat, že i v dokumentaci zpracovávané dle nového stavebního zákona se bude kraj touto problematikou intenzivně

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

zabývat, bohužel k tomu nedošlo. Domnívali jsme se tudíž oprávněně, že problematika těžby štěrkopísků i s ohledem na již započatou a realizovanou těžbu na okrese Litoměřice bude řešena v rámci nejbližší aktualizace ZÚR.

Závěrem připomínáme, že nezanedbatelným problémem v případě posuzování těžby na jednotlivých ložiscích by měla být také skutečnost, že v drtivé většině případů, vzhledem k vysoké hladině podzemní vody v předmětném území, bude v rámci rekultivací docházet ke vzniku vodních ploch v řádech desítek a stovek hektarů a k nevratné likvidaci kvalitního zemědělského půdního fondu v oblasti úrodného Polabí s bonitně půdními jednotkami nejvyšší třídy ochrany.

Pro úplnost dále připomínáme, že např. zamýšlená otvírka „ložiska Přestavky“ by byla ve střetu s letištěm v Roudnici nad Labem, s významnou lokalitou výskytu kriticky ohroženého druhu Sysla obecného a dále s koridorem vysokorychlostní trati. Zamýšlená otvírka „ložiska Kyškovice - Vědomice“ by znamenala obrovskou dopravní zátěž pro město Roudnice nad Labem a vzhledem ke špatnému technickému stavu mostu přes Labe v Roudnici nad Labem i pro široké okolí (objízdné trasy kvůli nosnosti mostní konstrukce). Upozorňujeme na to, že na těžbu na tomto ložisku již byl vydán předchozí souhlas s těžbou (i přesto, že toto funkční využití v územních plánech Vědomic ani Kyškovic není uplatněno) a dosud není jasné jakým způsobem bude případný dobývací prostor dopravně obsluhován, ale zejména není jasné, jak bude po těžbě rekultivován. Rekultivace vytvářejí krajinu, jsou obrovským zásahem do morfologie terénu, vodního hospodářství v krajině a proto se domníváme, že zásady pro rekultivaci velkých dobývacích prostorů (viz. např. dobývací prostor a posléze pískopis Dobříň, Straškov - Vodochody) či systémů menších dobývacích prostorů (Račíněves) by měly být zakotveny na úrovni krajské územně plánovací dokumentace a obdobně jako je tomu při vymezení specifických oblastí v místech těžby hnědého uhlí.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Dle § 42 odst. (9) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, se aktualizace zásad územního rozvoje zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí. Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) nenavrhuje plochy pro těžbu nerostných surovin, proto ani nenavrhuje požadovanou strategii a základní podmínky pro těžbu. Z tohoto důvodu proto nelze požadavek uplatněný v námitce akceptovat.

K objasnění dané problematiky nutno konstatovat následující skutečnosti:

Ve Zprávě o uplatňování Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015 byl stanoven požadavek, cit.: „Budou-li v průběhu pořizování návrhu 2. Aktualizace ZÚR ÚK zpracovateli aktualizace ZÚR ÚK k dispozici závěry aktualizované „Studie“ případně jiný odborný podklad řešící problematiku štěrkopísků, bude na základě jejich výsledků zpracovatelem prověřeno vymezení specifické oblasti Litoměřicko ve vztahu k problematice těžby štěrkopísků.“ Žádné takové nové odborné podklady však zpracovatel v době pořizování návrhu 2aZÚR ÚK k dispozici neměl.

Krajský úřad Ústeckého kraje (KÚ ÚK) si je plně vědom nutnosti zpracování takového odborného podkladu, který by řešil těžbu štěrkopísků komplexně v celém území, kde se ložiska štěrkopísků nachází, tzn. nejen na území Ústeckého, ale i sousedního Středočeského kraje. V rámci projednávání Zprávy o uplatňování Politiky územního rozvoje v uplynulém období uplatnil proto požadavek, cit.:

„V rámci Aktualizace č. 2 PÚR ČR navrhuje Ústecký kraj uložit v kapitole 7 „Další úkoly pro ministerstva, jiné ústřední správní úřady a pro územní plánování“ následující úkol pro příslušná ministerstva a ústřední správní úřady:

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

„Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad (např. Územní studii) pro budoucí těžbu štěrkopísků na území Ústeckého a Středočeského kraje, který stanoví základní podmínky pro těžbu v daných oblastech včetně dopadu těžby na územní rozvoj a životní prostředí tak, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi 3 pilíři udržitelného rozvoje území“.

Výše uvedený návrh na zpracování úkolu pro ministerstva, jiné ústřední správní úřady a pro územní plánování do aktualizace PÚR ČR vyplynul ze 4. aktualizací ÚAP ORP, např. ORP Roudnice nad Labem, ORP Žatec a ORP Litoměřice. V daných oblastech je velké množství ložisek nerostných surovin, převážně štěrkopísků a značným rizikem je masivní rozvoj exploatace tohoto přírodního bohatství s následně velkou zátěží životního prostředí (např. přímým ničením lokalit výskytu ohrožených a zvláště chráněných organismů, negativním ovlivňováním krajiny morfologicky cizorodými útvary výsypek neupotřebitelných zemin a hornin, vysokou prašností, hlučností, vibracemi, seismicitou, úbytkem lesních ploch, jakož i dalšími problémy spojenými s přepravou vytěžené suroviny). Tento problém na území Ústeckého kraje potvrdila rovněž 4. aktualizace Územně analytických podkladů Ústeckého kraje (aÚAP ÚK), a proto byl stanoven úkol pro územně plánovací činnost, cit.: „Vhodnými nástroji chránit území kraje před otvirkou nových ložisek v území s jejich koncentrovaným výskytem.“ Pro úplnost uvádíme, že z ÚAP ORP Mělník vyplynul rovněž daný problém, jelikož se velké zásoby štěrkopísků nachází v obcích při hranici s Ústeckým krajem.

Vzhledem k tomu, že ložiska štěrkopísků se vyskytují při hranici Ústeckého kraje a Středočeského kraje, KÚ ÚK požadoval danou problematiku řešit ve všech výše uvedených souvislostech na území obou krajů a to odborným podkladem, který by stanovil základní podmínky pro těžbu v daných oblastech včetně dopadu těžby na územní rozvoj a životní prostředí tak, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi 3 pilíři udržitelného rozvoje území a aby byl k dispozici podklad pro řešení problematiky v územně plánovací dokumentaci a to jak kraje, tak dotčených obcí. Požadavek však nebyl ze strany pořizovatele aktualizace PÚR (MMR) přijat.

Vzhledem k tomu, že do dnešního dne nemá pořizovatel k dispozici žádné výše uvedené podklady, nebylo možné do návrhu 2aZÚR ÚK zpracovat případné návrhové plochy těžby a určit požadovanou strategii a základní podmínky pro těžbu v oblasti Litoměřicka.

V platných ZÚR ÚK je těžba štěrkopísků regulována formou zohledňující relevantní podklady a prostředky odpovídajícími tomuto nástroji územního plánování. Jednotlivé úkoly stanovené ZÚR ÚK pro územní plánování je nezbytné využívat - naplňovat v souvislostech.

Převážná část obcí Litoměřicka je součástí vymezené rozvojové osy OS2, která byla v rámci ZÚR ÚK zpřesněna z Politiky územního rozvoje ČR, a část leží i v rozvojové oblasti nadmístního významu NOB1, pro které jsou stanoveny úkoly pro územní plánování, které se zabývají konkrétní problematikou daného území. V tomto případě i problematikou těžby a stanovují úkoly týkající se regulace těžby štěrkopísků: např. úkol 6, 7 a 9 pro OS2 a úkol 5 a 6 pro NOB1. Vyšší ochrana daného území se nedosáhne pouze vymezením specifické oblasti, ale je nezbytné do doby zajištění podrobnějších podkladů k problematice těžby štěrkopísků, např. aktualizace „Studie limitů těžby štěrkopísků na Litoměřicku“, jejichž podstatou by mělo být stanovení prostorových limitů i časového harmonogramu pro dobývání štěrkopísků, preference hospodárného využívání štěrkopísků i únosnosti území. Úkoly stanovené v ZÚR ÚK v jednotlivých kapitolách pro těžbu nutno provázaně naplňovat, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi třemi pilíři udržitelného rozvoje území. |

5. Obec Černovice, Černovice 80, 430 01 Černovice

(JID 168307/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text námítky:

Na základě dopisu KÚ ÚK ze dne 19.8.2019 pod výše uvedenou spis. zn., ze kterého vyplynulo oznámení o konání veřejného projednání o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) a jeho vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, Vám jako dotčená obec, kterou protíná silnice 1/13 v úseku Chomutov -

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Klášterec nad Ohří, již se zkapacitnění týká, opětovně sdělujeme, že obec Černovice nesouhlasí s variantami zkapacitnění komunikace ve stávající trase ve čtyřpruhovém provedení; zkapacitnění komunikace ve třípruhovém provedení se střídanými pruhy na předjíždění; zkapacitnění formou kopaného tunelu severně od stávající trasy a zkapacitnění formou vedení trasy v bezprostřední blízkosti stávající železniční tratě uprostřed vesnice. Všechny varianty řešení výrazně zasahují do vlastnických práv soukromých i podnikatelských subjektů, včetně brutálního narušení stávajících ploch k bydlení, jak z hlediska hluku, tak z hlediska urbanistického a rozvojového. Naše pochybnosti o vhodnosti těchto návrhů jsou prezentovány na všech jednáních, která k dané problematice byla dosud uskutečněna a jsou i součástí zpracovaného posudku autorizovaným architektem.

Jak již bylo Vašemu úřadu sděleno dopisem ze dne 23.4.2018, dále i při osobním jednání se zástupci ŘSD ČR, KÚ ÚK, Magistrátu města Chomutova a Ministerstva dopravy konaném dne 26.6.2019 na Obecním úřadu v Černovicích, jedinou uvažovanou a pro obec přijatelnou variantou je dle TES - zpracovaného HBH Projekt spol. s r.o. varianta trasy č. 4. Tj. trasa, která je šetrná k rekreačním plochám definovaným územním plánem obce a šetrnější i k rozvojovým plochám bydlení, navíc nerozdělující obec na dvě části, čehož jsme svědkem v dosavadním vedení silnice 1/13. V žádném případě nechceme připustit, aby zkapacitnění silnice ve variantách 2 a 3 dle TES bylo pro naši obec ještě více omezující! Varianta trasy č. 4 je možná trasou ekonomicky nevýhodnější, nicméně z urbanistického i lidského hlediska je jistě trasou nejpříjemnější a nezasahující do dění rozvíjející se obce.

Naše obec je po dlouhá léta z jedné strany obležena důlními bagry a ze strany druhé protnuta důležitou silniční spojnici mezi dvěma kraji a uprostřed protnuta železniční tratí do Karlových Varů. Nemusíme zajisté upozorňovat na to, že všechna omezení jsou pro naše občany již dostatečně velkým soustem, neboť ani jedna z těchto bariér nevzešla z naší vůle. Již nechceme být v pozici těch, kteří si nechají diktovat podmínky. Máme právo na to žít ve vesnici, která je svou polohou situovaná přesně tak, že je třeba přes ní vést veškeré důležité infrastruktury. Žádáme tedy, abychom měli možnost využít alespoň takovou variantu, která konečně přinese naší obci nějaké pozitivum a nenaruší její vzhled a funkčnost ještě více, než v současnosti a navíc se logicky napojí na plánovanou trasu u obce Málkov, včetně trendu vymýcení tranzitní dopravy z obce. Tou variantou je tzv. „zelená“ trasa č. 4 (obchvat obce po její jižní straně mezi ochrannými protihlukovými vály a hradbou lomu Nástup Tušimice, patřící SD a.s.).

Žádáme tedy, aby do ZÚR UK a jeho příp. dalších návrhů aktualizací, byl požadavek obce Černovice zpracován a bylo zabráněno dalším variantám, se kterými obec nebude nikdy souhlasit.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) byl pořízen v souladu s § 42 odst. 4 stavebního zákona, a to na základě Zprávy o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období (dále jen Zpráva), kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje dne 14.12.2015 usnesením č. 85/26Z/2015.

V projednávaném návrhu Zprávy v kapitole e) byl uveden požadavek vyplývající z Územně analytických podkladů Ústeckého kraje na řešení přeložky silnice I/13 v prostoru obce Černovice a Málkov s tím, že uplatní-li Ministerstvo dopravy (MD) v rámci projednání návrhu Zprávy požadavek na změnu trasy v uvedeném úseku oproti již vymezenému koridoru v platných ZÚR ÚK a doloží-li jej relevantními podklady, bude změna trasy v rámci návrhu 2aZÚR ÚK prověřena. MD však tento požadavek v rámci projednání návrhu Zprávy neuplatnilo, proto pořizovatel vstoupil v jednání s MD za účasti Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD). Z jednání vyplynulo, že MD ve spolupráci s ŘSD se problematikou nového vymezení

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

trasy I/13 v úseku Chomutov – Klášterec nad Ohří zabývá, ale o konečné variantě řešení v době zpracování a projednání návrhu 2aZÚR ÚK nerozhodlo.

Návrh 2aZÚR ÚK proto neobsahuje návrh změny trasy koridoru silnice I/13 vymezeného v platných ZÚR ÚK. Námitka podaná obcí Černovice je s ohledem na § 42 odst. 9 stavebního zákona (dle kterého se aktualizace zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí), bezpředmětná a nemůže být proto akceptována.

6. Obec Dobkovice, Dobkovice 101, 407 03 Dobkovice

(JID 165574/2019/KUUK ze dne 10.10.2019)

Text námítky:

Obec Dobkovice uplatňuje v souladu s ust. § 39 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. v platném znění námitku ke 2. aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje.

Zastupitelstvo obce rozhodlo o uplatnění námítky ke 2. aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, rozhodnutím č. 4, na 7. zasedání ZO Dobkovice, konaném 25. 09. 2019

Vymezení dotčeného území - správní území obce Dobkovice

V předložené 2. aktualizaci ZÚR ÚK není zohledněno zpřesnění NRBK K4 v obci Dobkovice, které bylo provedeno v rámci pořizování ÚP Dobkovice a je součástí této platné ÚPD.

Na základě tohoto zpřesnění byly v ÚP Dobkovice vymezeny zastavitelné plochy BI4, BI5, SO.3 5, SO. 3 6 a a SO. 3 6 d. Tyto záměry, jakož i zpřesnění nadregionálního biokoridoru jsou součástí poslední aktualizace ÚAP ORP Děčín předané KÚ ÚK.

Požadujeme respektování těchto údajů v probíhající aktualizaci ZÚR ÚK. |

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Dle § 42 odst. (9) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, se aktualizace zásad územního rozvoje zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí. V rámci 2. aktualizace ZÚR ÚK není navržena změna vymezení koridoru NRBK K4 na území obce Dobkovice.

Pro objasnění problematiky nutno uvést následující skutečnosti:

Trasa nadregionálního biokoridoru (NRBK) „K4 Jezeří – Stříbrný roh“, která je vymezena v platných Zásadách územního rozvoje Ústeckého kraje, prochází správním územím obce Dobkovice.

ZÚR ÚK ve výrokové části stanovily pro územní plánování a využívání ploch a koridorů pro biocentra a pro biokoridory nadregionálního a regionálního územního systému ekologické stability (ÚSES) v čl. [193] úkol (1) ve znění, cit.: „V ÚPD obcí zpřesňovat vymezení skladebných částí (biocenter, biokoridorů) nadregionálního a regionálního ÚSES. K tomu využívat zejména oborové podklady ochrany přírody (Plány ÚSES, Projekty ÚSES, mapování biotopů aj.), lesní plány (Oblastní plány rozvoje lesů, Lesní hospodářské plány, Lesní hospodářské osnovy), plány pozemkových úprav (Komplexní pozemkové úpravy), vodohospodářské plány, Katastr nemovitostí, ortofotomapy, vlastní terénní průzkum aj.“

Vymezení biokoridorů v grafické části ZÚR ÚK je provedeno „osou“, která určuje směr propojení a oboustranným pásem podél této „osy“ o šířce 200m na každou stranu. Šíře koridorů 400m byla v ZÚR ÚK stanovena jako desetinasobek obvyklé požadované minimální šířky biokoridoru (40m). V rámci tohoto 400m širokého koridoru se při zpracování územně plánovací dokumentace (ÚPD) obcí zpřesňuje vymezení koridoru dle výše citovaného úkolu (1).

Zpřesnění biokoridoru v rámci ÚPD obcí se zpětně do ZÚR ÚK nezohledňuje. Pro rozhodování v území je závazné vymezení biokoridoru v ÚPD obcí, který byl ze ZÚR ÚK

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

zpřesněn na základě podrobnějšího mapového podkladu a odsouhlasen v rámci projednání ÚPD dotčenými orgány.

Požadavek na úpravu NRBK K4 dle ÚP Dobkovice je s ohledem na výše uvedené skutečností bezpředmětný, proto se námitce nevyhovuje.

7. Obec Dolní Habartice, Dolní Habartice 178, 405 02 Dolní Habartice

(JID 167847/2019/KUUK ze dne 14.10.2019)

Text námítky:

Zastupitelstvo obce Dolní Habartice je toho názoru, že celá přeložka části silnice 1/13 z Děčína přes Malou Veleň, Benešov n/Pl. a mostem přes střed naší obce na Malou a Velkou Bukovinu až do Manušic je v současné době naprosto zbytečná jak z dopravních důvodů, z důvodů ochrany přírody a také z důvodů ekonomických. Dále se domníváme, že samotný projekt v úseku Dolních Habartic vůbec nechrání zájmy místních obyvatel, naopak bude obec bezohledně devastovat, a to včetně přírody v údolí Dolních Habartic, ale i v celé trase této přeložky. Navíc již téměř třicet let koridor v územním plánu brání rozvoji obce a podnikání v zemědělství. V době, kdy se má v Děčíně stavět Folknářská spojka s vyústěním na současnou silnici 1/13 za Děčínem je vybudování další přeložky směrem na Manušice absolutní nesmysl. Navíc je v projektu doprava opět svedena od Manušic na Nový Bor zpět na původní trasu 1/13. Rozhodně navrhuje, aby místo slepého plnění plánu z konce 80 a začátku 90. let, zasedla odborná komise složená z ekonomů, dopravních odborníků, ale i ochránců přírody a geologů (sesuvné pásy v trase přeložky) a znovu zvážila možnost pokračovat bez přeložky v trase původní 1/13 s možností pouze lokálních obchvatů, např. České Kamenice. Zásadní názor zastupitelstva Dolních Habartic o zbytečnosti výstavby přeložky silnice 1/13 je však zcela jasný. Stačí vyjít nad Dolní Habartice a představit si kudy je přeložka plánována a zjistíte, že dojde k zcela zbytečnému zničení přírody, životního prostředí a kvality života místních obyvatel.

Připomínku na zbytečnost přeložky 1/13 jsme již vznášeli na začátku tohoto roku na Ministerstvo dopravy, kde bohužel zřejmě připomínka od malé obce nemá žádnou důležitost, natož abychom jim stáli za odpověď. Předpokládám, že ani KÚ ÚK v tomto případě nemá příliš možností rozhodovat samosprávně, ale navrhuji alespoň také vyjádřit nesouhlas se zbytečnou investicí a zbytečným ničením přírody v Ústeckém kraji.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Vypuštění koridoru PK4 ze Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje není možné, neboť se jedná o záměr z nadřazeného celostátního dokumentu Politiky územního rozvoje ČR (PÚR) a z Aktualizace č. 1 PÚR ČR (aPÚR), kterou schválila vláda ČR usnesením č. 276 ze dne 15. dubna 2015. PÚR je dle § 31 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění pro pořizování a vydávání zásad územního rozvoje závazná.

Pro úplnost k danému záměru nutno uvést:

PÚR v kapitole 5 vymezuje v jednotlivých člancích koridory dopravní infrastruktury jako součást veřejné infrastruktury, která je zřizována a využívána ve veřejném zájmu. Účelem vymezení koridorů dopravy v PÚR je ochrana ploch pro umístění pozemních komunikací, které mají vliv na rozvoj území České republiky (ČR) a svým významem přesahují území jednoho kraje a umožní propojení základní sítě dopravních cest na území ČR. Tímto

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

vymezením se v PÚR vyjadřuje republiková potřeba takového spojení a požadavek jeho zohlednění v územně plánovací činnosti i v činnosti příslušných resortů.

V článku (120) vymezuje PÚR koridor S11 spojující D8 – Děčín – Českou Lípou – Svor – Bílý Kostel nad Nisou – Liberec – R35. Důvodem vymezení je převedení zvýšeného dopravního zatížení mezi Ústeckým krajem a Libereckým krajem, a to také ve vztahu k příčným spojení se Svobodným státem Sasko. V souladu se stavebním zákonem a prováděcími vyhláškami koridor S11 vymezený PÚR byl v ZÚR ÚK zpřesněn jako PK3 „koridor silnice I/13, úsek Knínice (D8) – Martiněves – hranice města Děčín“ (v šíři 125-400m) a PK4 „koridor přeložky silnice I/13, úsek Děčín – Benešov nad Ploučnicí – hranice ÚK“ (v šíři 100 – 500m).

Ministerstvo dopravy (MD), jako dotčený orgán, v rámci společného jednání o návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) uplatnilo stanovisko, ve kterém uvedlo, cit: „...v současné době se zpracovává aktualizace studie „Přeložka silnice I/13 Benešov nad Ploučnicí – Manušice“, která nahradí v předmětném úseku řešení studie z roku 2005. Dokončení studie je předpokládáno v červenci 2018. Po dokončení bude studie bezodkladně poskytnuta s požadavkem na úpravu koridoru pro přeložku silnice I/13 do návrhu 2. aktualizace ZÚR ÚK v souladu s aktuálními podklady“.

Dne 17.12.2018 obdržel pořizovatel od MD žádost o zapracování úprav silnice I/13 v úseku Benešov nad Ploučnicí – hranice ÚK do návrhu 2aZÚR ÚK pro veřejné projednání a to dle údajů o území poskytnutých Ředitelstvím silnic a dálnic dne 4.12.2018, tj. dle studie „Přeložka silnice I/13 Benešov nad Ploučnicí – Manušice“ (Valbek, spol. s r.o. z 07/2018).

Na základě výsledků projednání a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území zajistil pořizovatel upravení návrhu 2aZÚR ÚK pro veřejné projednání, které se uskutečnilo 8.10. 2019, ve kterém byla navržena úprava koridoru PK4 dle „Studie I/13 Děčín – Manušice – aktualizace technické studie v úseku Děčín – Benešov nad Ploučnicí“, dle požadavku dotčeného orgánu, tj. MD. Z výše uvedených skutečností vyplývá, že MD nadále setrvává na nezbytnosti přeložky dle aktualizované studie a proto nemůže být z návrhu 2aZÚR ÚK koridor vypuštěn.

8. Obec Hora Svatého Šebestiána, Hora Svatého Šebestiána 3, 431 82 Hora Svatého Šebestiána

(JID 168333/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text námítky:

Obec Hora Svatého Šebestiána podává tímto námitku proti návrhu 2aZÚR ÚK dle § 39 odst. 2 stavebního zákona. Nesouhlasíme se zrušením vymezení koridoru území rezervy PKR1 a tím i zrušením obchvatu obce z důvodu neaktuálnosti a to pouze na základě jednoho měření hustoty dopravy z roku 2016 a že část vozidel stejně jezdí po původní trase silnice 1/7.

Vymezení dotčeného území námitkou:

jedná se o trasu silnice 1/7 přes k.ú. Křimov, Nová Ves u Křimova, Hora Sv. Šebestiána, Jilmová, Pohraniční včetně navrženého obchvatu obce hora Sv. Šebestiána

Odůvodnění námítky:

Silnice 1 /7 je v úseku Chomutov-Křimov ve čtyřpruhovém uspořádání, kde zajišťuje dopravu ve stoupání. Bohužel doprava u Křimova nekončí a pokračuje směrem hranice ČR/SRN. V letošním roce bylo provedeno měření dopravy a hluku (zadavatel ŘSD) v obci Hora Sv. Šebestiána a Nová Ves, který přikládáme v příloze. Jednoznačně je zřejmý nárůst hustoty dopravy jak nákladní tak osobní a to ještě nejsou v provozu níže zmiňované průmyslové komplexy. Zřejmě ve vyjádření Ministerstva dopravy ČR a provozovatele infrastruktury (ŘSD ČR) není zohledněn rozvoj průmyslových ploch v Podkrušnohoří jako je Benteler, Nexen Tire, Elkoplast CZ.... a další nárůst výstavby skladovacích hal a tím obrovský tlak na nákladní dopravu a zajištění logistiky směrem hranice. Hlavním důvodem k podání námítky je

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

zajištění byt' by budoucí výstavby obchvatu obce. V současné době je veškerá doprava středem obce Hora Svatého Šebestiána a z důvodu zajištění bezpečnosti jak na zdraví, tak na majetku, je prioritou uvedenou dopravní část odklonit ze středu obce. Navržené řešení nenavrhuje žádné opatření ve prospěch ochrany obce před průjezdnou dopravou, nenavrhuje žádná opatření na zajištění bezproblémového provozu během zimních měsíců, kdy je stávající komunikace nedostatečně široká a uvízlá nákladní auta neumožňují průjezd údržbě a záchrankám. Zdůvodnění řešení dopravy odkloněním na silnici III/25114, která vede paralelně se silnicí I/7, není relevantní. Po stávající trase jezdí auta proto, že kamiony hledají odpočívku na území obce a pak se na novou trasu vrátit nemohou, neboť neprojedou pod tratí - problém nedořešení odpočívek. Nákladní doprava uvedenou komunikaci III zablokuje. Nelze tuto komunikaci brát jako řešení dopravy hlavního tahu na hraniční přechod.

Jedná se o nadregionální a mezinárodní dopravu, tudíž se jedná o nadregionální problém, který je nutné řešit v zásadách územního rozvoje kraje.

Toto řešení spočívající v pouhém vypuštění rezervy je v rozporu s úkolem pro územní plánování č. 194 Politiky územního rozvoje ČR ve znění 2. a 3. Aktualizace a s navrhovanou prioritou č. 19a ZÚR ÚK. Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje neměly tento záměr ochrany území pro zkapacitnění silnice vypustit, ale prověřit možnost jeho vypuštění (viz Přehled o stavu plnění úkolu pro územní plánování vyplývajících z Politiky územního rozvoje ČR, ve znění Aktualizace č. 1).

Zdůvodnění, že územní koridor je omezen časově, je neakceptovatelný a bohužel nepodložen legislativně. Předpokládáme, že v podkladech pro zrušení uvedeného úseku je také písemné vyjádření německé strany.]

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

V návrhu 2aZÚR ÚK je vypuštěna územní rezerva vymezená v platných ZÚR ÚK jako koridor PKR1 silnice I/7, úsek Chomutov – hranice ČR/SRN s východním obchvatem Hory Sv. Šebestiána. Souhlas s vypuštěním koridoru územní rezervy PKR1 byl v rámci zpracování návrhu 2aZÚR ÚK dohodnut s Ministerstvem dopravy ČR (MD) a provozovatelem infrastruktury Ředitelstvím silnic a dálnic (ŘSD). V textové části odůvodnění je v návrhu 2aZÚR ÚK uvedeno, že zkapacitnění silnice I/7 v úseku Křimov – hranice ČR/SRN do budoucna MD nepředpokládá. Hlavním důvodem jsou nízké intenzity dopravy. V budoucnu lze předpokládat pouze zlepšení parametrů stávající silnice I/7, např. realizací stoupacích či klesacích pruhů, budou-li třeba.

Obce Křimov a Hora Sv. Šebestiána uplatnily v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK námitky, ve kterých nesouhlasily s vypuštěním územní rezervy PKR1 z důvodu navýšení intenzity dopravy na silnici I/7 v daném území (obec Hora Sv. Šebestiána přiložila k námitce dopravní průzkum firmy EKOLA ze dne 19.- 20.6.2019) a neexistence odpočívek pro nákladní auta, která v současné době parkují na stávajících komunikacích a brání průjezdu obcemi.

Dne 20.11.2019 proběhlo z podnětu pořizovatele návrhu 2aZÚR ÚK (v souladu s čl. [194] aPÚR) jednání na MD za účasti zástupců Krajského úřadu Ústeckého kraje (KÚ ÚK), MD a ŘSD, kde byla problematika navrženého vypuštění koridoru územní rezervy PKR1 s ohledem na uplatněné námitky obcí Hora Sv. Šebestiána a Křimov opětovně projednána se závěrem, že MD zašle pořizovateli písemné vyjádření. Dne 3.12.2019 obdržel pořizovatel vyjádření MD, ve kterém uvádí, cit.:

„Problematika odstavných ploch pro kamiony, která obce Hora Svatého Šebestiána a Křimov tíží, je ze

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

strany resortu dopravy momentálně řešena návrhem oboustranné odpočívky na stávající silnici 1/7. Záměr odpočívky je aktuálně ve stavu zpracování technické studie (TS), která by měla mimo jiné sloužit jako podklad pro změnu územních plánů obcí. Vypuštění koridoru v ZÚR ÚK pro zkapacitnění silnice 1/7 má vliv na přípravu odpočívky, která probíhá v samostatném projektu, a pro kterou budou požadované plochy vymezeny v rámci změn územních plánů. Část odpočívky je vymezena mimo koridor a druhá část do koridoru zasahuje. Proto je pro resort potřebné uvedenou územní rezervu vypustit.

Dne 19.- 20.6.2019 proběhl dopravní průzkum firmou EKOLA v rámci zakázky „Měření hluku v okolí komunikace 1/7 Nová Ves, Hora Svatého Šebestiána“ (EKOLA group, spol. s r.o. Praha, 09/2019) na sčítacím úseku 4-0527 (RPDI z CSD2016 = 3887 voz/24h) přímo v obci Hora Sv. Šebestiána. Výsledky dopravního průzkumu v době měření hluku nelze přímo porovnávat s hodnotami intenzit dopravy z celostátního sčítání. Proto byly provedeny přepočty dle TP 189 a TP 220, kde RPDI celkem vozidel [voz/24h] z CSD2016 na SÚ 4-0527 byl přepočten na RPDI2019 a u dopravního průzkumu EKOLA group, spol. s r.o. byl proveden přepočet na RPDI2019. Výsledkem byl zjištěn rozdíl cca 1000 vozidel tedy cca 1/4 nárůst.

Tento výsledek není důvodem pro zkapacitnění či výstavbu obchvatu a zároveň byl ovlivněn faktem, že v době průzkumu, 20. 6., je v některých zemích SRN (mimo jiné i v Sasku) svátek Boží tělo, což mohlo mít na zvýšenou intenzitu dopravy jistý vliv. U Celostátního sčítání dopravy se postupuje dle technických podmínek TP 189, stejně jako při zjišťování intenzit dopravy pro potřeby měření hluku. Výsledky celostátního sčítání dopravy jsou udávány v RPDI a reprezentují tedy průměrný stav v průběhu celého roku. Intenzity dopravy zjištěné v době měření hluku odráží provoz v konkrétních časech měření. Tato intenzita dopravy ale může být ovlivněna aktuálními okolnostmi na komunikační síti (právě svátek v SRN), a tedy i přepočet těchto intenzit dopravy na RPDI může vykazovat vyšší hodnoty než dlouhodobý roční průměr.

Ředitelství silnic a dálnic ČR (ŘSD ČR) se při tvorbě koncepce silniční a dálniční sítě a prověřování kapacity stávajících silnic I. třídy a dálnic řídí platnými normami a dalšími směodatnými dokumenty. Jedním z nich je ČSN 73 6101, která v tabulce 5 uvádí doporučené kategorie silnic adekvátní k intenzitám dopravy. Ani dle zjištěných denních intenzit dopravy uvedených ve výše uvedené hlukové studii, které jsou vyšší než přepočítané intenzity vyplývající z Celostátního sčítání dopravy, není uvedenou normou zkapacitnění silnice 1/7 na 4-pruhovou komunikaci doporučeno. Z uvedených důvodů, tedy ani po naplnění průmyslové zóny Triangl nevyplývá, že by došlo k takovému nárůstu dopravy, který by zakládal důvod trvat na potřebě ponechání územní rezervy přeložky silnice 1/7 v ZÚR ÚK. Pro silnici 1/7 nevyplývá požadavek na 4-pruhové uspořádání ani ze schválené „Kategorizace dálnic a silnic I. třídy do roku 2040“.

Koridor pro obchvat Hory Sv. Šebestiána lze ponechat v územním plánu obce Hora Svatého Šebestiána. Z důvodu předpokládaného umístění obchvatu pouze na území jedné obce lze koridor pro tuto stavbu vymezit jen v územním plánu, resp. záměr není nadmístního významu a nemusí tedy být zanesen v ZÚR ÚK. V současné době obchvat obce Hora Svatého Šebestiána není prioritní akcí resortu dopravy, nicméně územní ochranu pro tento záměr vítáme a v rámci projednávání územně plánovací dokumentace na úrovni obce nebudeme koridor pro umístění přeložky silnice 1/7 rozporovat.“

Jak vyplývá z vyjádření Ministerstva dopravy, nárůst dopravní intenzity na komunikaci 1/7 nezakládá potřebu zkapacitnění komunikace na 4 - pruhovou komunikaci. Naopak stávající územní rezerva brání možnosti realizace v současné době ŘSD plánované odpočívky, která zasahuje do vymezené územní rezervy PKR1. Včasným vybudováním plánované odpočívky tak budou odstraněny stávající problémy v obci způsobené zaparkovanými kamiony na silnici III. třídy.

Na základě výše uvedených skutečností je v rámci 2aZÚR ÚK koridor územní rezervy PKR1 silnice I/7, úsek Chomutov – hranice ČR/SRN s východním obchvatem Hory Sv. Šebestiána ze ZÚR ÚK vypuštěn.

Vzhledem k tomu, že bude v územním plánu obce Hora Sv. Šebestiána ponechán koridor pro obchvat Hory Sv. Šebestiána, je tím současně naplněna priorita č. 19a 2aZÚR ÚK.

Pořizovatel v rámci dobré spolupráce oslovil s Ministerstvem zahraničních věcí a Ministerstvem životního prostředí příslušné orgány sousedního státu SRN, zaslal jim návrh 2aZÚR ÚK včetně Vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území a současně jim

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

nabídl konzultace. Konzultace se uskutečnila dne 18.6.2018 na Krajském úřadu Ústeckého kraje s Plánovacím svazem regionu Chemnitz. Zápis z konzultace včetně souhlasných vyjádření příslušných orgánů sousedního státu je nedílnou součástí opatření obecné povahy, kterým je 2aZÚR ÚK vydána.

9. Obec Chodouny, Chodouny 20, 41171 Chodouny

(JID 168176/2019/KUUK ze dne 14.10.2019)

Text námítky:

Podáváme námitku vůči 2aZÚR ÚK, která vůbec neřeší anebo jen velmi okrajově, problematiku těžby štěrkopísků na Litoměřicku. Kromě CHLÚ jsou na Litoměřicku, a tedy i v naší obci vymezena nevýhradní ložiska, kde surovina není chráněna státem, a tudíž může dojít k otevření více ložisek najednou.

Proto žádáme, aby v rámci aktualizace ZÚR ÚK byla doplněna o tuto problematiku Kapitola 4) „Zpřesnění a vymezení plochy a koridorů vymezených v PÚR a vymezení ploch a koridorů nadmístního významu, včetně ploch a koridorů veřejné infrastruktury a ÚSES a územních rezerv u ploch územních rezerv stanovení využití, které má být prověřeno“, podkapitoly „Plochy a koridory technické infrastruktury“ - Plochy pro těžbu nerostných surovin nadmístního významu a nebo aby byla doplněna Kapitola č.3) „Zpřesnění vymezení specifických oblastí vymezených v PÚR a vymezení dalších specifických oblastí nadmístního významu“.

Proto požadujeme, aby ZÚR ÚK určila strategii a základní podmínky pro těžbu v této oblasti. Na základě výsledku zpracování pak požadujeme zvážit případné vyhlášení „Litoměřicka“ za specifickou oblast vymezenou správními obvody ORP Roudnice nad Labem, Litoměřice a Lovosice.

Požadujeme uvést způsob řešení a posouzení problematiky těžby, která z hlediska širších vztahů přesahuje hranice správního obvodu naší obce s rozšířenou působností (ORP), a která se dotýká ORP Litoměřice a ORP Lovosice.

Odůvodnění námítky:

Celý okres Litoměřice je významný z hlediska nalezišť štěrkopísků. Štěrkopísky samotné nejsou v 2aZÚR ÚK blíže specifikovány pouze v obecné rovině v jednotlivých kapitolách domníváme se, že jde o záležitost nadmístního významu, která by měla mít odpovídající návrh řešení 2aZÚR ÚK např. tím, že bude vymezena specifická oblast obdobně jako tomu je u nalezišť jiného nerostného bohatství, kde budou stanoveny základní podmínky pro těžbu v této oblasti a dopad těžby na územní rozvoj.

Vzhledem výše uváděným skutečnostem a s ohledem na dosud známé záměry těžby se domníváme, že bude nutno komplexně posoudit účinky vyvolané těžbou, jejím technickým zajištěním a zejména pak následnou rekultivací. Dále se domníváme, že plochy nadmístního významu určené k těžbě je nutné jednoznačně rozlišovat od ploch vymezených příslušným orgánem státní správy na základě předpisů horního práva (zákon č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů) a to zejména s ohledem na udržitelný rozvoj území. O závažnosti celé problematiky svědčí i skutečnost, že již v průběhu prací na předchozí územně plánovací dokumentaci kraje - územním plánu Velkého územního celku (ÚP VÚC) Ústeckého kraje byla této problematice věnována značná pozornost, která vedla ke zpracování samostatné studie „Stanovení limitů těžby štěrkopísků na Litoměřicku“. Těžba štěrkopísků zde byla zařazena mezi limity využití území nadmístního významu a vyplývaly z ní mimo jiné i tyto závěry, citujeme: „Za zvláště exponovanou oblast pro těžbu štěrkopísku lze pokládat Litoměřicko, kde s ohledem na četnost ložisek a těžebních záměrů ve vztahu ke stávajícím územním limitům a územnímu rozvoji hrozí potenciální územní střety. Až do zpracování

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

studie limitů těžby štěrkopísků v oblasti Litoměřicka a zohlednění jejich výsledků v ÚP VÚC Ústeckého kraje se další těžba nenavrhuje." Proto se dalo očekávat, že i v dokumentaci zpracovávané dle nového stavebního zákona se bude kraj touto problematikou intenzivně zabývat, bohužel k tomu nedošlo. Domnívali jsme se tudíž oprávněně, že problematika těžby štěrkopísků i s ohledem na již započatou a realizovanou těžbu na okrese Litoměřice bude řešena v rámci nejbližší aktualizace ZÚR.

Závěrem připomínáme, že nezanedbatelným problémem v případě posuzování těžby na jednotlivých ložiscích by měla být také skutečnost, že v drtivé většině případů, vzhledem k vysoké hladině spodní vody v předmětném území, bude v rámci rekultivací docházet ke vzniku vodních ploch v řádech desítek a stovek hektarů a k nevratné likvidaci kvalitního zemědělského půdního fondu v oblasti úrodného Polabí s bonitně půdními jednotkami nejvyšší třídy ochrany.

Pro úplnost dále připomínáme, že např. zamýšlená otvírka „ložiska Přestavky" by byla ve střetu s letištěm v Roudnici nad Labem, s významnou lokalitou výskytu kriticky ohroženého druhu Sysla obecného a dále s koridorem vysokorychlostní trati.

Zamýšlená otvírka „ložiska Kyškovice - Vědomice" by znamenala obrovskou dopravní zátěž pro město Roudnice nad Labem a vzhledem ke špatnému technickému stavu mostu přes Labe v Roudnici nad Labem i pro široké okolí (objízdné trasy kvůli nosnosti mostní konstrukce). Upozorňujeme na to, že na těžbu na tomto ložisku již byl vydán předchozí souhlas s těžbou (i přesto, že toto funkční využití v územních plánech Vědomic ani Kyškovice není uplatněno) a dosud není jasné, jakým způsobem bude případný dobývací prostor dopravně obsluhován, ale zejména není jasné, jak bude po těžbě rekultivován. Rekultivace vytvářejí krajinu, jsou obrovským zásahem do morfologie terénu, vodního hospodářství v krajině, a proto se domníváme, že zásady pro rekultivaci velkých dobývacích prostorů (viz. např. dobývací prostor a posléze písník Dobříň) či systémů menších dobývacích prostorů (Straškov - Vodochody, Račiněves) by měly být zakotveny na úrovni krajské územně plánovací dokumentace a obdobně jako je tomu při vymezení specifických oblastí v místech těžby hnědého uhlí.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Dle § 42 odst. (9) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, se aktualizace zásad územního rozvoje zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí. Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) nenavrhuje plochy pro těžbu nerostných surovin, proto ani nenavrhuje požadovanou strategii a základní podmínky pro těžbu. Z tohoto důvodu proto nelze požadavek uplatněný v námitce akceptovat.

K objasnění dané problematiky nutno konstatovat následující skutečnosti:

Ve Zprávě o uplatňování Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015 byl stanoven požadavek, cit.: „Budou-li v průběhu pořizování návrhu 2. aktualizace ZÚR ÚK zpracovateli aktualizace ZÚR ÚK k dispozici závěry aktualizované „Studie“ případně jiný odborný podklad řešící problematiku štěrkopísků, bude na základě jejich výsledků zpracovatelem prověřeno vymezení specifické oblasti Litoměřicko ve vztahu k problematice těžby štěrkopísků.“ Žádné takové nové odborné podklady však zpracovatel v době pořizování návrhu 2aZÚR ÚK k dispozici neměl.

Krajský úřad Ústeckého kraje (KÚ ÚK) si je plně vědom nutnosti zpracování takového odborného podkladu, který by řešil těžbu štěrkopísků komplexně v celém území, kde se ložiska štěrkopísků nachází, tzn. nejen na území Ústeckého ale i sousedního Středočeského

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

kraje. V rámci projednávání Zprávy o uplatňování Politiky územního rozvoje v uplynulém období“ uplatnil proto požadavek, cit.:

„V rámci Aktualizace č. 2 PÚR ČR navrhuje Ústecký kraj uložit v kapitole 7 „Další úkoly pro ministerstva, jiné ústřední správní úřady a pro územní plánování“ následující úkol pro příslušná ministerstva a ústřední správní úřady:

„Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad (např. Územní studii) pro budoucí těžbu štěrkopísků na území Ústeckého a Středočeského kraje, který stanoví základní podmínky pro těžbu v daných oblastech včetně dopadu těžby na územní rozvoj a životní prostředí tak, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi 3 pilíři udržitelného rozvoje území“.

Výše uvedený návrh na zpracování úkolu pro ministerstva, jiné ústřední správní úřady a pro územní plánování do aktualizace PÚR ČR vyplynul ze 4. aktualizací ÚAP ORP, např. ORP Roudnice nad Labem, ORP Žatec a ORP Litoměřice. V daných oblastech je velké množství ložisek nerostných surovin, převážně štěrkopísků a značným rizikem je masivní rozvoj exploatace tohoto přírodního bohatství s následně velkou zátěží životního prostředí (např. přímým ničením lokalit výskytu ohrožených a zvláště chráněných organismů, negativním ovlivňováním krajiny morfologicky cizorodými útvary výsypek neupotřebitelných zemin a hornin, vysokou prašností, hlučností, vibracemi, seismicitou, úbytkem lesních ploch, jakož i dalšími problémy spojenými s přepravou vytěžené suroviny). Tento problém na území Ústeckého kraje potvrdila rovněž 4. aktualizace Územně analytických podkladů Ústeckého kraje (aÚAP ÚK), a proto byl stanoven úkol pro územně plánovací činnost, cit.: *„Vhodnými nástroji chránit území kraje před otvirkou nových ložisek v území s jejich koncentrovaným výskytem.“* Pro úplnost uvádíme, že z ÚAP ORP Mělník vyplynul rovněž daný problém, jelikož se velké zásoby štěrkopísků nachází v obcích při hranici s Ústeckým krajem.

Vzhledem k tomu, že ložiska štěrkopísků se vyskytují při hranici Ústeckého kraje a Středočeského kraje, KÚ ÚK požadoval danou problematiku řešit ve všech výše uvedených souvislostech na území obou krajů a to odborným podkladem, který by stanovil základní podmínky pro těžbu v daných oblastech včetně dopadu těžby na územní rozvoj a životní prostředí tak, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi 3 pilíři udržitelného rozvoje území a aby byl k dispozici podklad pro řešení problematiky v územně plánovací dokumentaci a to jak kraje tak dotčených obcí. Požadavek však nebyl ze strany pořizovatele aktualizace PÚR (MMR) přijat.

Vzhledem k tomu, že do dnešního dne nemá pořizovatel k dispozici žádné výše uvedené podklady, nebylo možné do návrhu 2aZÚR ÚK zpracovat případné návrhové plochy těžby a určit požadovanou strategii a základní podmínky pro těžbu v oblasti Litoměřicka.

V platných ZÚR ÚK je těžba štěrkopísků regulována formou zohledňující relevantní podklady a prostředky odpovídajícími tomuto nástroji územního plánování. Jednotlivé úkoly stanovené ZÚR ÚK pro územní plánování je nezbytné využívat - naplňovat v souvislostech.

Převážná část obcí Litoměřicka je součástí vymezené rozvojové osy OS2, která byla v rámci ZÚR ÚK zpřesněna z Politiky územního rozvoje ČR, a část leží i v rozvojové oblasti nadmístního významu NOB1, pro které jsou stanoveny úkoly pro územní plánování, které se zabývají konkrétní problematikou daného území. V tomto případě i problematikou těžby a stanovují úkoly týkající se regulace těžby štěrkopísků: např. úkol 6, 7 a 9 pro OS2 a úkol 5 a 6 pro NOB1. Vyšší ochrana daného území se nedosáhne pouze vymezením specifické oblasti, ale je nezbytné do doby zajištění podrobnějších podkladů k problematice těžby štěrkopísků, např. aktualizace „Studie limitů těžby štěrkopísků na Litoměřicku“, jejichž podstatou by mělo být stanovení prostorových limitů i časového harmonogramu pro dobývání štěrkopísků, preference hospodárného využívání štěrkopísků i únosnosti území. Úkoly stanovené v ZÚR ÚK v jednotlivých kapitolách pro těžbu nutno provázaně naplňovat, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi třemi pilíři udržitelného rozvoje území.

10. Obec Kryštofovy Hamry, Kryštofovy Hamry 64, 431 91 Kryštofovy Hamry
(JID 166349/2019/KUUK ze dne 11.10.2019)

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Text námítky:

I.

Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor územního plánování a stavebního řádu, zveřejnil dne veřejnou vyhlášku ze dne 19. 8. 2019, č. j. KUUK/111038/2019/UPS, oznámení o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „Aktualizace“), včetně návrhu vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, a konání veřejného projednání.

Obec Kryštofovy Hamry jako dotčená obec tímto v zákonem stanovené lhůtě podává v souladu s § 6 odst. 6 písm. d) a § 39 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), následující námitky.

II. Obsah námítky

Obec Kryštofovy Hamry nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren (dále také jen „VVE“) a souvisejících staveb, a proto požaduje jeho vypuštění z návrhu Aktualizace z důvodu nepřiměřenosti a nezákonnosti jejich regulace. Obec také požaduje, aby území obce Kryštofovy Hamry bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.

Podatel již v rámci společného jednání o návrhu Aktualizace uplatnil své připomínky, v nichž vyslovil svůj nesouhlas s navrhovanou regulací. Jelikož tyto připomínky nebyly pořizovatelem nijak zohledněny, je podatel nucen podat námitky v rámci veřejného projednání, v nichž opětovně uvádí, že s navrženou regulací pro umísťování ploch pro výstavbu VVE nesouhlasí, a to z níže uvedených důvodů.

III. Odůvodnění námítky

1. Neproporcionalita a nezákonnost navržené regulace

Zveřejněný návrh Aktualizace navrhuje v textové části v bodu 162. novou regulaci ploch a koridorů pro umísťování velkých větrných elektráren. Konkrétně se navrhuje doplnit do článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „ZÚR ÚK“) následující text:

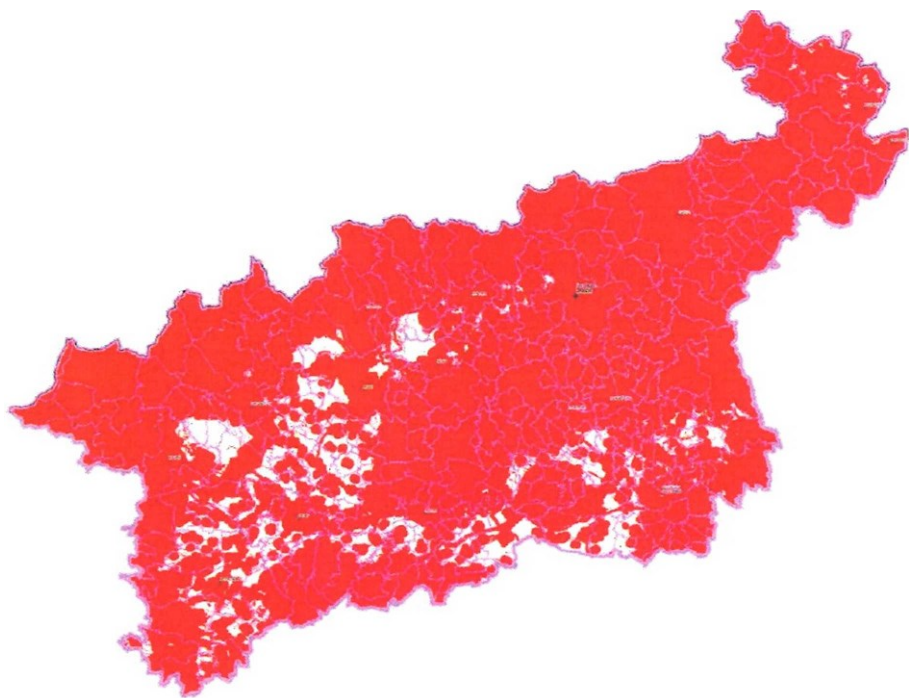
„(2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinněsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;*
- maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);*
- přírodní parky;*
- lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);*
- ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);*
- významné krajinné prvky;*
- památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;*
- nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;*
- nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;*
- zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch. “*

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Pořizovatel na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace v kap. „Rozdělení kraje dle možnosti umísťování VVE“ uvádí, že „Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umísťování VVE není v rámci 2aZÚR ÚK zpracováno. S ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umísťování VVE provedena a měřítko ZÚR nelze grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umísťování VVE zpracovat a je potřeba ho řešit v rámci podrobnější ÚPD dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území.“ Celkové území, na němž nelze stavby větrných elektráren vůbec umísťovat, je proto sice jen ilustrativně, avšak dostatečně přehledně a srozumitelně, znázorněno na obrázku č. 25 na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace (viz níže). Toto území pokrývá prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem, včetně území dotčené obce.

Obrázek 25: Schématické rozdělení kraje dle možnosti umísťování VVE (dle dat ÚAP ÚK 2017).

Podatel s takovou regulací nesouhlasí a považuje ji za zcela nezákonnou z důvodu její neproporcionality a nerespektování judikatury Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS“) a Ústavního soudu, a pro rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31, 176 a 199.

Podatel připomíná, že nyní zveřejněný návrh Aktualizace reaguje na rozsudek NSS soudu ze dne 28. 5. 2014, č. j. 9 Ao 6/2011-261, jímž byla jako nezákonná zrušena část ZÚR ÚK obsahující předchozí regulaci ploch pro umísťování VVE. Uvedený rozsudek navazoval na nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. 1. ÚS 1472/12, v němž Ústavní soud vytkl NSS, že se odchýlil od své předchozí judikatury, z níž vyplývala neproporcionality absolutního zákazu umísťování větrných elektráren v rámci zásad územního rozvoje (srov. zejména rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 Ao 2/2011-127, ve věci ZÚR Moravskoslezského kraje). Ústavní soud konkrétně regulaci obsažené přímo v ZÚR ÚK vytknul, že „Ve světle závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Ao 2/2011 je tak možné stěžovatelce přisvědčit, že z odůvodnění ústavní stížnosti napadeného rozhodnutí nevyplyvá žádný legitimní (legální) důvod, pro který by bylo eventuálně možno na celém území kraje znemožnit určitou ekonomickou aktivitu... Kritéria stanovená na str. 47 a 48 textové části ZÚR ÚK v případě ploch pro VVE jsou přitom nejen ve faktickém rozporu s obecnými - a vůči velkým větrným elektrárnám vstřícnými - zásadami formulovanými v bodě

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

29 na str. 10 textové části ZÚR ÚK, ale potenciálně taktéž, s výše uvedenou premisou, že prostřednictvím opatření obecné povahy nelze znemožnit na celém území kraje státem podporovanou ekonomickou aktivitu (viz zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, resp. s účinností od 1. 1. 2013 též zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie), jež má pomoci naplnit národní cíl v podobě pokrytí 13 % konečné spotřeby elektrické energie v roce 2020 z obnovitelných zdrojů (srov. webové stránky Ministerstva životního prostředí http://www.mzp.cz/cz/vetrne_elektrarny)“.

Následně po nálezů Ústavního soudu došlo rozsudkem NSS ke zrušení ZÚR ÚK v části stanovující následující regulaci:

„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:

2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:

a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny - velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo, - maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma, - území přírodních parků (PPK) - území s vymezeným ÚSES, - pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL), - území NATURA 2000 - evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO), - území významných krajinných prvků (VKP)

b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče - území jader městských zón a příměstských oblastí, - území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí, - území v okruhu 2 km od rozptýlených Trvale obydlených nebo rekreačních objektů, - území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní, - území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem

- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,*
- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.“*

Důvodem zrušení byla skutečnost, že „regulativ postihuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že pokud by byl stanoven bez přiměřeného důvodu a ve vyšší než nutné míře, zasáhl by nepřipustně do práv na samosprávu zdejších obcí či práv (zejména vlastnických) jednotlivých občanů.“ NSS současně dospěl také k závěru, že zvolená regulace nebyla v ZÚR ÚK „dostatečně odůvodněna a vzhledem k tomu nelze ověřit, zda není zjevně nepřiměřená a neodpovídající hodnotám, které mají být regulací chráněny/1 (rozsudek NSS č. j. 9 Ao 6/2011-261).

Ačkoli v návrhu Aktualizace byla regulace ploch pro větrné elektrárny oproti předchozí regulaci obsažené v ZÚR ÚK upravena, podatel má za to, že její důsledky jsou prakticky totožné, jako v případě předchozí nezákonné regulace, jelikož fakticky znamenají ústavně nepřipustný absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území kraje stanovený v rámci ZÚR ÚK. Území vymezené v rámci Aktualizace jako území, v němž nesmí být větrné elektrárny vůbec umísťovány, je totiž natolik rozsáhlé, že nepochybně zahrnuje nejen celé území naší obce, ale veškeré území kraje, v němž by bylo možné s ohledem na větrný potenciál větrné elektrárny umístit. Plochy označené bíle jsou mimo jiné blokovány ještě dalšími limity, zejména vymezením chráněných ložiskových území a dobývacích prostorů a pro větrnou energetiku jsou zjevně bezvýznamné.

Zákaz jejich umísťování v rozsahu navrženém Aktualizací tedy ve svých důsledcích opětovně povede k znemožnění umísťování větrných elektráren jako legální ekonomické aktivity na celém území kraje. Takový důsledek však označil Ústavní soud ve svém nálezů sp. zn. I. ÚS 1472/12 za ústavně nepřipustný, přičemž jeho závěry musí pořizovatel respektovat i v případě nyní pořizované Aktualizace, jelikož dle čl. 89 odst. 2 Ústavy jsou vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu závazná pro všechny orgány i osoby.

K tomu podatel doplňuje, že nepovažuje za správné východisko pořizovatele uvedené na str. 418 odůvodnění textové části Aktualizace, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou vysoké větrné elektrárny výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobí pro krajskou regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Podle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona je totiž plochou nadmístního významu plocha, která svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní území více obcí. Podatel si je vědom toho, že v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. V již zmiňovaném rozsudku č. j. 7 Ao 2/2011-127, který se týkal právě zrušení regulace VVE v Ústeckém kraji, NSS dovedl nadmístní význam větrných elektráren z toho, že se jedná o „několik desítek metrů vysoké stožáry s velkopřůměrovými vrtulemi většinou o menším počtu listů (obvykle tří), které již pro své rozměry, a také často proto, že jsou umísťovány na větrně exponovaných, tedy většinou vyvýšených místech, jsou vidět z větší dálky. Pro tuto jejich vlastnost - vliv na pohledový charakter krajiny, tj. na její estetickou stránku, projevující se ve velkém (často více kilometrovém) okruhu okolo nich - je třeba takové stavby zásadně považovat za stavby nadmístního významu, a tedy způsobilé předměty regulace v zásadách územního rozvoje. Vliv větrných elektráren na krajinu je nepochybně takový, že posilují její technický a „moderní“ a naopak oslabují její přírodní a „původní“ charakter.“

V dalším rozsudku ze dne 30. 3. 2012, č. j. 8 Ao 7/2011-138, NSS uvedl, že nad rámec vlivu VVE na krajinu dovozuje jejich nadmístní charakter ze skutečnosti, že umístění větrné elektrárny souvisí s výrobou elektrické energie pro celostátní elektrizační soustavu, nikoliv pouze pro obec, na jejímž území je elektrárna umístěna. S umísťováním větrných elektráren tedy může souviset řešení kapacity distribučních sítí, které bezpochyby ovlivňuje území více obcí. Odůvodnění textové části Aktualizace na tyto rozsudky odkazuje.

V minulosti tedy bylo dovozeno, že VVE jsou záměry nadmístního významu z důvodu (1) jejich vlivu na krajinu a (2) jejich vlivu na kapacitu navazující distribuční soustavy pro elektřinu. Současně však v citovaných rozsudcích nebyl nadmístní charakter VVE stanoven kategoricky, ale v obou se uvádí, že VE budou mít „zpravidla“ nadmístní význam: „větrné elektrárny jsou zpravidla stavbami nadmístního významu“ (rozsudek č. j. 7 Ao 2/2011-127); „zpravidla podstatně, skutečně a významně ovlivňuje území přesahující území obce, na němž je elektrárna umístěna.“ (rozsudek č. j. 8 Ao 7/2011-138). Posledně citovaný rozsudek dále uvádí „Z judikatury soudu lze dovodit, že existuje souvislost mezi nadmístním významem takto označené plochy a využitím, k němuž je taková plocha určena. Jinými slovy, ne vždy musí mít plocha označená jako plocha nadmístního významu takový význam sama o sobě, ale může jej získávat i nadmístním významem svého plánovaného využití. Závěr, že nadmístní význam plochy ve smyslu § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona může být dán nejen charakterem plochy samotné, ale zejména jejím využitím, které se odvíjí od jejího funkčního určení, můžeme nalézt např. v rozsudku NSS č. 1 Ao 1/2009-185.“

Podle podatele tedy nelze dovodit, že by měla každá plocha pro větrnou elektrárnu za všech okolností a vždy nadmístní význam. Výše uvedené potenciální nadmístní vlivy, které větrné elektrárny mohou mít, je potřeba posuzovat na základě konkrétních okolností případu, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro větrnou elektrárnu umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Je tedy zcela myslitelná situace, že určitá plocha pro větrnou elektrárnu svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní toliko území obce, na které se nachází, a proto se nebude jednat o plochu nadmístního významu dle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona. Stavby VVE jsou přitom svým dopadem na krajinný ráz a svou viditelností podobné stavbám výškových domů, vysílačů, komínů či velkým průmyslovým objektům, tyto stavby a plochy pro ně ovšem v praxi podléhají výlučné regulaci v rámci územního plánu obce jako záměry lokální.

Pokud jde o vliv na distribuční soustavu, realitou je, že u drtivé většiny záměrů VVE je přípojka elektrického vedení řešena jako podzemní kabelová trasa, a to s využitím bezvýkopové pokládky kabelů. Takový způsob realizace související infrastruktury může jenom obtížně ovlivnit území jiných obcí, v důsledku čehož by mohl být založen nadmístní význam této VVE. Dle stejné logiky by musel být za záměr nadmístního významu považována každá plocha, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu (ať již z hlediska přívodu

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

elektriny, plynu, vody, odkanalizování apod.), a z toho důvodu by bylo možné uvažovat i nad teoretickým ovlivněním jiných obcí. Za plochy nadmístního významu by tak musely být vždy považovány např. i jednotlivé velkoplošné prodejny potravin, rozsáhlejší sportoviště, kulturní či zdravotnická zařízení, která pravidelně navštěvují i občané sousedních obcí (či krajů), přičemž imise z dopravních prostředků, které se používají k cestě do nich zcela jistě a negativně zasahují území více obcí. Dále by za plochy nadmístního významu bylo nutno považovat např. plochy pro lokální kotelní, teplárny či výroby elektrické energie, jejichž imise znečišťujících látek do ovzduší zcela jistě mohou negativně zatěžovat území sousedních obcí (či krajů).

V případě obce Kryštofovy Hamry se přitom jedná o situaci, kdy se na jejím území již několik VVE nachází, dokonce se zde nachází největší větrný park v ČR. Zmiňovaný „původní“ charakter se proto již do jisté míry proměnil do charakteru „moderního.“ Estetickou stránku či pohledový charakter krajiny je potřeba hodnotit i ve světle závěrů rozsudku NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 As 52/2009-227, v němž se uvádí, že „poměry určitého území nemohou být zpravidla navždy konzervovány a mohou se měnit. Změny ve využití území v průběhu času, včetně nejrozličnějších stavebních aktivit, jsou přirozenou součástí vývoje společnosti a jednotlivci jim a priori nemá právo bránit...“. Navíc elektrárny mají být vzhledem k nejbližší obytné zástavbě vzdáleny několik set metrů (i s ohledem na požadavky na ochranu veřejného zdraví před hlukem) takže nelze předpokládat takové vlivy, které by významným způsobem ovlivnily území jiných obcí z vizuálního hlediska.

Druhým potenciálním nadmístním vlivem byly problémy spočívající s nedostatečnou kapacitou distribuční sítě, která může vyvolat potřebu realizace dalších záměrů (např. realizaci nového vedení), které ovlivní území více obcí. Ani tyto vlivy však v případě VVE potenciálně umístěných na území obce nelze nutně považovat nadmístní, neboť uvedená kapacita je v daném případě dostačující.

V případě VVE plánovaných k umístění na území obce Kryštofovy Hamry tedy nelze předpokládat takové vlivy, které by svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivnily území více obcí, proto se nejedná o plochy nadmístního významu, které by měly být řešeny na úrovni Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje.

V důsledku nesprávné a zcela mechanické aplikace závěru, že větrné elektrárny, resp. plochy pro ně, jsou vždy záležitostmi (nebo plochami) nadmístního významu, tedy fakticky dochází k nepřipustnému znemožnění tohoto typu legální ekonomické aktivity na celém území kraje.

Z výše uvedených důvodů tedy považuje podatel regulaci navrženou v bodě 162. Aktualizace za nepřiměřenou a nezákonnou, jelikož regulace VVE na území obce není způsobilá k regulaci prostřednictvím Aktualizace. Navržená regulace představuje nepřiměřený zásah do práva obce na samosprávu.

2. Nesprávné odůvodnění navržené regulace

Podatel si je vědom toho, že NSS ve svém rozsudku č. j. 9 Ao 6/2011-261 také uvedl, že předchozí regulace v ZÚR ÚK nebyla dostatečně odůvodněna, a proto nebylo možné posoudit, zda je přiměřená či nikoliv. Podatel je však v daném případě důvodně přesvědčen, že regulace navržená v rámci návrhu Aktualizace zasahuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že neexistují důvody, které by ji mohly ospravedlnit jako přiměřenou.

Pořizovatel uvádí důvody, které ho vedly ke zvolení regulace ploch pro větrné elektrárny především na str. 413 -434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace. Podatel tyto důvody považuje za věcně nesprávné a neodůvodňující přísnost regulace, která ve svém důsledku znamená absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

2.1. Odůvodnění návrhu Aktualizace nejprve podrobně popisuje „základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti“. V této části se podrobně popisují přírodní dispozice Ústeckého kraje, které náleží k nejhodnotnějším přírodním fenoménům. Zpracovatel pak odkazuje na ustanovení § 18 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. Z toho zpracovatel dovozuje povinnost stanovit v rámci ZÚR ÚK pro lokalizaci VVE účinná regulační opatření. Dále se zde uvádí, že navržená regulace se soustřeďuje na území s preferencí ochrany přírody a krajiny a na území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče, ve kterých nelze s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví VVE umísťovat.

Podatel s uvedeným odůvodněním zásadně nesouhlasí a považuje ho za snahu o cílené zabránění možnosti umísťování VVE, které bude mít za důsledek fakticky plošný zákaz této legální ekonomické aktivity na území celého Ústeckého kraje, tedy včetně území naší obce. Ačkoli totiž zpracovatel na jednu stranu vykresluje charakteristiku krajiny Ústeckého kraje jako nesmírně hodnotnou, sám připouští, že je tato charakteristika již nyní značně narušena celou řadou činností, které však nesouvisí s výrobou elektřiny z VVE.

Na str. 415 odůvodnění se konstatuje, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a že Severní část Mostecké pánve (Podkrušnohoří) je postižena přítomností průmyslových provozů, které negativně ovlivňují prostorové vztahy v území. Dále se na str. 417 uvádí, že významný rys kulturně - historické charakteristiky území tvoří dobývání nerostného bohatství a že oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena, reprezentuje industrializované území, kde je koncentrováno širší spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství atd.). Na str. 418 se shrnuje, že vedle přírodních či přírodně blízkých i krajin se v rámci Ústeckého kraje vyskytuje rozsáhlé antropicky zatížené území s negativními dopady především velkoplošného dobývání (rozlehlé umělé deprese, novotvary výsypek), vysokým podílem urbanizovaných ploch se sídlištní zástavbou a přítomností rozsáhlých průmyslových provozů se značným vizuálním dosahem (tepelné elektrárny).

Podatel proto považuje odůvodnění Aktualizace za vnitřně rozporné, neboť na jednu stranu je zdůrazňováno, že se jedná z hlediska ochrany krajinného rázu o natolik cenné území, že je potřeba plošně vyloučit výstavbu VVE, na druhou stranu se zde ovšem připouští, že hodnota území je již v současnosti významně narušena v důsledku průmyslových provozů a těžební činnosti. V rozporu s tímto konstatováním ovšem Aktualizace nijak neřeší tyto činnosti negativně ovlivňující krajinný ráz, ale zaměřuje se diskriminačně pouze proti výstavbě VVE, a to způsobem zcela nepřiměřeným.

Jak bylo uvedeno výše, stanovená regulace zahrnuje prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem. Takto přísnou regulaci nelze odůvodnit ani odkazem na § 18 odst. 4 stavebního zákona. Ačkoli je pravdou, že podle tohoto ustanovení je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel, tento cíl nelze vnímat izolovaně, ale je potřeba ho interpretovat ve vzájemné souvislosti s dalšími cíli a úkoly územního plánování.

V této souvislosti nelze přehlédnout zejména cíle územního plánování dle § 18 odst. 1 až 3, tedy mj. povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území. Tyto tři pilíře územního plánování by měly být ve vyváženém vztahu, což ovšem návrh Aktualizace nečiní, neboť bezdůvodně zcela vylučuje určitou legální ekonomickou aktivitu, která navíc ve svém důsledku přispívá k ochraně životního prostředí formou výroby elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

zdrojů energie. Využívání výroby energie z VVE je přitom potřeba označit za veřejný zájem, jak plyne také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2017, sp. zn. 2 As 207/2016: „Je samozřejmostí, že stavby sloužící k výrobě větrné energie s sebou nesou nejruznější negativní důsledky jako každý jiný způsob výroby energie, což uvedl také žalovaný ve svém rozhodnutí, to však nic nemění na skutečnosti, že využívání výroby energie z obnovitelných zdrojů lze za současného stavu politického a odborného diskursu označit za zájem veřejný.“

Dále má územní plánování zajišťovat předpoklady pro udržitelný rozvoj území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území, přičemž má za tím účelem sledovat společenský a hospodářský potenciál rozvoje. Tyto cíle nicméně návrh Aktualizace nenaplnuje, neboť jednostranně znemožňuje výstavbu určitého typu staveb, které ve svém důsledku přispívají k ochraně životního prostředí.

Podatel považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, které byly identifikovány jako narušující krajinný ráz a další přírodní hodnoty na území Ústeckého kraje. Jedná se například o již zmiňovanou těžbu nerostných surovin nebo průmyslovou činnost, které rovněž mohou negativně ovlivňovat krajinný ráz, veřejné zdraví a další chráněné hodnoty, a to v mnohem větším rozsahu a často trvale, přičemž ZÚR ÚK ani Aktualizace je, na rozdíl od povahy věci dočasných staveb VVE, žádným způsobem nereguluje či plošně nezakazuje a ani tento úkol neukládá obcím v rámci jejich územních plánů.

2.2. Co se týče argumentace ohledně toho, že na území Ústeckého kraje se v současnosti vyrobí 29,5 % z celkové republikové výroby elektřiny a 35 % z celkové republikové výroby elektřiny z větrné energie, tak takové odůvodnění nemůže být podle podatele důvodem, proč fakticky zakázat jakoukoliv další výstavbu větrných elektráren. Naopak samotný zpracovatel uvádí, že značná část objemu elektřiny je vyrobena z hnědého uhlí, jehož těžba i zpracování jsou pro životní prostředí a hodnoty, jejichž ochranu pořizovatel deklaruje, nepochybně mnohem více zatěžující, než výroba elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Skutečnost, že Ústecký kraj je v současnosti na prvním místě v České republice ve výrobě elektřiny z větrné energie, pak dokládá, že jsou na území tohoto kraje pro umístování větrných elektráren vhodné podmínky z hlediska větrného potenciálu, který byl i využit, byť zatím zdaleka nedošlo k jeho plnému využití. Tato skutečnost by tedy měla spíše odůvodňovat další podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv její implicitní zákaz na celém území kraje.

Tvrzení, že s ohledem na prolomení těžebních limitů na lomu Bílina, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu vytížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny, je zcela neaktuální a nepravdivé. Naopak s ohledem na ochranu klimatu se Česká republika zavázala k postupnému útlumu těžby a výroby energie z uhlí, přičemž do roku do roku 2040 by se mělo jednat o 10-15 % celkové produkce, jak s tím počítá Státní energetická koncepce.

Rovněž nelze přisvědčit ani tvrzení pořizovatele opakovaně uváděnému v odůvodnění návrhu Aktualizace, že cílem regulace je zamezit „překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren“. V posledních letech totiž rozhodně nelze tvrdit, že by byla výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji překotná, a to i v důsledku činnosti samotného Krajského úřadu Ústeckého kraje. Krajský úřad totiž ani po zrušení předchozí regulace Nejvyšším správním soudem jednotlivým obcím neumožňuje, aby plochy pro větrné elektrárny vymezily ve svých územních plánech v souladu s § 43 odst. 1 stavebního zákona, ale tomuto postupu brání například svými stanovisky vydávanými dle § 50 odst. 7 stavebního zákona. Výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji tedy naopak v poslední dekádě stagnuje a byla prakticky zastavena. Proto je uvedené odůvodnění návrhu Aktualizace zcela nepravdivé.

K tomu podatel doplňuje, že v územním plánu obce byly vymezené plochy pro větrné elektrárny, přičemž tyto jsou z velké části již vyčerpány. V projednávané změně č. 2

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

územního plánu obce Kryštofovy Hamry byly navrženy nové plochy pro větrné elektrárny, jejíž vymezení však Krajský úřad neumožnil se svévolným odůvodněním, že jde o záležitosti nadmístního významu s významnými negativními vlivy přesahujícími hranice obce, a to přesto, že tyto plochy byly kladně vyhodnoceny z hlediska vlivů na životní prostředí a samotný návrh změny ÚP spočívající ve vymezení ploch pro 7 ks VVE obdržel souhlasné stanovisko SEA.

2.3. Pořizovatel v návrhu Aktualizace stanovil zákaz umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren v jednotlivých územích definovaných v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění (dále jen „ZOPK“), konkrétně velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky a chráněné krajinné oblasti) a navazující pásmo 3 km, maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky), přírodní parky, území NATURA 2000, územní systém ekologické stability a významné krajinné prvky.

V odůvodnění návrhu Aktualizace pak pořizovatel odkazuje na jednotlivá ustanovení ZOPK s tím, že případná výstavba VVE v jednotlivých chráněných územích je s těmito ustanoveními ve zřejmém rozporu. Citovaná ustanovení ZOPK však dle přesvědčení podatele nemohou odůvodňovat přísnost zvolené regulace a absolutní zákaz umísťování určitého typu staveb. Naopak příslušná ustanovení ZOPK předpokládají, že po zvážení konkrétních okolností je možné na základě souhlasu k tomu příslušného dotčeného orgánu určitý záměr umístit i na těchto vymezených územích.

Podatel poukazuje např. na ustanovení § 16 odst. 2 písm. b) ZOPK, podle něhož je na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí zakázáno umísťovat, povolovat nebo provádět stavby (mimo vyjmenovaných staveb). ZOPK tedy v tomto případě předpokládá, že na plochách vymezených příslušnou územně plánovací dokumentací jako zastavitelné lze za splnění dalších podmínek v některých případech stavby umísťovat. Návrh Aktualizace nicméně a priori zcela vylučuje, aby bylo toto území vymezeno v územním plánu obce jako zastavitelné pro účely výstavby větrných elektráren.

V případě chráněných krajinných oblastí pak § 26 odst. 2 písm. a) ZOPK zakazuje absolutně umísťování a povolování nových staveb pouze na území první zóny, pro další zóny chráněných krajinných oblastí tedy rovněž platí, že za splnění dalších podmínek lze za určitých okolností připustit.

Za zcela nepřiměřené považuje podatel i absolutní zákaz umísťování větrných elektráren v navazujícím 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu od národních parků a chráněných krajinných oblastí. Pokud není a priori vyloučeno umístění větrných elektráren uvnitř zvláště chráněných území, tím méně může být vyloučeno jejich umístění vně těchto zvláště chráněných území, u nichž zákon žádné ochranné pásmo takového rozsahu nestanovuje.

Co se týče přírodních parků, ustanovení § 12 odst. 3 ZOPK pouze stanovuje, že orgán ochrany přírody může k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území. ZOPK však naprostý zákaz umísťování staveb v tomto území nestanovuje. Je přitom realitou, že většina investorů se územím přírodním parkům spíše vyhýbá s ohledem na to, že zde není příliš pravděpodobné získání souhlasu orgánu ochrany přírody k umísťování a povolování staveb VVE podle § 12 ZOPK pro navazující povolovací procesy.

ZOPK pak nestanovuje naprostý zákaz umísťování staveb pro územní systém ekologické stability. Pořizovatel ostatně sám v odůvodnění uvádí, že „Problémem není v zásadě ani tak samotná existence VVE, neboť ve skladebných částech ÚSES jsou za podmínky, že nedojde k narušení celistvosti a funkčnosti ÚSES, přípustné stavby dopravní a technické infrastruktury.“ Jako problém však vnímá ničím nespécifikované rušivé vlivy větrných elektráren, které by dle jeho názoru mohly ohrozit biologickou diverzitu skladebných částí

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

ÚSES a tím funkčnost systému jako celku. Takové tvrzení je zavádějící a nepravdivé, větrné elektrárny nemusí nijak zásadně svým provozem narušovat funkčnost ÚSES.

Za zcela neodůvodněné považuje podatel úplné vyloučení významných krajinných prvků z možnosti umístění VVE. Pojem „významný krajinný prvek“ je totiž v § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK definován velice široce a zahrnuje jakýkoliv ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Pořizovatel přitom zcela přehlíží, že dle ustanovení § 4 odst. 2 ZOPK je umísťování staveb, které by mohly ohrozit významný krajinný prvek, možné, k takovému zásahu je však potřeba závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Rovněž v případě významných krajinných prvků tedy není vyloučeno, aby bylo takové souhlasné stanovisko, v závislosti na konkrétních okolnostech případu vydáno i pro stavbu větrné elektrárny.

Tvrzení uvedené v odůvodnění návrhu Aktualizace, že lesní zákon prakticky neumožňuje na pozemcích určených k plnění funkce lesa využití nesouvisející s lesním hospodařením, je pak zcela zavádějící a rovněž nemůže odůvodňovat navrženou regulaci. V souladu s § 15 odst. 1 totiž může na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesa dojít k odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa, a tím i k jejich uvolnění těchto pozemků pro jiné využití. Posouzení toho, zda má v daném případě dojít k odnětí lesních pozemků pro jiné účely, či nikoliv, však rovněž závisí až od konkrétní podoby záměru v rámci navazujících povolovacích procesů.

Za nesprávné považuje podatel i odůvodnění plošného zákazu umísťování větrných elektráren na území NATURA 2000, jelikož je dle pořizovatele jejich umístění v rozporu s hlavním důvodem vymezování EVL a ptačích oblastí. Podatel v této souvislosti odkazuje na ustanovení § 45h odst. 1 ZOPK, podle něhož jakýkoliv záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany. Až v případě, že bude stanovisko k záměru vydané příslušným orgánem souhlasné, bude možné záměr umístit a povolit. Jelikož ochrana území NATURA 2000 je na základě uvedeného ustanovení zajištěna v rámci navazujících řízení, není důvodu, aby bylo umísťování určitého typu staveb předem plošně vyloučeno na úrovni územně plánovací dokumentace kraje.

Podatel tedy shrnuje, že ve všech případech by jednotlivé záměry větrných elektráren podléhaly dalším povolovacím procesům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna prostřednictvím k tomu příslušných dotčených orgánů (orgány ochrany přírody a krajiny, orgány státní správy lesů apod.). Současně lze podotknout, že v případě vysokých větrných elektráren přesahujících 50 m se jedná o záměry podléhající zjišťovacímu řízení dle zákona č. 100/2001 Sb. V případě, že by k tomu příslušný orgán nevyloučil významné negativní vlivy záměru, bylo by potřeba provést plné posuzování vlivů záměru na životní prostředí a záměr by bylo možné umístit pouze na základě souhlasného závazného stanoviska EIA. Lze tedy shrnout, že není důvodu pro to, aby došlo k naprostému vyloučení možnosti umísťování větrných elektráren, jelikož tím pořizovatel touto regulací v podstatě překračuje svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, kterým jediným náleží na základě konkrétních parametrů a lokace posouzení vlivů konkrétních záměrů z hlediska zvláštních právních předpisů ve vztahu k veřejným zájmům, k jejichž ochraně jsou tyto orgány pověřeny.

Podatel dále uvádí, že na území Ústeckého kraje je v současnosti v provozu mnoho vysokých větrných elektráren i na území, které je nyní v návrhu Aktualizace vymezeno jako území, na němž nelze stavby větrných elektráren umístit. Nelze přitom tvrdit, že v minulosti došlo k umístění a povolení těchto záměrů v rozporu se zákonem - naopak bylo ve všech případech provedeno příslušné posouzení jejich vlivů na životní prostředí, včetně zásahu do krajinného rázu, přičemž k tomu příslušnými orgány bylo vyhodnoceno, že se jednalo o záměry přípustné.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

2.4. Návrh Aktualizace dále vyučuje umísťování staveb pro větrné elektrárny v památkově chráněných územích a nemovitých kulturních památkách, včetně navazujícího 1 km ochranného pásma vizuálního vlivu.

Podatel si je vědom toho, že účelem zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, na který odkazuje pořizovatel v odůvodnění návrhu, je ochrana kulturních památek. Jednotlivá ustanovení však převážně směřují k ochraně samotných památkově chráněných objektů, do nichž je možné zásahy nebo stavební úpravy činit vždy na základě závazného stanoviska orgánu ochrany státní památkové péče. Je zřejmé, že větrné elektrárny v praxi nebudou umísťovány přímo v národních kulturních památkách nebo v městských památkových rezervacích.

Pořizovatel nicméně kromě těchto památkově chráněných objektů a území vymezuje dále „ochranné pásmo vizuálního vlivu“, a to ve vzdálenosti 1 km od předmětu památkové ochrany. Pořizovatel přitom uvádí, že na území Ústeckého je Národním památkovým ústavem evidováno více než 3500 nemovitých kulturních památek. Podatel v této souvislosti odkazuje na § 17 zákona č. 20/1987 Sb., který stanovuje, že pokud to vyžaduje ochrana nemovité kulturní památky nebo jejího prostředí, může obecní úřad obce s rozšířenou působností vydat územní rozhodnutí o ochranném pásmu a určit v něm, u kterých nemovitostí v ochranném pásmu, nejsou-li kulturní památkou, nebo u jakých druhů prací na nich, včetně úpravy dřevin, je vyloučena povinnost vyžádat si předem závazné stanovisko, nebo může v ochranném pásmu omezit nebo zakázat určitou činnost nebo učinit jiná vhodná opatření na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu. Pásmo vymezené pořizovatelem v návrhu Aktualizace se tak z hlediska svého účelu překrývá s institutem ochranného pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. Pokud tedy pořizovatel navrhuje vymezit kolem památkově chráněných objektů uvedené pásmo vizuálního vlivu, tak tím zasahuje do kompetence obecního úřadu obce s rozšířenou působností, to navíc aniž by došlo k splnění zákonem stanovených podmínek (vyjádření odborné organizace státní památkové péče, územní řízení o vydání územního rozhodnutí o ochranném pásmu, možnost poskytnutí náhrady majetkové újmy dle § 17 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb. apod.). Velikost pásma vizuálního vlivu 1 km navíc podatel považuje za zcela nepřiměřenou vůči sledovanému účelu ochrany objektů památkové péče, jelikož ochranná pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. se vymezují obvykle v řádech desítek či stovek metrů od památky, tedy zjevně v menším dosahu, než jak ho vymezil pořizovatel.

Tvrzení zpracovatele, že v těchto územích je výstavba VVE a priori vyloučena, je tedy nepravdivé, neboť přípustnost konkrétního záměru z hlediska památkové ochrany podléhá vždy individuálnímu posouzení k tomu příslušným správním orgánem, který má k tomu také odbornou kompetenci, a toto posouzení nelze suplovat na úrovni zásad územního rozvoje.

2.5. Návrh Aktualizace dále stanovuje úplný zákaz umísťování větrných elektráren v zastavěném území a do vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch. Jako důvod tohoto zákazu se v odůvodnění textové části návrhu uvádí jednak hluk, který by větrné elektrárny mohly způsobovat, jednak další vlivy, jako jsou například nízkofrekvenční zvuk nebo stroboskopický efekt.

Co se týče hluku, podatel nezpochybňuje, že větrné elektrárny mohou být zdrojem hluku, tyto vlivy však budou u konkrétních záměrů vzhledem k jejich přesnému umístění posouzeny k tomu příslušnými správními orgány, v daném případě krajskou hygienickou stanicí, jak ostatně uvádí i samotný zpracovatel. Podle § 77 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. ostatně platí, že v případě, že je-li v platné územně plánovací dokumentaci uveden záměr, u kterého lze důvodně předpokládat, že bude po uvedení do provozu zdrojem hluku nebo vibrací, nelze ke stavbě, která by mohla být tímto hlukem či vibracemi dotčena, vydat kladné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví, aniž by u ní byla přijata opatření k ochraně před hlukem nebo vibracemi.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Není proto legálního důvodu, aby byly větrné elektrárny z důvodu možného hluku absolutně vyloučeny z umísťování v zastavěném území obce či dokonce v pásmu 500 m od něj. Podatel v tomto směru dále poukazuje na to, že pořizovatel dokonce současně vymezuje v rámci ZÚR ÚK nebo v rámci Aktualizace nové, mnohem významnější, zdroje hluku v podobě koridorů dopravní infrastruktury, u nichž vzdálenost 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch zjevně nedodržuje, což svědčí o účelovém a diskriminačním postupu pořizovatele vůči stavbám VVE.

Zpracovatel dále v odůvodnění argumentuje hygienickými limity hluku, nicméně jeho přístup ve vztahu k ochraně území před potenciálním hlukem je zcela nesprávný.

Podle § 12 nařízení č. 272/2011 Sb. jsou základní hygienické limity hluku 50 dB v denní době a 40 dB v noční době stanoveny pro chráněné venkovní prostory staveb. Podle § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. se chráněným venkovním prostorem staveb se rozumí prostor do vzdálenosti 2 m před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb. Uvedené limity hluku, jakož i ochrana obyvatelstva před hlukem, je tedy primárně stanovena pro stavby sloužící pro bydlení, školství, zdravotní a sociální účely.

Naopak návrh Aktualizace však vztahuje jakési „ochranné pásmo“ před hlukem k zastavěnému území, což je mnohem širší pojem. Zastavěné území je definováno v § 2 odst. 1 písm. d) a § 58 stavebního zákona a zahrnuje veškeré pozemky v intravilánu, jakož i všechny zastavěné stavební pozemky a další zde vyjmenované plochy. Zastavěné území tedy zahrnuje například i plochy výroby a skladování, plochy dopravní infrastruktury nebo plochy pro komerční vybavení, tedy takové plochy, u nichž právní úprava ochranu před hlukem nepředpokládá, a které případně naopak mohou být samy o sobě zdrojem hluku. Zákaz umísťování ploch pro větrné elektrárny do 500 m od zastavěného území je tedy stanoven zjevně nelogicky a nepřiměřeně.

Podatel je dále přesvědčen, že ani navržený zákaz umísťování větrných elektráren do vzdálenosti 500 m od zastavitelných ploch není stanoven v souladu se zákonem. Podle § 2 odst. 1 písm. j) stavebního zákona se zastavitelnou plochou rozumí plocha vymezená k zastavění v územním plánu nebo v zásadách územního rozvoje. Jedná se tedy o plochu, která je pouze určená k zastavění, avšak na které se v současnosti zatím zástavba nenachází. Z tohoto důvodu se také na ně nevztahuje ochrana před hlukem dle zákona č. 258/2000 Sb. a nařízení č. 272/2011 Sb., neboť tato se vztahuje pouze k těm pozemkům, na nichž se již zástavba nachází. Naopak zákonodárce jednoznačně přenesl odpovědnost za ochranu před hlukem na stavebníka, který vstupuje do území zatíženého zdrojem hluku, který dle § 77 odst. 4 zákona č. 258/2000 Sb. musí k žádosti o umístění stavby předložit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely vydání závazného stanoviska měření hluku a návrh opatření k ochraně před hlukem.

Regulace navržená pořizovatelem z důvodu ochrany před hlukem je tak v rozporu s výše uvedenými právními předpisy, a také zasahuje do kompetenci příslušných orgánů, v daném případě krajských hygienických stanic.

Co se týče dalších vlivů, u nichž pořizovatel uvádí, že tyto nemohou být vyhodnoceny v rámci posuzování konkrétních záměrů krajskými hygienickými stanicemi (např. stroboskopický efekt), tak k tomu podatel uvádí, že pokud by samotná existence těchto vlivů měla být důvodem pro zákaz umísťování větrných elektráren, tak by tyto stavby nebylo možné umístit nikde a na žádném místě, což by bylo ve smyslu výše uvedené judikatury nepřipustné. Navíc sám zpracovatel uvádí, že negativní vlivy infrazvuku a nízkofrekvenčního zvuku na lidské jsou pouze předpokládány, avšak dosud nebyly relevantním způsobem zkoumány a přesně změřeny. Tím spíše se nemůže jednat o legitimní důvod pro plošné vyloučení VVE v území s větrným potenciálem.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Podatel je přesvědčen, že posouzení míry závažnosti ovlivnění obyvatel těmito vlivy bude vždy záviset od konkrétního umístění záměru a jeho parametrů, k čemuž musí dojít vždy až v rámci navazujících povolovacích procesů, důkazem čehož je také odkaz na rozsudek NSS soudu č. j. 5 As 67/2008-111 uvedený v odůvodnění. Rovněž z tohoto rozsudku vyplývá, že osoby potenciálně dotčené negativními vlivy větrných elektráren, se mohou účastnit a hájit svá práva v rámci navazujících řízení, proto není potřeba předem vylučovat všechny stavby tohoto typu již na úrovni krajské územně plánovací dokumentace.

3. Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR

Návrh Aktualizace je podle podatele také v rozporu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176. Podle nich je republikovou prioritou vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi, resp. je úkolem příslušných ministerstev a krajů navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny.

Na bod č. 176 navazuje bod č. 199 PÚR, podle něhož je úkolem krajů „Na základě navržených podmínek a zpracovaného podkladu pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie [čl. (176)] prověřit možnost vymezení ploch vhodných pro jejich umístění.“

MŽP vydalo tento podklad pod názvem „Vymezení zón vychází z aktualizace metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny v roce 2018“. Podatel se důvodně domnívá, že v situaci, je úkolem krajů podle bodu č. 199 PÚR tento podklad v rámci aktualizace ZÚR prověřit, i v rámci této Aktualizace bude třeba tento odborný podklad zohlednit, jinak by se Aktualizace dostala do zjevného rozporu s požadavky PÚR. Jak plyne z odůvodnění návrhu Aktualizace, tento odborný podklad byl použit pouze při odůvodnění zákazu umisťovat VVE v městských památkových zónách atd. a navazující 1 km ochranném pásmu vizuálního vlivu, kde v textu na str. 428 byl oproti verzi návrhu pro společné projednání na str. 386 pouze zaměněn letopočet nové verze z 2009 na 2018. Takové použití odborného podkladu ve smyslu bodů č. 176 a č. 199 PÚR, není naplněním požadavků stanovených v PÚR.

Podatel je přesvědčen, že území Krušných hor obecně, a zejména obce Kryštofovy Hamry, patří mezi lokality vhodné pro umístění VVE při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny. Příslušné úřady jak k existujícím VVE tak k plánovaným záměrům VVE na území obce vydaly souhlasná stanoviska k posouzení jejich vlivů na životní prostředí, čímž po podrobném posouzení vyhodnotily danou lokalitu jako vhodnou.

IV. Závěr

Ze všech výše uvedených důvodů podatel nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavce (2), který stanoví regulaci pro umisťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, a žádá jeho vypuštění z návrhu Aktualizace.

Podatel zároveň důvodně požaduje, aby Aktualizace byla uvedena do souladu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176 a 199 a aby území obce Kryštofovy Hamry bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

V námitce Obec Kryštofovy Hamry žádá, aby byl z návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen 2aZÚR ÚK) vypuštěn z čl. [174] úkol (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch pro velké větrné elektrárny (VVE) a stavby související. Dále podatel požaduje, aby území obce Kryštofovy Hamry bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE. Svůj požadavek následně odůvodňuje v odstavci III. - 1 až 3.

K odůvodnění připomínky III. - 1. „*Neproporcionalita a nezákonnost navržené regulace*“ je nutné uvést následující skutečnosti:

Zásady územního rozvoje (ZÚR) jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterým kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. Významná při jejich tvorbě je skutečnost, že se zpracovávají pro celé administrativní území.

Koncepce vytvářené na úseku územního plánování představují zejména s ohledem na svoje dopady do území, a tím i života jeho obyvatel, specifickou kategorii plánovacích nástrojů.

Územní plánování ve smyslu § 18 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon) ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Prováděcí vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně plánovacích podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, v platném znění, stanoví v příloze č. 4 obsah ZÚR. Dle oddílu I. odst. (1) písmene e) této přílohy textová část ZÚR obsahuje koncepci rozvoje území kraje, určující základní požadavky na jeho účelné a hospodárné uspořádání, vyjádřenou v upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje. V rámci Evropské úmluvy o krajině (sdělení č. 12/2017 Sb. m.s., které mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 13/2005 Sb. m.s.) se Česká republika zavázala právně uznat krajinu jako základní složku prostředí, v němž lidé žijí, zavést a provádět krajinné politiky, zaměřené na ochranu, správu a plánování krajiny a zohledňovat charakter krajiny při formování politik územního rozvoje a urbánního plánování. „Krajinná politika“ znamená vyjádření všeobecných zásad, strategií a orientací kompetentními veřejnými orgány, která umožňuje přijetí specifických opatření, zaměřených na ochranu, správu a plánování krajiny. Úkolem vyplývajícím z této úmluvy je dále aktivní péče o krajinu v souladu s principy jejího udržitelného využívání a koordinace plánování činností v krajině. Krajina přitom zahrnuje jak pevninu, tak vodní plochy a toky, přírodní venkovské i městské oblasti, území jak esteticky, kulturně a historicky pozoruhodné, tak běžná území, a nebo narušené krajinné celky.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci ZÚR regulaci rozvoje území, cit.:

„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci (shodně viz Stavební zákon – Komentář, Roztočil A., Hrůšová K., Lachman M., Potěšil L., C. H.Beck, 2013).

Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.

Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území.“

Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) byl zpracován v souladu s požadavkem stanoveným ve Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015. Požadavek zní: „*Prověřit a případně stanovit úkoly pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území v návrhu 2aZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb s tím, že je nutno každý stanovený regulativ řádně odůvodnit (s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 Ao 6/2011-261ze dne 28.5.2014). V případě že budou navrženy podmínky a zpracován podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie dle čl. (176) Aktualizace č. 1 PÚR ČR bude v návrhu 2aZÚR ÚK prověřena rovněž možnost vymezení ploch vhodných pro umístění velkých větrných elektráren v souladu s čl. (199) Aktualizace č. 1 PÚR ČR.*“

V průběhu zpracování návrhu 2aZÚR ÚK pro společné jednání, které se uskutečnilo v dubnu 2018, byla zpracovatelem v součinnosti s pořizovatelem prověřena problematika týkající se možnosti umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to s ohledem na úkol stanovený v čl. (176) a (199) Aktualizace č. 1 Politiky územního rozvoje ČR (aPÚR), která byla schválena usnesením vlády České republiky č. 276, ze dne 15. dubna 2015. aPÚR uložila v čl. (176) úkol Ministerstvu životního prostředí (MŽP) ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství (dále jen MZe), Ministerstvem průmyslu a obchodu (MPO) a kraji, cit.: „*Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny*“, s termínem plnění v roce 2016. Požadovaný podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Návrh 2aZÚR ÚK proto nenavrhuje plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, ale zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK dle požadavku obsaženém ve schválené Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období stanovil v návrhu 2aZÚR ÚK úkol pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících a to v čl. [174] úkol (2).

Při stanovení daného úkolu vycházel zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK (kromě dalších dále uvedených podkladů) z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014, kterým byla zrušena níže citovaná část ZÚK ÚK vydaných Zastupitelstvem Ústeckého kraje dne 7.9.2011 (usnesení ZÚK č. 23/25Z/2011), cit. :

„V textové části odůvodnění, bod 4.4.1. „Plochy a koridory pro lokalizaci velkých větrných elektráren, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35 m“ se zrušují následující věty:

„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:

2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:

a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny

- velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo,
- maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma,
- území přírodních parků (PPk)
- území s vymezeným ÚSES,
- pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL),
- území NATURA 2000 – evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO),
- území významných krajinných prvků (VKP)

b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče

- území jader městských zón a příměstských oblastí,
- území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí,
- území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů,
- území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní,
- území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem,
- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.“

V návrhu 2aZÚR ÚK v čl. [174] úkolu (2) jsou níže uvedena nově navržená území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících značně zredukována oproti původním územím uvedeným v bodě 4.4.1. v úkolu pro územní plánování (2), který zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014 se závěrem, že zvolená regulace umisťování VVE nebyla v napadených ZÚR ÚK dostatečně odůvodněna.

Navržený úkol pro územní plánování (2) ve výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK v kapitole 4.4.1. v čl. [174] zní, cit.:

„Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;
- maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);
- přírodní parky;
- lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);
- ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);
- významné krajinné prvky;
- památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;
- nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;
- nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;
- zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch.“

V textové části Odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK pak zpracovatel odůvodňuje stanovení nového úkolu (2). Uvádí nejen obecné souvislosti, jak VVE, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35m, ovlivňují ráz krajiny, přičemž popisuje základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti, ale uvádí rovněž údaje o výrobě elektrické energie na území Ústeckého kraje, ze kterých jednoznačně vyplývá, že se v Ústeckém kraji vyrobilo nejvíce elektřiny v republikovém měřítku a tak se Ústecký kraj řadí jednoznačně na první místo a to i v samotné výrobě elektřiny z větrné energie. Z uvedených údajů vyplývá, že území Ústeckého kraje je v oblasti výroby elektrické energie, která se zde s ohledem na přítomnost ložisek hnědého uhlí vyrábí právě z tohoto paliva, kapacitně silně zatíženo. S ohledem na prolomení územně ekologických limitů na lomu Bílina (usnesení vlády ČR č. 827/2015), které znamená pokračování hornické činnosti spočívající v těžbě povrchovým způsobem na výhradním ložisku hnědého uhlí, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu snížení zatížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny. Převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví nad výstavbou nových VVE je vyvolán především výrazným zatížením území Ústeckého kraje, kde zdejší krajina je silně narušena až přeměněna antropogenní činností. Zejména oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena nejvíce, reprezentuje silně industrializované území, kde je koncentrováno široké spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství ad.). Právě těmito antropogenním činnostem a rozvoji průmyslových oborů v průběhu minulých let ustupoval veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví a umožnil tak jejich značnou exploataci. Právě z těchto skutečností vyvstala nutnost nastavení jednoznačných

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

pravidel pro ochranu nejcennějších území Ústeckého kraje, která jsou nositeli jedinečných přírodních, kulturně-historických a krajinářsky cenných hodnot. Výroba elektřiny z větrné energie je v odborné literatuře označována jako tzv. „zelená energie“, která je v obecné rovině šetrná k životnímu prostředí. Nicméně je potřeba si uvědomit, že zejména nekoordinovaná výstavba VVE v územích s vysokou koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných hodnot může působit opačným způsobem a navíc k redukci stávajících hnědouhelných elektráren jejich výstavbou nedojde. I toto je jeden ze základních aspektů, které se území Ústeckého kraje bezprostředně týkají. S ohledem na statistické údaje a další zmíněné skutečnosti byla v rámci zpracování návrhu 2aZÚR ÚK vyhodnocena potřeba účinným způsobem regulovat další rozvoj VVE a vyloučit ho zejména v oblastech s koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných oblastí, které jsou pro území Ústeckého kraje specifické a jedinečné a dosud ještě ne tolik výstavbou VVE narušené. Textová část odůvodnění obsahuje přehled území s vyloučením lokalizace VVE s odborným popisem jejich charakteristiky, popřípadě výčtem unikátních prvků, jež některé nemají obdobu v České republice a některé ani v okolních státech střední Evropy (např. CHKO České středohoří, CHKO Labské pískovce s kaňonem řeky Labe). Vyloučením lokalizace VVE v daných územích tak bude zajištěna potřebná účinná ochrana, aby nepodlehly postupné industrializaci a nešetrným antropogenním zásahům, které by narušily jejich původní struktury. V neposlední řadě je potřeba značnou část daného území chránit jako území s vysokým rekreačním potenciálem, která slouží pro odpočinek obyvatel území kraje, a jejich přeměna na technicistní krajinu je nežádoucí.

Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK rovněž vycházel z aPÚR, která je dle § 31 odst. 4 stavebního zákona pro pořizování a vydávání ZÚR závazná.

Návrh 2aZÚR ÚK řeší regulaci lokalizace VVE formou stanovení úkolu pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území, tzn. nenavrhuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, jak je výše uvedeno, ale definuje území s preferencí ochrany přírody a krajiny a území s preferovanou ochranou osídlení a památkové péče před výstavbou VVE. Tím je v 2aZÚR ÚK opětovně ošetřena ucelená soustava území, ve kterých je z důvodů zabránění zjevným hrožícím škodám nutno vyloučit lokalizaci VVE. Regulace tak naplňuje republikovou prioritu stanovenou v aPÚR v čl. (20), kde je uvedeno, cit.: „Rozvojové záměry, které mohou významně ovlivnit charakter krajiny, umísťovat do co nejméně konfliktních lokalit a následně podporovat potřebná kompenzační opatření. S ohledem na to při územně plánovací činnosti, pokud je to možné a odůvodněné, respektovat veřejné zájmy např. ochrany biologické rozmanitosti a kvality životního prostředí, zejména formou důsledné ochrany zvláště chráněných území, lokalit soustavy NATURA 2000, mokřadů, ochranných pásem vodních zdrojů, chráněné oblasti přirozené akumulace vod a nerostného bohatství, ochrany zemědělského a lesního půdního fondu. Vytvářet územní podmínky pro implementaci a respektování územních systémů ekologické stability a zvyšování a udržování ekologické stability a k zajištění ekologických funkcí i v ostatní volné krajině a pro ochranu krajinných prvků přírodního charakteru zastavěných územích, zvyšování a udržování rozmanitosti venkovské krajiny. V rámci územně plánovací činnosti vytvářet podmínky pro ochranu krajinného rázu s ohledem na cílové charakteristiky a typy krajiny a vytvářet podmínky pro využití přírodních zdrojů.“

Současně je stanovenou regulací naplněn čl. (74) aPÚR, ve kterém je vymezena SOB6 - specifická oblast Krušné hory. V uvedeném článku aPÚR je v odstavci Úkoly pro územní plánování pod písmenem e) stanoven úkol, za jehož splnění zodpovídá Ústecký kraj, cit.: „účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren, včetně souvisejících zařízení (přístupových komunikací, vyvedení energetického výkonu apod.), jak z hlediska minimalizace vlivů na životní prostředí, krajinu a osídlení, tak z hlediska funkčnosti větrných elektráren v systému zásobování elektrickou energií, především v Ústeckém kraji.“

Jak již bylo výše zmíněno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymežování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento aktualizovaný dokument uvádí, že lze podle parametrů VVE do vzdálenosti 3 - 6 km od stavby VVE vymezit zóny silné a zřetelné viditelnosti. Jde o okruh bezprostředního uplatnění VVE v krajinném obrazu, kdy stavba bude jednoznačně působit jako dominanta krajiny. Významnou charakteristikou při umísťování VVE do krajiny je proto rozsah vizuálně ovlivněného území. Jeho rozloha se pohybuje v desítkách až stovkách km². Aktualizovaný metodický návod je určen k preventivnímu vyhodnocení možností umístění větrných (VTE) a fotovoltaických (FVE) elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny na území krajů, obcí nebo jiných územních celků. V metodickém návodu je uvedeno, cit.: „Přes všechny přínosy ve smyslu menší zátěže životního prostředí oproti výrobě elektrické energie z konvenčních zdrojů je výstavba VTE a FVE zásahem do krajiny, který se může svým charakterem dotýkat zájmů chráněných zákonem 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně přírody a krajiny), zájmů chráněných zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zájmů chráněných zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Metodický návod proto stanovuje postup (princip) zpracování preventivního hodnocení, který identifikuje zájmy, resp. limity ochrany přírody a krajiny a limity ochrany zemědělského půdního fondu v regionálním měřítku, a formou negativního vymezení definuje území, v nichž je výstavba VTE a FVE nevhodná, spíše nevhodná a obecně za posléze jasně formulovaných podmínek vhodná.“

Parametry pásem, které byly stanoveny v regulaci návrhu 2aZÚR ÚK vychází z metodiky a odborné literatury a následného odborného posouzení zpracovatelem. Aby nedocházelo k přílišné restriktivní regulaci území, byl rozsah zón silné a zřetelné viditelnosti u některých území snížen oproti metodice, ale zároveň tak, aby byla zajištěna alespoň minimální ochrana daného území. Pásma sdružují zónu silné a zřetelné viditelnosti VVE, popřípadě ochranné pásmo rizik nepříznivých hygienických vlivů. V těchto pásmech se stavba uplatňuje v krajinném obrazu zřetelně a jednoznačně, bude působit svou velikostí, zdůrazněnou točivým efektem vrtulí (v denní i v noční době), jako dominanta krajiny a v konfrontaci s jakoukoliv jinou dominantou (krajinnou, historickou - kulturní, civilizační) dochází pak zpravidla ke konfliktu. V rozsahu tohoto pásma vlivem působení VVE se krajina proměňuje na technickou, dochází k degradaci jejího měřítka. Skupinové uspořádání VVE ještě zesiluje popsané působení. Pásmo současně chrání obyvatele před negativními hygienickými vlivy - zejména akustickými. Akustickými vlivy se nerozumí dosažení limitních hladin hluku VVE, které se předpokládají pouze v jejich blízkosti, ale časté rušení faktorů pohody nižšími hladinami hluku, které se mohou stát v určitém prostoru a čase dominantními a způsobovat u vnímavých osob zdravotní problémy. Rovněž je nezbytné upozornit na skutečnost, že může docházet k zastiňování pohyblivým stínem. Tento jev vzniká, pokud fouká vítr, svítí slunce a rotor větrné elektrárny je natočen kolmo k dotčeným objektům. V závislosti na morfologii terénu je daný jev pozorovatelný při optimálních světelných podmínkách do stovek metrů od větrné elektrárny.

Důvodem vyloučení možnosti umísťování VVE do zastavěných území a ve vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je eliminace nepříznivých hygienických vlivů VVE v územích, ve kterých by větrné elektrárny negativně ovlivňovaly kvalitu zastavěného území a rozvojové předpoklady zastavitelných ploch.

Výstavba VVE vždy v jisté míře zasáhne do života občanů v obci a regionu. Hluk z větrných elektráren, vizuální narušení krajiny, omezení prostoru v těsné blízkosti elektráren pro jeho využití a další rozvoj, to jsou některé z možných negativních vlivů, které mohou narušit dosavadní podmínky pro život. Umísťování větrných elektráren v zastavěném území a území 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch se jeví jako minimální nezbytná ochrana veřejného zdraví před tímto jevem, který do značné míry výrazně negativně ovlivňuje nejen pohodu bydlení, ale i kvalitu života lidí, kteří v daném území nejen bydlí nebo se rekreují, ale i pracují.

Oproti regulacím, které zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014, byl v návrhu 2aZÚR ÚK upraven (snížen) výčet území, ve kterých nelze vymezovat plochy pro VVE a stavby

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

související. Byla vypuštěna následující území: území příměstských oblastí, území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní a území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.

Snížením rozsahu jednotlivých vymezených pásem na nezbytné minimum a vypuštěním výše uvedených území není navrženou regulací znemožněna výstavba VVE na celém území kraje, jak je několikrát uvedeno v odůvodnění podané námitky obce Kryštofovy Hamry.

Součástí textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK je zjednodušené grafické znázornění rozdělení kraje dle možnosti umístování VVE s využitím dat Územně analytických podkladů Ústeckého kraje. Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umístování VVE nelze v rámci 2aZÚR ÚK zpracovat a to s ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umístování VVE provedena a měřítko ZÚR. Vymezení lokalit pro umístění VVE je potřeba řešit v rámci podrobnější územně plánovací dokumentace, tzn. územních plánů jednotlivých obcí dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území. Územní plány vymezují zastavěné území (§ 58 odst. 3 stavebního zákona) a zastavitelné plochy, či zpřesňují vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES a pracují s neaktuálnějšími daty.

Podatel několikrát uvádí, že nelze veškeré plochy pro výstavbu VVE považovat za plochy nadmístního významu dle § 2 odst. 1 stavebního zákona. Považuje za nesprávné, že je v návrhu 2aZÚR ÚK uvedeno, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou VVE výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro krajskou regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje, a to i přestože v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. Podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro VVE za všech okolností a vždy nadmístní význam, ale je potřeba posuzovat nadmístní vlivy VVE na základě konkrétních okolností, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro VVE umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Pořizovatel se ztotožňuje s judikaturou Nejvyššího správního soudu v otázkách nadmístního významu VVE, jak s vlivem na krajinu, obyvatelstvo, ochranu přírody, tak s vlivem na distribuční síť České republiky. Místa, kde mohou mít VVE pouze „lokální“ vliv, lze dovodit ze zjednodušeného grafického znázornění (bílá místa), které je součástí odůvodnění. 2aZÚR ÚK nezakazuje výstavbu VVE plošně, ale pracuje s nadmístními hledisky a podle nich jsou nastaveny dané limity v bodě (2) čl. [174]. Pokud v rámci pořízení územního plánu obce se prokáže, že návrh ÚP není v rozporu s těmito „nadmístními limity“, lze plochy pro VVE v rámci ÚP vymezit.

S argumentem podatele, že za plochou nadmístního významu by bylo nutné považovat každou plochu, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu se nelze ztotožnit, vzhledem k tomu, že se může jednat o mnoho různých staveb s různým funkčním využitím, které mají různý vliv na ochranu přírody, krajinu, obyvatelstvo apod., a proto je nezbytné posuzovat je individuálně. Pro tyto záměry, které nelze v měřítku ZÚR specifikovat, stanovují ZÚR ÚK jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace obcí, tak rozhodování v území.

Podatel uvádí, že obec má dostatečnou kapacitu distribuční sítě a realizace záměrů nových VVE na území obce nevyvolá výstavbu nového vedení na území okolních obcí. S tím nelze souhlasit, neboť dle návrhu 2. změny Územního plánu Kryštofovy Hamry, je pro navržené plochy pro větrnou energetiku navržena trafostanice a kabelové vedení na území obce Výsluní a Klášterce nad Ohří.

Jak je již výše uvedeno, návrh 2aZÚR ÚK nevymezuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, ale stanovuje území, kde nelze plochy pro VVE vymezovat s ohledem na

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tato regulace byla dohodnuta s dotčenými orgány v rámci pořizování a projednávání návrhu 2aZÚR ÚK v souladu se stavebním zákonem.

Pro úplnost nutno konstatovat, že Ústecký kraj nechal zpracovat s ohledem na specifickou Krušných hor Územní studii Krušné hory - Ústecký kraj (ÚS Krušné hory – ÚK, schválená dne 26.2.2020 pořizovatelem v souladu s § 30 odst. 4 stavebního zákona pro možnost jejího využití dle § 25 stavebního zákona). Hlavním důvodem pro pořízení ÚS Krušné hory - ÚK byla skutečnost, že Krušné hory se vyznačují problémy z hlediska udržitelného rozvoje území ve všech sledovaných pilířích – životní prostředí, hospodářský rozvoj, sociální soudržnost obyvatel. Přitom Krušné hory jako jediné horské území v ČR nemá velkoplošnou ochranu přírody a krajiny, není vyhlášeno Chráněnou krajinnou oblastí či Národním parkem. Krušné hory v Ústeckém kraji jsou součástí specifické oblasti Krušné hory SOB6 vymezené v aPÚR. SOB6 Krušné hory je zpřesněna v platných ZÚR ÚK. Území řešené ÚS Krušné hory - ÚK zahrnuje části území obcí s rozšířenou působností Kadaň, Chomutov, Litvínov, Teplice a Ústí nad Labem. Cílem ÚS Krušné hory – ÚK bylo o řešeném území shromáždit a vyhodnotit aktuální informace týkající se územního rozvoje Krušných hor v Ústeckém kraji a navrhnout územní regulaci, která by pomohla řešit slabé stránky a problémy této specifické oblasti při zachování a rozvoji jeho hodnot. Součástí ÚS bylo rovněž vytipování lokalit vhodných pro umístění VVE. ÚS Krušné hory – ÚK vytypovala celkem dvě lokality, které vychází z celkové koncepce ÚS, respektují územní regulace stanovené v 2aZÚR ÚK a současně zohledňují principy vztahující se k umístění VVE v Krušných horách obsažené v návrhu Aktualizace Územní energetické koncepce Ústeckého kraje. Příloha I. ÚS obsahuje posouzení vytypovaných lokalit pro umístění VVE.

V odůvodnění připomínky III. - 2. „*Nesprávné odůvodnění navržené regulace*“, opětovně několikrát podatel uvádí, že regulace znamená absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.

Podatel v námitce uvádí, že odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK považuje za rozporuplné, protože je v něm uvedeno, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a na druhé straně se v něm uvádí, že se jedná o natolik cenné území, že je nutné regulovat výstavbu VVE a že návrh 2aZÚR ÚK neakceptuje povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, protože bezdůvodně zcela vylučuje určitou legální ekonomickou aktivitu. S tvrzením podatele se nelze ztotožnit, patně bylo ze strany podatele chybně pochopeno. Cílem popisu jednotlivých částí území Ústeckého kraje je fakt, že je území Ústeckého kraje již nyní značně poškozeno a tak je nezbytné zbylá, pro obyvatele Ústeckého kraje tak jeho návštěvníky cenná území, chránit před činnostmi, které by tato území poškodily případně až zdevastovaly. Rovněž tvrzení podatele, že považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, (např. těžba surovin, průmyslová činnost) jsou neopodstatněná. V návrhu 2a ZÚR ÚK není těžba nerostných surovin navrhována, rovněž nejsou vymezovány plochy pro průmyslovou činnost. V platných ZÚR ÚK, které rovněž tyto činnosti nenavrhují, jsou ale pro tyto činnosti stanoveny jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území respektovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace obcí, tak rozhodování v území.

Jak už je výše uvedeno, územní plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Stavební zákon následně v § 19 stanoví úkoly pro územní plánování a to zejména zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty, stanovovat koncepci rozvoje území,

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území, prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání, stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území a na využitelnost navazujícího území, vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a to především přírodě blízkým způsobem, vytvářet v území podmínky pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn, stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury, pro kvalitní bydlení a pro rozvoj rekreace a cestovního ruchu, vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů před negativními vlivy záměrů na území. Nástrojem územního plánování je územně plánovací dokumentace, kterou jsou jednotlivé cíle a úkoly územního plánování koordinovány a naplňovány. Vliv navržené koncepce (2aZÚR ÚK) byl posouzen na udržitelný rozvoj území (viz níže ↓).

V PÚR ČR 2008 (PÚR), která byla schválena usnesením vlády ČR č. 929 z 20.7.2009, byla nově vymezena v čl. [74] specifická oblast Krušné hory SOB6, která vykazuje míru problémů zejména z hlediska udržitelného rozvoje. V PÚR jsou vymezeny pouze SOB, na jejichž území je možno identifikovat a jasně formulovat problém obecně vnímaný jako republikový. Tuto podmínku splnily zejména obecně přijímané problémy prokazatelné nerovnováhy územních podmínek udržitelného rozvoje území. Z celospolečenského hlediska se u SOB6 Krušné hory jedná o rozsáhlé a závažné postižení území činností člověka (postižení přírody, krajiny, životního prostředí, apod.). Hlavním důvodem pro vymezení SOB6 byla skutečnost, že ZÚR v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí úkoly územního plánování v souladu s PÚR (§ 36 odst. 3 stavebního zákona) včetně zpřesnění vymezení specifické oblasti SOB6 Krušné hory vymezené v PÚR (příloha č. 4 vyhl. 500/2006 Sb.). Současně s návrhem ZÚR se zpracovává vyhodnocení vlivů ZÚR na udržitelný rozvoj území (§ 19 a 36 stavebního zákona). PÚR stanovila pro SOB6 v čl. [74] úkol pro územní plánování pod písmenem e), tj. účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren. Tento úkol byl následně v rámci aPÚR doplněn o text na konci věty (cit. „především v Ústeckém kraji“) a tak přímo konkretizován na území Ústeckého kraje. S návrhem 2aZÚR ÚK bylo v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona zpracováno vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ), které hodnotí vlivy na hospodářské a sociální podmínky a vlivy na životní prostředí. Ze závěru VV URÚ vyplývá, že návrh 2aZÚR ÚK naplňuje svým řešením § 18 stavebního zákona. Je v něm uvedeno, cit.:

„Vyhodnocení vlivu 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na vyváženost územních podmínek jednotlivých pilířů udržitelnosti :

Územní podmínky pro příznivé životní prostředí

Souhrnně lze konstatovat, že řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje bude mít na podmínky pro příznivé životní prostředí neutrální až mírně pozitivní vliv. Navržené záměry nevytvářejí výrazně zvyšující fragmentaci krajiny a indikují případné střety s identifikovanými hodnotami území kraje. Výstavbou navržených záměrů nedojde k významnému narušení půd ZPF. Předpokládaný trvalý zábor ZPF je 28,27 ha. Vzhledem k velikosti kraje se jedná o zanedbatelný zábor. Záměry dále kladou nároky na trvalý nebo dočasný zábor pozemků určených k plnění funkcí lesa. Zábor PUPFL se očekává v rozsahu 30,34 ha.

Územní podmínky pro hospodářský rozvoj

Vliv 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na hospodářský rozvoj lze hodnotit jako pozitivní. Navržené záměry přispívají k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj, zejména vymezením a

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

stabilizací koridorů dopravní a technické infrastruktury a pozitivně tak působí na zvýšení hospodářského potenciálu řešeného území.

Územní podmínky pro soudržnost společenství obyvatel

Na soudržnost společenství obyvatel bude mít řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje neutrální vliv. 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje přispívá navrženými záměry k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní infrastruktury a přispívá tak ke zvýšení společenského potenciálu řešeného území.

2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje jako celek přispívá k udržitelnému rozvoji území kraje i k naplňování republikových priorit územního plánování vedoucích k udržitelnému rozvoji.“

Součástí VV URÚ je Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA), které obsahuje rovněž zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů územně plánovací dokumentace včetně vlivů synergických a kumulativních.

Přijatelnost návrhu 2aZÚR ÚK z hlediska životního prostředí byla ověřována posuzovatelkou SEA a hodnotitelem NATURA, a výsledkem hodnocení SEA a NATURA 2000 byl návrh úprav, které zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK zapracoval do výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK.

Posuzovatelka ve Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA) v kapitole 6. „*Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním územně plánovací dokumentace významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptáčí oblasti*“ v podkapitole 6.5 „*Ochrana přírody a krajiny – biodiverzita, ÚSES, zvláště chráněná území*“ uvádí, cit. :

„Významným fenoménem území je výstavba větrných elektráren, jejíž dopady na krajinný ráz jsou silně kontroverzní. Z tohoto důvodu 2aZÚR ÚK stanovuje území, kde není výstavba VVE umožněna mimo jiné z důvodu ochrany přírodních hodnot a krajinařsky cenných oblastí.“

V následující kapitole 7. „*Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, floru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení.*“ v podkapitole 7.2.9 - Kapitola 4. „*Zpřesnění vymezení ploch a koridorů*“ hodnotí posuzovatelka článek [174], ve kterém je v rámci návrhu 2aZÚR ÚK stanoven úkol (2) pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, následovně, cit.:

„Hodnocení: Jedná se o obecnou silně restriktivní deklaraci (v pozitivním smyslu), která při důsledné aplikaci povede ke snížení až eliminaci rizika významného negativního ovlivnění krajinného rázu umístěním staveb tvořících nové antropogenní dominanty v přírodním území a k minimalizaci negativních vlivů těchto staveb na obyvatelstvo a veřejné zdraví. V rámci odůvodnění byl doložen ilustrativní zakres území, v němž je možno při aplikaci uvedené změny větrné elektrárny umístit, a také podrobné odůvodnění, s jehož závěry zpracovatelka SEA v plném rozsahu souhlasí.

Přestože je třeba mít na zřeteli požadavek naplňování požadavku na zvýšení výroby elektrické energie s využitím obnovitelných zdrojů, jsou negativní vlivy větrných elektráren natolik průkazné, že to ospravedlňuje uvedenou restrikcí. Aplikace této změny povede současně ke snížení negativních vlivů na faunu a floru, jejichž druhová biodiverzita a výskyt zvláště chráněných druhů se na území Ústeckého kraje projevuje ve zvýšené míře právě ve vrcholových a podvrcholových partiích zvláště chráněných území a oblastí Krušných hor.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Důvodem pro stanovení odstupové vzdálenosti od obytné zástavby je snaha o eliminaci nebo alespoň omezení negativních vlivů hluku, flicker efektu (resp. stroboskopického efektu), a dalších nepříznivých dopadů provozu větrných elektráren.

Změna je doporučena k realizaci bez dalších podmínek.

Dle podatele zákony (114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění), které jsou uvedeny v textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, výstavbu VVE ve velkoplošných zvláště chráněných územích, maloplošných zvláště chráněných územích, v přírodních parcích, v území NATURA 2000, v ÚSES a významných krajinných prvcích nevylučují a jednotlivé záměry VVE podléhají dalším povolovacím předpisům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna k tomu příslušnými dotčenými orgány. K tomuto nutno konstatovat:

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci zásad územního rozvoje regulaci rozvoje území, cit.:

„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci.

Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.

Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území.“

S tvrzením podatele, že pořizovatel překročil svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, nelze souhlasit, neboť úkolem územního plánování dle § 19 odst. 1) písm. m) stavebního zákona je vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů⁴⁾,¹²⁾, před negativními vlivy záměrů na území, v daném případě stanovením území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně – historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tím současně naplňuje cíle územního plánování stanovené v § 18 stavebního zákona.

⁴⁾ Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Též Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 267 ze dne 28.5.2014 konstatoval, že kraj je oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit v jeho území a může tak přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria, cit.:

„V projednávané věci byla nastolena otázka, zda kraj v rámci své pravomoci regulovat území prostřednictvím vydání územně plánovací dokumentace může stanovit pro regulaci určitých aktivit přísnější podmínky, nežli stanoví zákon vydaný k ochraně stejných hodnot. Navrhovatelé poukázali například na zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Tyto zákony určují míru a způsob ochrany určitých zájmů platné pro celé území České republiky. Pokud mají být naplněny cíle územního plánování zakotvené ve výše citovaném § 18 stavebního zákona, musí mít kraj při přijímání územně plánovací dokumentace možnost zohlednit specifika svého území oproti jiným částem republiky. Zvláštními zákony je určena minimální míra ochrany jednotlivých zájmů, kterou kraje v rámci územního plánování nemůže snížit. Dospěje-li však k závěru, že zvláštní podmínky jeho území vyžadují intenzivnější ochranu, může přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria. Nutnou součástí rozhodnutí kraje pro zpřísnění ochrany určitého zájmu nad zákonem stanovený rámec je přesvědčivé odůvodnění, ze kterého je zřejmé, v čem spočívá ojedinělost podmínek v daném území.

Aktivitu směřující k ochraně určitého zájmu mohou vykonávat různé subjekty a neznamená to, že by tím navzájem nahrazovaly svoji činnost, případně, že by pouze z tohoto důvodu byly v rozporu se zákonem. Regulace výstavby VVE zvolená obcí či krajem při územním plánování nenahrazuje činnost orgánu ochrany přírody dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. V tomto případě každý z nich sice činí opatření ohledně umístování VVE za účelem ochrany životního prostředí, avšak kraj tak činí též s přihlédnutím k ochraně vlastního území a svých hodnot, správní orgán chrání životní prostředí jako veřejný zájem.

Kraj je tedy za výše uvedených podmínek oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit na jeho území, a to i nad rámec zákona, který chrání stejné hodnoty na základě veřejného zájmu. Jedná se o výsledek poměrování zájmů kraje a jeho obyvatel či právnických osob zde sídlících. Pokud kraj uvede závažné důvody svědčící pro upřednostnění určitého zájmu, úměrně dle této závažnosti může být omezen jiný zájem.“

Podatel námítky uvádí, že nelze souhlasit s textem v odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, že cílem regulace je zamezit překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren, neboť výstavba VVE v posledních letech v Ústeckém kraji překotná rozhodně není. K tomu je nezbytné uvést, že před vydáním ZÚR Ústeckého kraje, které nabyly účinnosti 20.10.2011 bylo realizováno značné množství VVE. V této době byly povolovány VVE pouze se souhlasem dotčeného orgánu, který posuzoval jednotlivé záměry umístění VVE v rámci EIA, tj. pouze s ohledem na životní prostředí. Nebyly posuzovány vlivy působení kumulace a synergie jednotlivě povolovaných záměrů na udržitelný rozvoj území spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území.

Na základě všech výše uvedených skutečností tak lze shrnout, že připomínky podatele k věcné nesprávnosti zvolené regulace umístování ploch a koridorů pro VVE a stavby související, jsou neopodstatněné. Ani jednotlivé zákonem stanovené limity, ani dílčí posuzování konkrétních projektů výstavby VVE dotčenými orgány a stavebními úřady, nemohou samy o sobě a bez dalšího nahradit posouzení příslušející orgánům územního plánování. Krajský úřad Ústeckého kraje předmětnou regulací výstavby VVE nezasahuje do pravomocí dotčených orgánů, jak se podatel mylně domnívá, ale toliko uplatňuje své

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

zákonem dané pravomoci k regulaci využití území Ústeckého kraje. Jeho úloha orgánu územního plánování je v tomto ohledu nezastupitelná.

Dále podatel uvádí, že v návrhu 2.změny Územního plánu obce Kryštofovy Hamry („Změny č. 2 ÚP KH“) byly navrženy nové plochy pro VVE, jejichž vymezení Krajský úřad svévolným odůvodněním neumožnil. K tomu nutno sdělit následující skutečnosti:

KÚ ÚK, UPS jako nadřízený orgán územního plánování vydal dne 7.11.2014 stanovisko dle § 50 odst. 8 stavebního zákona, ve kterém vyloučil v návrhu „Změny č. 2 ÚP KH“ vymezení ploch pro větrnou energetiku VE1 - VE7 a stavby související (přístupové komunikace a kabelové vedení k VE1 - 7, trafostanice a kabelové vedení na území obce Výsluní a Klášterec nad Ohří).

Na základě výzvy Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 10.2.2015 KÚ ÚK, UPS toto stanovisko doplnil usnesením ze dne 7.4.2015, ve kterém opětovně konstatoval, že nebyly odstraněny zásadní nedostatky, uvedené v předchozím stanovisku. Přesto byly v usnesení nejzávažnější nesoulady uvedeny včetně upozornění na to, že závěry z dokumentace SEA nebyly zapracovány do návrhu změny č. 2 ÚP KH. V závěru usnesení je uvedeno, cit.:

„Z povahy věci a dopadu výstavby VVE na krajinu Ústeckého kraje je žádoucí, aby plochy pro VVE jakožto plochy „zpravidla“ nadmístního významu byly vymezeny (regulovány) v zásadách územního rozvoje, zejména pokud se jedná o „velký výrobní celek, pravděpodobně největší v republice“, jak je uvedeno v odůvodnění Změny ÚPO. Z tohoto důvodu se domníváme, že takto citlivou problematiku ve vztahu k jedinému horskému území v ČR bez plošné ochrany přírody a krajiny je třeba řešit komplexně v rámci aktualizace ZÚR ÚK, která odborně posoudí meze únosnosti území prostřednictvím stanovení oblastí (ploch) vhodných pro výstavbu VVE nebo stanovením územní regulace vylučující výstavbu VVE. Zároveň se nedomníváme, že vyloučení ploch VE1 – VE7 vč. souvisejících zařízení, jako záležitostí nadmístního významu ze Změny ÚPO, znamená definitivní nerealizovatelnost VVE v oblasti Krušných hor; pouze posouzení únosnosti záměrů VVE je přenecháno na celkové vyhodnocení v koncepci budoucí aktualizace ZÚR ÚK.

Odůvodnění:

KÚÚK UPS vydal stanovisko č.j. 502/UPS/2013 - JID 152959/2014/KUUK ze dne 7.11.2014 podle ust. § 50 odst. 8 SZ dne 15.11.2014.

Na základě podnětu provedlo Ministerstvo pro místní rozvoj ČR státní dozor ve smyslu ust. §171 stavebního zákona ve věci vydání stanovisek KÚÚK UPS podle ust. § 50 odst. 7 a odst. 8 stavebního zákona k návrhu Změny č. 2 ÚPO Kryštofovy Hamry; dne 10.2.2015 vydalo dle ust. § 171 odst. 3 stavebního zákona výzvu ke zjednání nápravy č.j. MMR- 40070/2014-81, ve které KÚÚK UPS vyzývá, aby své stanovisko ze dne 7.11.2014 doplnil o důvody, proč svými akty podle ust. § 50 odst. 8 stavebního zákona vyloučil v návrhu Změny č.2 ÚPO Kryštofovy Hamry vymezení ploch pro větrnou energetiku VE1-VE7 a stavby související (přístupové komunikace a kabelové vedení k VE1-VE7, trafostanice a kabelové vedení na území obce Výsluní a Klášterec nad Ohří), nebo ho zrušil. Z tohoto důvodu KÚÚK UPS vyhodnotil požadavky MMR uplatněné v předmětné výzvě a přistoupil k opravě (resp. k doplnění odůvodnění) stanoviska vydaného podle ust. §50 odst. 8 stavebního zákona k návrhu Změny č. 2 ÚPO Kryštofovy Hamry.

Stanovisko bylo doplněno o:

- specifikaci skutečností, týkajících se zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (např. počet stávajících VVE na území obce, na území Krušných hor, skutečnosti vymezené závaznými dokumenty, kterými jsou platná PÚR ČR a ZÚR ÚK - viz. podklady),
- specifikaci skutečností, které neexistovaly dříve a kterými se změnily podmínky, za kterých bylo vydáno první stanovisko podle § 50 odst.7 stavebního zákona ze dne 9.10.2013; jedná se především o rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2014 pod č.j. 9 Ao 6/2011 - 261, kterým byla zrušena část regulace VVE obsažená v části 4.4.1. ZÚR ÚK, a v důsledku toho KÚ ÚK UPS přistoupil k posouzení záležitostí nadmístního významu předkládaných v návrhu Změny č. 2 ÚPO Kryštofovy Hamry podle § 43 odst. 1 stavebního zákona,
- úvahy, kterými se KÚ ÚK UPS řídil při posouzení návrhu Změny č. 2 ÚPO Kryštofovy Hamry z hlediska širších vztahů, souladu se ZÚR ÚK, PÚR ČR, se zákonem a dalšími podklady a zjištěními, o které se opíral.“

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Dne 27.11.2017 vydalo MMR sdělení k žádosti o opětovný výkon státního dozoru dle § 171 a žádosti o metodické doporučení k postupu pořizování Změny č.2 ÚPO Kryštofovy Hamry, ve kterém uvedlo, cit.:

„Věcně se jedná o problematiku vymezení ploch pro větrnou energetiku v územních plánech obcí ve vztahu k jejich nadmístnímu významu a způsobu vymezení v zásadách územního rozvoje (dále jen „ZÚR“).

Konkrétně pak o situaci, kdy Krajský úřad Ústeckého kraje ve svém stanovisku dle § 50 odst. 7 a 8 SZ vyloučil v Návrhu změny č. 2 územního plánu Kryštofovy Hamry (dále jen „změna č. 2 ÚP KH“) vymezení ploch pro větrnou energetiku a související stavby. Po seznámení se s obsahem podnětu, zaujímá ministerstvo následující stanovisko:

V podnětu uvedenou problematikou se ve stejném rozsahu ministerstvo již zabývalo v roce 2015, kdy byla ve věci vydána výzva k zjednáání nápravy ze dne 10. 2. 2015 pod č. j. 40070/2014-81.

V této výzvě se ministerstvo podrobně zabývalo všemi podněty OÚ KH a mimo jiné deklarovalo v bodě 1 výzvy, že plocha pro stavby vysokých větrných elektráren je podle ustáleného výkladu ministerstva i judikatury plochou nadmístního významu a krajský úřad má zákonné zmocnění ve svém stanovisku podle § 50 odst. 7 SZ z důvodu významných negativních vlivů přesahujících hranice obce vyloučit. V bodě 6 výzvy pak ministerstvo konstatovalo, že krajský úřad není při vydávání stanoviska podle § 50 odst. 7 SZ vázán kladnými stanovisky orgánů SEA nebo EIA, což jsou dvě zásadní námitky OÚ KH, opakovaně obsažené i v nyní řešeném podnětu. Ve výzvě ministerstvo uložilo Krajskému úřadu Ústeckého kraje, aby doplnil důvody, proč svými akty podle § 50 odst. 8 vyloučil v Návrhu změny č. 2 ÚP KH vymezení ploch pro větrnou energetiku, anebo aby ve stejné lhůtě tyto akty zrušil. Krajský úřad Ústeckého kraje na výzvu ministerstva reagoval usnesením ze dne 7. 4. 2015 č. j. 38615/2015/KÚÚK/Fa, ve kterém doplnil důvody, které jej k vydání stanoviska vedly a podklady ze kterých přitom vycházel. Toto usnesení bylo následně doručeno ministerstvu a OÚ KH. Z uvedeného lze dovodit, že ministerstvo neshledalo po prostudování výše uvedeného usnesení důvod k dalšímu kroku dle § 171 SZ a neshledává jej také nyní. Rovněž OÚ KH dané usnesení (téměř 2,5 roku od vydání předmětného usnesení), až do zaslání nyní řešeného podnětu, nerozporoval.“

Námitka týkající se stanoviska Krajského úřadu Ústeckého kraje k návrhu změny ÚP Kryštofovy Hamry je ve vztahu k 2aZÚR ÚK bezpředmětná.

Rovněž se nelze ztotožnit s tvrzením podatele, že vzhledem k tomu, že na území Ústeckého kraje jsou vhodné podmínky z hlediska větrného potenciálu pro umístování větrných elektráren, by tato skutečnost měla odůvodňovat podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv implicitní zákaz na celém území kraje.

Jak již je výše uvedeno, ZÚR jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterými kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. ZÚR regulují území v různé míře podrobnosti, a to od stanovení priorit územního plánování kraje k upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje hodnot území kraje přes vymezení oblastí a os až k vymezení ploch a koridorů. Pro celé území kraje ZÚR stanovují urbanistické zásady ochrany a rozvoje území podstatné pro tvorbu následných územně plánovacích podkladů a územně plánovacích dokumentací a to stanovením priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území, územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje a stanovují úkoly pro územní plánování a využívání území včetně úkolů pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území. Pořizovatel jako orgán územního plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona koordinuje veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizuje ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze stavebního zákona a zvláštních právních předpisů s cílem zajistit předpoklady pro udržitelný rozvoj území.

Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. K dosažení cílů územního plánování slouží úkoly územního plánování, stanovené v § 19 stavebního zákona, které se naplňují v rámci zpracování příslušné územně plánovací dokumentace a jejím uplatňováním při následném rozhodování v území.

K odůvodnění připomínky III. - 3. „*Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR*“ nutno uvést:

Politika územního rozvoje ČR (PÚR) je celostátním strategickým nástrojem v oblasti územního plánování, který řeší území celého státu v republikových, přeshraničních a mezinárodních souvislostech. PÚR stanovuje od obecných cílů ke konkrétním záměrům a úkolům územního plánování celostátní strategii územního rozvoje. PÚR promítá a současně koordinuje záměry územního rozvoje z politik, strategií, koncepcí, plánů, programů, schvalovaných ministerstvy a jinými ústředními správními úřady, do společného dokumentu, kterým současně koordinuje ZÚR jednotlivých krajů.

Svojí povahou je PÚR subordinačním nástrojem veřejné správy v oblasti územního plánování. PÚR je koncepčním (nikoli realizačním) nástrojem územního plánování a představuje tak základní referenční rámec, který je závazný do té míry, že je třeba se v tomto rámci pohybovat a vycházet z něho při pořizování a vydávání ZÚR, územních plánů, regulačních plánů a při rozhodování v území. Neznamená to však, že PÚR vytýčený úkol bude nutně naplněn. Jedná se o určité (strategicky jistě velmi důležité) vodítko, jakým směrem soustředit další fáze územního plánování z hlediska budoucího využití území České republiky.

PÚR stanovila v souladu s § 32 odst. 1 písm. a) stavebního zákona republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území. Republikové priority územního plánování jsou stanovovány za účelem zajištění udržitelného rozvoje území, tedy za účelem dosažení vyváženého vztahu územních podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území. Republikové priority územního plánování určují požadavky na konkretizaci obecně formulovaných cílů a úkolů územního plánování a určují strategii a základní podmínky pro jejich naplňování v územně plánovací činnosti krajů a obcí a při tvorbě resortních koncepcí s důsledky do území.

Podatel uvádí, že návrh 2aZÚR ÚK je v rozporu s platnou PÚR a to s čl. [31] a [176].

V čl. [31] PÚR ve znění aktualizace č. 1, 2 a 3 (aPÚR) stanovuje republikovou prioritu územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje ve znění, cit.: „*Vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi*“. Obnovitelnými zdroji ve smyslu zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, v platném znění, se rozumí obnovitelné nefosilní přírodní zdroje energie, jimiž jsou energie větru, energie slunečního záření, geotermální energie, energie vody, energie půdy, energie vzduchu, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistíren odpadních vod a energie bioplynu. Stanovenou regulací ploch a koridorů pro umístění VVE a staveb souvisejících, tzn. regulací jednoho druhu zdroje s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví není mařena státem podporovaná ekonomická aktivita, tak ani návrh 2aZÚR ÚK není v rozporu s citovaným článkem aPÚR, jak uvádí podatel.

Při té příležitosti nutno upozornit rovněž na skutečnost, že Nejvyšší správní soud a Ústavní soud ve svých rozsudcích rozebraly PÚR následovně: Předmětem PÚR není regulace určitého přesně vymezeného území, jak je tomu u územně plánovací dokumentace. Politika má vyjadřovat rozvojové záměry státu v mezinárodním kontextu a vytvářet základ pro regionální politiku na úrovni státu, a to vše v potřebné míře obecnosti. Jde tedy o koncepční nástroj, který určuje strategii a základní podmínky pro naplňování úkolů územního plánování.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Jejím účelem není stanovit pravidla vztahující se ke konkrétní situaci, ale stanovit obecné rámcové úkoly pro navazující územně plánovací činnost, zajistit koordinaci územně plánovací činnosti krajů a obcí, koordinaci odvětvových a meziodvětvových koncepcí, politik a strategií. Míra podrobnosti regulace u PÚR je - ve srovnání např. se zásadami územního rozvoje - tak nízká, že již je namíste hovořit o obecnosti předmětu regulace (ve smyslu protikladu ve vztahu ke „konkrétnosti“ předmětu regulace).

Závaznost záměrů vyjádřených v PÚR pro pořizování a vydávání ZÚR, územních a regulačních plánů a pro rozhodování v území přitom neznamená a ani znamenat nemůže, že by kraje při pořizování zásad územního rozvoje automaticky převzaly do svých plánů realizaci v politice obsažených záměrů, a to bez dalšího hodnocení jejich dopadů. Takový postup by byl v rozporu se zvláštními právními předpisy jako je zákon o posuzování vlivů na životní prostředí nebo zákon o ochraně přírody a krajiny, případně zmíněná SEA. Závaznost obecně formulovaných záměrů politiky pro územně plánovací dokumentaci je nutno vyložit jako závaznost příslušných územních orgánů převzít do územně plánovací dokumentace vládou České republiky schválený koncepční záměr územního rozvoje na celostátní či mezinárodní úrovni, nikoli faktickou realizaci tohoto záměru. Pokud by obecné záměry vyjádřené v PÚR, samy o sobě, bez ohledu na jejich obsahové vymezení znamenaly pro příslušné územní orgány povinnost automatické realizace, postrádal by způsob, jakým je ve stavebním zákoně upraven proces schvalování ZÚR, územního plánu či regulačního plánu, smysl.

Rovněž se nezakládá na pravdě tvrzení podatele, že návrh 2aZÚR ÚK nezohlednil podklad, který mělo dle čl. [176] zpracovat MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji.

Jak již bylo výše uvedeno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu „Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny“ (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento dokument však nenahrazuje odborný podklad dle čl. [176], který by mohl zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK použít pro vymezení ploch vhodných pro umístění obnovitelných zdrojů energie, jak je uloženo v čl. [199] aPÚR a byl proto zvolen obdobný způsob regulace VVE, jako je v uvedeném metodickém pokynu MŽP.

Požadavku spočívajícím ve vypuštění části textu z výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK z článku [174] navrženého úkolu pro územní plánování (2), kterým je stanovena regulace pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, se nevyhovuje, neboť argumenty, které podatel uvádí, jsou s ohledem na výše uvedené skutečnosti neopodstatněné.

Nelze vyhovět ani požadavku podatele, aby území obce Kryštofovy Hamry bylo v návrhu 2aZÚR ÚK vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE. Požadované vymezení lokality vhodné pro umístění VVE by bylo v rozporu s navrženou celkovou koncepcí dané územně plánovací dokumentace (návrhu 2aZÚR ÚK), která byla posouzena v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona (VV URÚ).

Vymezení lokalit vhodných pro výstavbu VVE je nezbytné provést v rámci územního plánu obce Kryštofovy Hamry při dodržení čl. [174] 2aZÚR ÚK.

Námítce se z výše uvedených důvodů nevyhovuje.

11. Obec Křimov, Křimov 1, 430 01 Křimov
(JID 169272/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Text námítky:

Obec Křimov podává tímto námitku proti návrhu 2aZÚR ÚK dle § 39 odst. 2 stavebního zákona. Nesouhlasíme se zrušením vymezení koridoru území rezervy PRK1 a to pouze na základě jednoho měření hustoty dopravy z roku 2016 a že část vozidel stejně jezdí po původní trase silnice 1/7.

Vymezení dotčeného území námitkou:

Jedná se o trasu silnice 1/7 přes k.ú. Křimov, Nová Ves u Křimova, Hora Sv. Šebestiána, Jilmová, Pohraniční včetně navrženého obchvatu obce hora Sv. Šebestiána

Odůvodnění námítky:

Silnice 1/7 je v úseku Chomutov-Křimov ve čtyřpruhovém uspořádání, kde zajišťuje dopravu ve stoupání. Bohužel doprava u Křimova nekončí a pokračuje směr hranice ČR/SRN. Na základě měření hluku a zároveň sčítání dopravy v letošním roce (zadavatel ŘSD) v obci Hora Sv. Šebestiána a Nová Ves. Jednoznačně je zřejmý nárůst hustoty dopravy, jak nákladní tak osobní a to ještě nejsou v provozu níže zmiňované průmyslové komplexy. Zřejmě ve vyjádření Ministerstva dopravy ČR a provozovatele infrastruktury (ŘSD ČR) není zohledněn rozvoj průmyslových ploch v Podkrušnohoří jako je Benteler, Nexen Tire, Elkoplast CZ a další nárůst výstavby skladovacích hal a tím obrovský tlak na nákladní dopravu a zajištění logistiky směr hranice. Navržené řešení nenavrhuje žádné opatření ve prospěch ochrany obce před průjezdnou dopravou, nenavrhuje žádná opatření na zajištění bezproblémového provozu během zimních měsíců, kdy je stávající komunikace nedostatečně široká a uvízlá nákladní auta neumožňují průjezd údržbě a záchrankám. Zdůvodnění řešení dopravy odkloněním na silnici III/25114, která vede paralelně se silnicí 1/7, není relevantní. Po stávající trase jezdí auta proto, že kamiony hledají odpočívku na území obce a pak se na novou trasu vrátit nemohou, neboť neprojedou pod tratí - problém nedorozumění odpočívek. Ve dnech svátků je v obci a okolo zaparkováno více jak 100 kamionů, které blokují výjezdy a znemožňují běžný provoz. Nákladní doprava uvedenou komunikací III zablokují. Nelze tuto komunikaci brát jako řešení dopravy hlavního tahu na hraniční přechod. Jedná se o nadregionální a mezinárodní dopravu, tudíž se jedná o nadregionální problém, který je nutné řešit v zásadách územního rozvoje kraje.

Toto řešení spočívající v pouhém vypuštění rezervy je v rozporu s úkolem pro územní plánování č. 194 Politiky územního rozvoje ČR ve znění 2. a 3. Aktualizace a s navrhovanou prioritou č. 19a ZÚR ÚK. Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje neměly tento záměr ochrany území pro zkapacitnění silnice vypustit, ale prověřit možnost jeho vypuštění (viz Přehled o stavu plnění úkolů pro územní plánování vyplývajících z Politiky územního rozvoje ČR, ve znění Aktualizace č. 1).

Zdůvodnění, že územní koridor je omezen časově, je neakceptovatelný a bohužel nepodložen

legislativně. Předpokládáme, že v podkladech pro zrušení uvedeného úseku je také písemné vyjádření německé strany.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

V návrhu 2aZÚR ÚK je vypuštěna územní rezerva vymezená v platných ZÚR ÚK jako koridor PRK1 silnice I/7, úsek Chomutov – hranice ČR/SRN s východním obchvatem Hory Sv. Šebestiána. Souhlas s vypuštěním koridoru územní rezervy PRK1 byl v rámci zpracování návrhu 2aZÚR ÚK dohodnut s Ministerstvem dopravy ČR (MD) a provozovatelem infrastruktury (ŘSD ČR). V textové části odůvodnění je v návrhu 2aZÚR ÚK uvedeno, že zkapacitnění silnice I/7 v úseku Křimov – hranice ČR/SRN do budoucna MD nepředpokládá.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Hlavním důvodem jsou nízké intenzity dopravy. V budoucnu lze předpokládat pouze zlepšení parametrů stávající silnice I/7, např. realizací stoupacích či klesacích pruhů, budou-li třeba.

Obce Křimov a Hora Sv. Šebestiána uplatnily v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK námitky, ve kterých nesouhlasily s vypuštěním územní rezervy PKR1 z důvodu navýšení intenzity dopravy na silnici I/7 v daném území (obec Hora Sv. Šebestiána přiložila k námitce dopravní průzkum firmy EKOLA ze dne 19. - 20.6.2019) a neexistence odpočívek pro nákladní auta, která v současné době parkují na stávajících komunikacích a brání průjezdu obcemi.

Dne 20.11.2019 proběhlo z podnětu pořizovatele návrhu 2aZÚR ÚK (v souladu s čl. [194] aPÚR) jednání na Ministerstvu dopravy (MD) za účasti zástupců Krajského úřadu Ústeckého kraje (KÚ ÚK), Ministerstva dopravy a Ředitelství silnic a dálnic Praha (ŘSD), kde byla problematika navrženého vypuštění koridoru územní rezervy PKR1 s ohledem na uplatněné námitky obcí Hora Sv. Šebestiána a Křimov opětovně projednána se závěrem, že MD zašle písemné vyjádření. Dne 3.12.2019 obdržel pořizovatel vyjádření MD, ve kterém uvádí, cit.:

„Problematika odstavných ploch pro kamiony, která obce Hora Svatého Šebestiána a Křimov tíží, je ze strany resortu dopravy momentálně řešena návrhem oboustranné odpočívky na stávající silnici 1/7. Záměr odpočívky je aktuálně ve stavu zpracování technické studie (TS), která by měla mimo jiné sloužit jako podklad pro změnu územních plánů obcí. Vypuštění koridoru v ZÚR ÚK pro zkapacitnění silnice 1/7 má vliv na přípravu odpočívky, která probíhá v samostatném projektu, a pro kterou budou požadované plochy vymezeny v rámci změn územních plánů. Část odpočívky je vymezena mimo koridor a druhá část do koridoru zasahuje. Proto je pro resort potřebné uvedenou územní rezervu vypustit.

Dne 19. - 20.6.2019 proběhl dopravní průzkum firmou EKOLA v rámci zakázky „Měření hluku v okolí komunikace 1/7 Nová Ves, Hora Svatého Šebestiána“ (EKOLA group, spol. s r.o. Praha, 09/2019) na sčítacím úseku 4-0527 (RPDI z CSD2016 = 3887 voz/24h) přímo v obci Hora Sv. Šebestiána. Výsledky dopravního průzkumu v době měření hluku nelze přímo porovnávat s hodnotami intenzit dopravy z celostátního sčítání. Proto byly provedeny přepočty dle TP 189 a TP 220, kde RPDI celkem vozidel [voz/24h] z CSD2016 na SÚ 4-0527 byl přepočten na RPDI2019 a u dopravního průzkumu EKOLA group, spol. s r.o. byl proveden přepočet na RPDI2019. Výsledkem byl zjištěn rozdíl cca 1000 vozidel tedy cca 1/4 nárůst.

Tento výsledek není důvodem pro zkapacitnění či výstavbu obchvatu a zároveň byl ovlivněn faktem, že v době průzkumu, 20. 6., je v některých zemích SRN (mimo jiné i v Sasku) svátek Boží tělo, což mohlo mít na zvýšenou intenzitu dopravy jistý vliv. U Celostátního sčítání dopravy se postupuje dle technických podmínek TP 189, stejně jako při zjišťování intenzit dopravy pro potřeby měření hluku. Výsledky celostátního sčítání dopravy jsou udávány v RPDI a reprezentují tedy průměrný stav v průběhu celého roku. Intenzity dopravy zjištěné v době měření hluku odráží provoz v konkrétních časech měření. Tato intenzita dopravy ale může být ovlivněna aktuálními okolnostmi na komunikační síti (právě svátek v SRN), a tedy i přepočet těchto intenzit dopravy na RPDI může vykazovat vyšší hodnoty než dlouhodobý roční průměr.

Ředitelství silnic a dálnic ČR (ŘSD ČR) se při tvorbě koncepce silniční a dálniční sítě a prověřování kapacity stávajících silnic I. třídy a dálnic řídí platnými normami a dalšími směrodatnými dokumenty. Jedním z nich je ČSN 73 6101, která v tabulce 5 uvádí doporučené kategorie silnic adekvátní k intenzitám dopravy. Ani dle zjištěných denních intenzit dopravy uvedených ve výše uvedené hlukové studii, které jsou vyšší než přepočítané intenzity vyplývající z Celostátního sčítání dopravy, není uvedenou normou zkapacitnění silnice 1/7 na 4-pruhovou komunikaci doporučeno. Z uvedených důvodů, tedy ani po naplnění průmyslové zóny Triangl nevyplývá, že by došlo k takovému nárůstu dopravy, který by zakládal důvod trvat na potřebě ponechání územní rezervy přeložky silnice 1/7 v ZÚR ÚK. Pro silnici 1/7 nevyplývá požadavek na 4-pruhové uspořádání ani ze schválené „Kategorizace dálnic a silnic I. třídy do roku 2040“.

Koridor pro obchvat Hory Sv. Šebestiána lze ponechat v územním plánu obce Hora Svatého Šebestiána. Z důvodu předpokládaného umístění obchvatu pouze na území jedné obce lze koridor pro tuto stavbu vymezit jen v územním plánu, resp. záměr není nadmístního významu a nemusí tedy být zanesen v ZÚR ÚK. V současné době obchvat obce Hora Svatého Šebestiána není prioritní akcí resortu dopravy, nicméně územní ochranu pro tento záměr vítáme a v rámci projednávání územně plánovací dokumentace na úrovni obce nebudeme koridor pro umístění přeložky silnice 1/7 rozporovat.“

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Jak vyplývá z vyjádření MD, nárůst dopravní intenzity na komunikaci I/7 nezakládá potřebu zkapacitnění komunikace na 4 - pruhovou komunikaci. Naopak stávající územní rezerva brání možnosti v současné době ŘSD plánované odpočívky, která zasahuje do vymezené územní rezervy. Včasným vybudováním plánované odpočívky tak budou odstraněny stávající problémy v obci způsobené zaparkovanými kamiony na silnici III. třídy.

Na základě výše uvedených skutečností je v rámci 2aZÚR ÚK koridor územní rezervy PKR1 silnice I/7, úsek Chomutov – hranice ČR/SRN s východním obchvatem Hory Sv. Šebestiána ze ZÚR ÚK vypuštěn.

Pořizovatel v rámci dobré spolupráce oslovil s Ministerstvem zahraničních věcí a Ministerstvem životního prostředí příslušné orgány sousedního státu SRN, zaslal jim návrh 2aZÚR ÚK včetně Vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území a současně jim nabídl konzultace. Konzultace se uskutečnila dne 18.6.2018 na Krajském úřadu Ústeckého kraje s Plánovacím svazem regionu Chemnitz. Zápis z konzultace včetně souhlasných vyjádření příslušných orgánů sousedního státu je nedílnou součástí opatření obecné povahy, kterým je 2aZÚR ÚK vydána.

12. Obec Kyškovice, Kyškovice 5, 413 01 Kyškovice

(JID 168779/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text námítky:

Podáváme námitku vůči 2aZÚR ÚK, která vůbec neřeší a nebo jen velmi okrajově, problematiku těžby štěrkopísků na Litoměřicku. Kromě CHLÚ jsou na Litoměřicku a tedy i v naší obci vymezena nevýhradní ložiska, kde surovina není chráněna státem a tudíž může dojít k otevření více ložisek najednou.

Proto žádáme, aby v rámci aktualizace ZÚR ÚK byla doplněna o tuto problematiku Kapitola 4) „Zpřesnění a vymezení plochy a koridorů vymezených v PÚR a vymezení ploch a koridorů nadmístního významu, včetně ploch a koridorů veřejné infrastruktury a ÚSES a územních rezerv u ploch územních rezerv stanovení využití, které má být prověřeno“, podkapitoly „Plochy a koridory technické infrastruktury“ - Plochy pro těžbu nerostných surovin nadmístního významu a nebo aby byla doplněna Kapitola č.3) „Zpřesnění vymezení specifických oblastí vymezených v PÚR a vymezení dalších specifických oblastí nadmístního významu“.

Proto požadujeme, aby ZÚR ÚK určila strategii a základní podmínky pro těžbu v této oblasti. Na základě výsledku zpracování pak požadujeme zvážit případné vyhlášení Litoměřicka za specifickou oblast, vymezenou správními obvody ORP Roudnice nad Labem, Litoměřice a Lovosice.

Požadujeme uvést způsob řešení a posouzení problematiky těžby, která z hlediska širších vztahů přesahuje hranice správního obvodu naší obce s rozšířenou působností (ORP), a která se dotýká ORP Litoměřice a ORP Lovosice.

Odůvodnění námítky:

Celý okres Litoměřice je významný z hlediska nalezišť štěrkopísků. Štěrkopísky samotné nejsou v 2aZÚR ÚK blíže specifikovány pouze v obecné rovině v jednotlivých kapitolách, domníváme se, že jde o záležitost nadmístního významu, která by měla mít odpovídající návrh řešení 2aZÚR ÚK např. tím, že bude vymezena specifická oblast obdobně jako tomu je u nalezišť jiného nerostného bohatství, kde budou stanoveny základní podmínky pro těžbu v této oblasti a dopad těžby na územní rozvoj.

Vzhledem k výše uváděným skutečnostem a s ohledem na dosud známé záměry těžby se domníváme, že bude nutno komplexně posoudit účinky vyvolané těžbou, jejím technickým

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

zajištěním a zejména pak následnou rekultivací. Dále se domníváme, že plochy nadmístního významu určené k těžbě je nutné jednoznačně rozlišovat od ploch vymezených příslušným orgánem státní správy na základě předpisů horního práva (zákon č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů) a to zejména s ohledem na udržitelný rozvoj území. O závažnosti celé problematiky svědčí i skutečnost, že již v průběhu prací na předchozí územně plánovací dokumentaci kraje - územním plánu Velkého územního celku (ÚP VÚC) Ústeckého kraje byla této problematice věnována značná pozornost, která vedla ke zpracování samostatné studie „Stanovení limitů těžby štěrkopísků na Litoměřicku“. Těžba štěrkopísků zde byla zařazena mezi limity využití území nadmístního významu a vyplývaly z ní mimo jiné i tyto závěry, citujeme: „Za zvláště exponovanou oblast pro těžbu štěrkopísku lze pokládat Litoměřicko, kde s ohledem na četnost ložisek a těžebních záměrů ve vztahu ke stávajícím územním limitům a územnímu rozvoji hrozí potenciální územní střety. Až do zpracování studie limitů těžby štěrkopísků v oblasti Litoměřicka a zohlednění jejich výsledků v ÚP VÚC Ústeckého kraje se další těžba nenavrhuje.“

Proto se dalo očekávat, že i v dokumentaci zpracovávané dle nového stavebního zákona se bude kraj touto problematikou intenzivně zabývat, bohužel k tomu nedošlo. Domnívali jsme se tudíž oprávněně, že problematika těžby štěrkopísků i s ohledem na již započatou a realizovanou těžbu na okrese Litoměřice bude řešena v rámci nejbližší aktualizace ZÚR. Závěrem připomínáme, že nezanedbatelným problémem v případě posuzování těžby na jednotlivých ložiscích by měla být také skutečnost, že v drtivé většině případů, vzhledem k vysoké hladině spodní vody v předmětném území, bude v rámci rekultivací docházet ke vzniku vodních ploch v řádech desítek a stovek hektarů a k nevratné likvidaci kvalitního zemědělského půdního fondu v oblasti úrodného Polabí s bonitně půdními jednotkami nejvyšší třídy ochrany.

Pro úplnost dále připomínáme, že např. zamýšlená otvírka „ložiska Přestavky" by byla ve střetu s letištěm v Roudnici nad Labem, s významnou lokalitou výskytu kriticky ohroženého druhu Sysla obecného a dále s koridorem vysokorychlostní trati. Zamýšlená otvírka „ložiska Kyškovice - Vědomice" by znamenala obrovskou dopravní zátěž pro město Roudnice nad Labem a vzhledem ke špatnému technickému stavu mostu přes Labe v Roudnici nad Labem i pro široké okolí (objízdné trasy kvůli nosnosti mostní konstrukce). Upozorňujeme na to, že na těžbu na tomto ložisku již byl vydán předchozí souhlas s těžbou (i přesto, že toto funkční využití v územních plánech Vědomic ani Kyškovice není uplatněno) a dosud není jasné, jakým způsobem bude případný dobývací prostor dopravně obsluhován, ale zejména není jasné, jak bude po těžbě rekultivován. Rekultivace vytvářejí krajinu, jsou obrovským zásahem do morfologie terénu, vodního hospodářství v krajině a proto se domníváme, že zásady pro rekultivaci velkých dobývacích prostorů (viz. např. dobývací prostor a posléze písků Dobříň) či systémů menších dobývacích prostorů (Straškov - Vodochody, Račiněves) by měly být zakotveny na úrovni krajské územně plánovací dokumentace a obdobně jako je tomu při vymezení specifických oblastí v místech těžby hnědého uhlí.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Dle § 42 odst. (9) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, se aktualizace zásad územního rozvoje zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí. Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) nenavrhuje plochy pro těžbu nerostných surovin, proto ani nenavrhuje požadovanou strategii a základní podmínky pro těžbu. Z tohoto důvodu proto nelze požadavek uplatněný v námitce akceptovat.

K objasnění dané problematiky nutno konstatovat následující skutečnosti:

Ve Zprávě o uplatňování Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

byl stanoven požadavek, cit.: „Budou-li v průběhu pořizování návrhu 2. Aktualizace ZÚR ÚK zpracovateli aktualizace ZÚR ÚK k dispozici závěry aktualizované „Studie“ případně jiný odborný podklad řešící problematiku štěrkopísků, bude na základě jejich výsledků zpracovatelem prověřeno vymezení specifické oblasti Litoměřicko ve vztahu k problematice těžby štěrkopísků.“ Žádné takové nové odborné podklady však zpracovatel v době pořizování návrhu 2aZÚR ÚK k dispozici neměl.

Krajský úřad Ústeckého kraje (KÚ ÚK) si je plně vědom nutnosti zpracování takového odborného podkladu, který by řešil těžbu štěrkopísků komplexně v celém území, kde se ložiska štěrkopísků nachází, tzn. nejen na území Ústeckého, ale i sousedního Středočeského kraje. V rámci projednávání „Zprávy o uplatňování Politiky územního rozvoje v uplynulém období“ uplatnil proto požadavek, cit.:

„V rámci Aktualizace č. 2 PÚR ČR navrhuje Ústecký kraj uložit v kapitole 7 „Další úkoly pro ministerstva, jiné ústřední správní úřady a pro územní plánování“ následující úkol pro příslušná ministerstva a ústřední správní úřady:

Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad (např. Územní studii) pro budoucí těžbu štěrkopísků na území Ústeckého a Středočeského kraje, který stanoví základní podmínky pro těžbu v daných oblastech včetně dopadu těžby na územní rozvoj a životní prostředí tak, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi 3 pilíři udržitelného rozvoje území“.

Výše uvedený návrh na zpracování úkolu pro ministerstva, jiné ústřední správní úřady a pro územní plánování do aktualizace PÚR ČR vyplynul ze 4. aktualizací ÚAP ORP, např. ORP Roudnice nad Labem, ORP Žatec a ORP Litoměřice. V daných oblastech je velké množství ložisek nerostných surovin, převážně štěrkopísků a značným rizikem je masivní rozvoj exploatace tohoto přírodního bohatství s následně velkou zátěží životního prostředí (např. přímým ničením lokalit výskytu ohrožených a zvláště chráněných organismů, negativním ovlivňováním krajiny morfologicky cizorodými útvary výsypek neupotřebitelných zemin a hornin, vysokou prašností, hlučností, vibracemi, seismicitou, úbytkem lesních ploch, jakož i dalšími problémy spojenými s přepravou vytěžené suroviny). Tento problém na území Ústeckého kraje potvrdila rovněž 4. aktualizace Územně analytických podkladů Ústeckého kraje (aÚAP ÚK), a proto byl stanoven úkol pro územně plánovací činnost, cit.: „Vhodnými nástroji chránit území kraje před otvirkou nových ložisek v území s jejich koncentrovaným výskytem.“ Pro úplnost uvádíme, že z ÚAP ORP Mělník vyplynul rovněž daný problém, jelikož se velké zásoby štěrkopísků nachází v obcích při hranici s Ústeckým krajem.

Vzhledem k tomu, že ložiska štěrkopísků se vyskytují při hranici Ústeckého kraje a Středočeského kraje, KÚ ÚK požadoval danou problematiku řešit ve všech výše uvedených souvislostech na území obou krajů a to odborným podkladem, který by stanovil základní podmínky pro těžbu v daných oblastech včetně dopadu těžby na územní rozvoj a životní prostředí tak, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi 3 pilíři udržitelného rozvoje území a aby byl k dispozici podklad pro řešení problematiky v územně plánovací dokumentaci a to jak kraje, tak dotčených obcí. Požadavek však nebyl ze strany pořizovatele aktualizace PÚR (MMR) přijat.

Vzhledem k tomu, že do dnešního dne nemá pořizovatel k dispozici žádné výše uvedené podklady, nebylo možné do návrhu 2aZÚR ÚK zpracovat případné návrhové plochy těžby a určit požadovanou strategii a základní podmínky pro těžbu v oblasti Litoměřicka.

V platných ZÚR ÚK je těžba štěrkopísků regulována formou zohledňující relevantní podklady a prostředky odpovídajícími tomuto nástroji územního plánování. Jednotlivé úkoly stanovené ZÚR ÚK pro územní plánování je nezbytné využívat - naplňovat v souvislostech.

Převážná část obcí Litoměřicka je součástí vymezené rozvojové osy OS2, která byla v rámci ZÚR ÚK zpřesněna z Politiky územního rozvoje ČR, a část leží i v rozvojové oblasti nadmístního významu NOB1, pro které jsou stanoveny úkoly pro územní plánování, které se zabývají konkrétní problematikou daného území. V tomto případě i problematikou těžby a stanovují úkoly týkající se regulace těžby štěrkopísků: např. úkol 6, 7 a 9 pro OS2 a úkol 5 a 6 pro NOB1. Vyšší ochrana daného území se nedosáhne pouze vymezením specifické oblasti, ale je nezbytné do doby zajištění podrobnějších podkladů k problematice těžby

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

šterkopísků, např. aktualizace „Studie limitů těžby šterkopísků na Litoměřicku“, jejichž podstatou by mělo být stanovení prostorových limitů i časového harmonogramu pro dobývání šterkopísků, preference hospodárného využívání šterkopísků i únosnosti území. Úkoly stanovené v ZÚR ÚK v jednotlivých kapitolách pro těžbu nutno provázaně naplňovat, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi třemi pilíři udržitelného rozvoje území.

13. Obec Merboltice, Merboltice 53, 407 25 Merboltice

(JID 168964/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text námítky:

jménem zastupitelstva obce Merboltice Vám tímto zasíláme stanovisko obce k zveřejněné 2. aktualizaci ZÚR - Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje z roku 2019, a to konkrétně k trase vyznačené územní rezervy pro trasu dálkového koridoru vysokého napětí 110 kV označené E6 (trasa koridoru Želenice u Děčína - Babylon u Stvolínek), která je navržena v jihozápadní části katastru obce Merboltice v těsné blízkosti intravilánu obce.

Nejprve bychom rádi vyjádřili poděkování, že na území obce Merboltice došlo od předchozí verze na základě dřívějšího požadavku obce alespoň ke zpřesnění, tedy úpravě trasy a šíře koridoru, kdy šířka územní rezervy byla zúžena z původních 600m a stanovena na šířku 100 m.

- V měřítku 1:100.000 však nebylo patrné, že nová zúžená trasa bude stále ve velmi těsné blízkosti zastavěné a trvale obydlené části obce Merboltice, což považujeme za velmi nešťastné řešení, které negativně ovlivní kvalitu bydlení v této části obce.

- V dotčeném území jihozápadního konce obce územní plán obce stanovuje možnou ob-novu obytné zástavby rodinných domů převážně na místě zaniklých objektů, přičemž trasa koridoru tuto možnost velmi negativně ovlivňuje a znehodnocuje tyto stavební parcely.

- Obec Merboltice je zapsána jako vesnická památková zóna, vyhlášená Ministerstvem kultury, a hranice chráněného území zahrnuje i dotčený jihozápadní okraj vsi, kde se nachází mimo jiné i samostatně evidovaná nemovitá kulturní památka (venkovská usedlost č.p. 14. na parcele 222, a také čp. 15 na parcele 223 v procesu zápisu do seznamu nemovitých kulturních památek).

- Považujeme za nepřijatelné, že vůbec byla trasa koridoru vysokého napětí navržena napříč zastavěnou a trvale obývanou částí obce a napříč vesnickou památkovou zónou. Jen díky připomínkám obce (a v překvapivé absenci připomínek orgánů památkové péče či ochrany přírody) byla trasa jen odkloněna, avšak pouze s minimálním odstupem, bez zohlednění potřebného ochranného pásma vesnické památkové zóny a nemovitých kulturních památek.

- Tradiční venkovská architektura tzv. podstávkových domů a krajinný ráz bezprostředního okolí vesnické památkové zóny obce Merboltice s dochovanou historickou podobou plužin, zemědělských pozemků, mezí, stromových větrolamů, alejí a cest je vysoce hodnocen a kvalitativně popsán v odborných publikacích vydaných Národním památkovým ústavem, územním odborným pracovištěm v Ústí nad Labem, a je velká škoda, že tyto kvality se neprojevily v územním vymezení ochrany a ochranného pásma vesnické památkové zóny, aby byla dostatečně zajištěna ochrana charakteru bezprostředního okolí zemědělské krajiny tvořící nedílnou součást vesnice (např. kniha Krajinou podstávkových domů do údolí Ploučnice a Merboltic, vydaná NPÚ, ú.o.p. Ústí nad Labem v roce 2015).

- Rozsáhlé zemědělské pozemky jihozápadního okraje obce Merboltice těsně navazující na zástavbu obce jsou dlouhodobě využívány jako pastviny pro chov skotu pro produkci mléka v režimu ekologického hospodářství (Agrofarma Merboltice), a navržená

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

trasa vedení vysokého napětí by také negativně ovlivnila charakter a využívání a hodnotu těchto pozemků.

- V území mezi katastry obce Merboltice, Valkeřice a Verneřice je částečně vyznačeno území „poddolované“, jedná se však dle veřejně dostupných podrobných informací o liniové zasypané štoly spojené s lokální maloobjemovou hlubinnou těžbou nekvalitních a velmi málo vydatných nalezišť hnědého uhlí a lignitu, jejichž těžba byla ukončena již v 19. století. Existenci těchto v lesním terénu lokálně identifikovatelných pozůstatků těžby nepovažujeme za adekvátní argument, aby trasa pro vedení vysokého napětí nebyla vedena přes takto označené území, a místo toho svou trasou negativně ovlivnila údolí trvale obydlené a rozvíjející se obce Merboltice.

- V území mezi katastry obce Merboltice, Valkeřice a Verneřice se nachází rozsáhlé lesní porosty a některé jen extenzivně využívané zemědělské pozemky, přičemž aktuální kůrovcová kalamita způsobuje rozsáhlým smrkovým porostům velké plošné škody. Alternativní trasa koridoru vysokého napětí by zde tedy nezpůsobila formou potřebných průseků žádné výrazné škody na lesních porostech, neboť ty budou bohužel v následujících letech pravděpodobně již z větší části vytěženy.

- Doporučujeme tedy trasu koridoru E6 odklonit od obce Merboltice do větší vzdálenosti s využitím odlehklých převážně lesních či lučních okrajových částí katastru obce Valkeřice, Verneřice a Merboltice. Od trasy podél Merboltického potoka by trasa mohla odbočit ještě na jižním okraji katastru obce Valkeřice směrem jižním na (severovýchodní) lesní okraj katastru obce Verneřice a teprve poté při svahu vrchu Loučný by mohla pokračovat při jižním obvodu katastru obce Merboltice směrem do přechodu do území Libereckého kraje v katastru Velká Javorská. V této alternativě vedení budou omezeny negativní dopady na život obyvatel Merboltic, užívání dotčených zemědělských pozemků a omezen vliv na krajinný ráz a nezbytné a potřebné ochranné pásmo vesnické památkové zóny Merboltic. Nebudou však přitom nijak narušeny ani zájmy okolních jmenovaných obcí, jejichž katastrálních území se trasa dotýká jen na samotných okrajích ve velké vzdálenosti od samotných obydlených intravilánů. Pro optimalizaci trasy proto požadujeme zpracování ověřující studie trasy koridoru E6, která zohlední možnosti alternativního vedení též na okrajovém území katastru obce Valkeřice a Verneřice v Ústeckém kraji a též těsně souvisejícím navazujícím katastrálním území Velká Javorská (obec Žandov) v Libereckém kraji.

Děkujeme Vám předem za zodpovědné zohlednění a zapracování našich připomínek.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Území, v němž je koridor E6 na území Ústeckého kraje veden, je rozsáhlé území CHKO České středohoří. Koridor E6 je vymezen pro výstavbu veřejně prospěšné stavby vedení VVN 110 kV TR Želenice - (TR Babylon), tj. vedení překračuje hranici Ústeckého a Libereckého kraje. Z důvodu, že se jedná o vedení koridoru v rozsáhlém zvláště chráněném území CHKO České středohoří, kde primárním posláním oblasti je ochrana jejího vzhledu a jejích typických znaků, je trasa koridoru na území Ústeckého kraje zcela záměrně vedena územím údolí a nížin v území třetích a čtvrtých zón CHKO v blízkosti lidských sídel a lidmi pozměněných částí krajiny. Jedná se o území člověkem silně pozměněnými ekosystémy, běžně hospodářsky využívané, zejména lesy se zcela pozměněnou druhovou skladbou, věkově a prostorově málo strukturované, druhově chudší intenzivně obhospodařované louky a pastviny, ornou půdu a ostatní zemědělské pozemky rozčleněné do menších částí s bohatým zastoupením dřevin mimo les, s rozptýlenou venkovskou zástavbou. Dále pak člověkem zcela pozměněné ekosystémy a části krajiny, zejména souvisle zastavěná území, intenzivně obhospodařované velké celky zemědělských pozemků (s převahou orné půdy).

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Smyslem takového trasování je nevytvářet dominantní pohledově široce exponovaný technický prvek v krajině, který by vytvářel umělý horizont v kopcovité krajině Českého středohoří, a který pokud možno nebude zasahovat přírodě blízké nebo člověkem málo pozměněné ekosystémy v prvních a druhých zónách CHKO. Trasování koridoru v údolí umožní, že ovlivnění krajinného rázu budoucím vedením se omezí na lokální úroveň a nedojde k ovlivnění v širším měřítku.

Rozvodna Babylon se na území Libereckého kraje nachází v obci Stvolínky jen asi sedm kilometrů vzdušnou čarou od hranice Ústeckého kraje, přičemž na hranici mezi Ústeckým a Libereckým krajem na území katastrů Loučky u Verneřic, Konojedy u Úštěka, Janovice u Kravař, Kravaře v Čechách a Velká Javorská je vymezena první zóna CHKO o rozloze 4,5 km². Tento fakt sám o sobě vylučuje, aby byl koridor veden na území Libereckého kraje z katastru obce Verneřice, nehledě na to, že na území Libereckého kraje je trasa koridoru stabilizována v územně plánovacích dokumentacích kraje i obcí s napojovacím bodem na hranici katastrů Merboltice (Ústecký kraj) a Velká Javorská (Liberecký kraj). Posunutí koridoru jižním směrem na hranici obcí Merboltice a Verneřice tak, aby se koridor ještě dokázal vyhnout první zóně CHKO, by znamenalo vést jej po hřebenech kopců oddělujících údolí Merboltického a Bobřího potoka, což je z hlediska ochrany krajinného rázu zcela nepřijatelné. Zároveň nelze souhlasit s tvrzením, že umístění budoucího vedení do průseku v lesních porostech je přijatelnější řešení než umístění vedení na zemědělskou nezalesněnou půdu, jejíž ekosystém nadzemní vedení prakticky neovlivní. Trasa koridoru je navržena z hlediska ochrany ekosystémů tím nejšetrnějším způsobem, v plochách v nichž dojde k minimálnímu zásahu do ekosystémů.

Zastavěného a zastavitelného území obce Merboltice se koridor dotýká v jeho nejzápadnější části při hranici s obcí Valkeřice tak, že jej kříží v nejkratší možné trase. Zastavěné území obce se zde nachází v zaříznutém údolí. Ačkoliv zásady územního rozvoje neřeší technické provedení budoucího vedení, lze konstatovat, že geomorfologie terénu a délka křížení se zastavěným územím zde umožňuje, aby bylo budoucím el. vedením překonáno bez fyzického kontaktu podpěrnými body na povrchu. Jediné předpokládané omezení plynoucí z existence vedení budou omezení vyplývající z ochranného pásma. Stávající či plánované využití dotčeného území tak nebude realizací el. vedení znemožněno.

Z obdobného předpokladu lze vycházet i při posouzení zásahu do využití stávajících ploch v nezastavěném území obce. Budoucí vedení el. energie, pro něž je koridor vymežován, se z pravidla konstruuje s podpěrnými body ve vzdálenostech 200 – 300 metrů dle morfologie terénu a místních podmínek, přičemž mezi podpěrnými body se vedení fyzicky k terénu nepřiblíží tak, aby znemožňovalo současné využití území, kterým je převážně pastva hospodářského zvířectva. Tuto činnost bude možné v ochranném pásmu vedení provozovat i do budoucna s tím, že za předpokladu využití vzdálenosti podpěrných bodů 300 metrů se území obce dotkne budoucí vedení maximálně šesti podpěrnými body.

K existenci památkové zóny Merboltice lze konstatovat, že podmínky ochrany, které jsou stanoveny v § 3 vyhlášky Ministerstva kultury 413/2004 Sb., o prohlášení území s historickým prostředím ve vybraných obcích a jejich částech za památkové zóny a určení podmínek pro jejich ochranu, nebudou budoucí realizací vedení dotčeny.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti pořizovatel nepovažuje za důvodné zpracování ověřovací studie trasy koridoru E6, jak požaduje obec Merboltice ve své námitce.

14. Obec Moldava v Krušných horách, Moldava 113, 417 81 Moldava (JID 168976/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text námítky:

I.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor územního plánování a stavebního řádu, zveřejnil dne veřejnou vyhlášku ze dne 19. 8. 2019, č. j. KUUK/111038/2019/UPS, oznámení o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „Aktualizace“), včetně návrhu vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, a konání veřejného projednání.

Obec Moldova jako dotčená obec tímto v zákonem stanovené lhůtě podává v souladu s § 6 odst. 6 písm. d) a § 39 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), následující námitky.

II. Obsah námítky

Obec Moldova nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren (dále také jen „VVE“) a souvisejících staveb, a proto požaduje jeho vypuštění z návrhu Aktualizace z důvodu nepřiměřenosti a nezákonnosti jejich regulace. Obec také požaduje, aby území obce Moldova bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.

III. Odůvodnění námítky

1. Neproporcionalita a nezákonnost navržené regulace

Zveřejněný návrh Aktualizace navrhuje v textové části v bodu 162. novou regulaci ploch a koridorů pro umísťování velkých větrných elektráren. Konkrétně se navrhuje doplnit do článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „ZÚR ÚK“) následující text:

„(2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících ne-umísťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;*
- maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);*
- přírodní parky;*
- lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);*
- ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);*
- významné krajinné prvky;*
- památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;*
- nemovitě národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;*
- nemovitě kulturní památky a jejich ochranná pásma;*
- zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch. “*

Pořizovatel na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace v kap. „Rozdělení kraje dle možnosti umísťování VVE“ uvádí, že „Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umísťování VVE není v rámci 2aZÚR ÚK zpracováno. S ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umísťování VVE provedena a měřítko ZÚR nelze grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umísťování VVE zpracovat a je potřeba ho řešit v rámci podrobnější ÚPD dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území.“

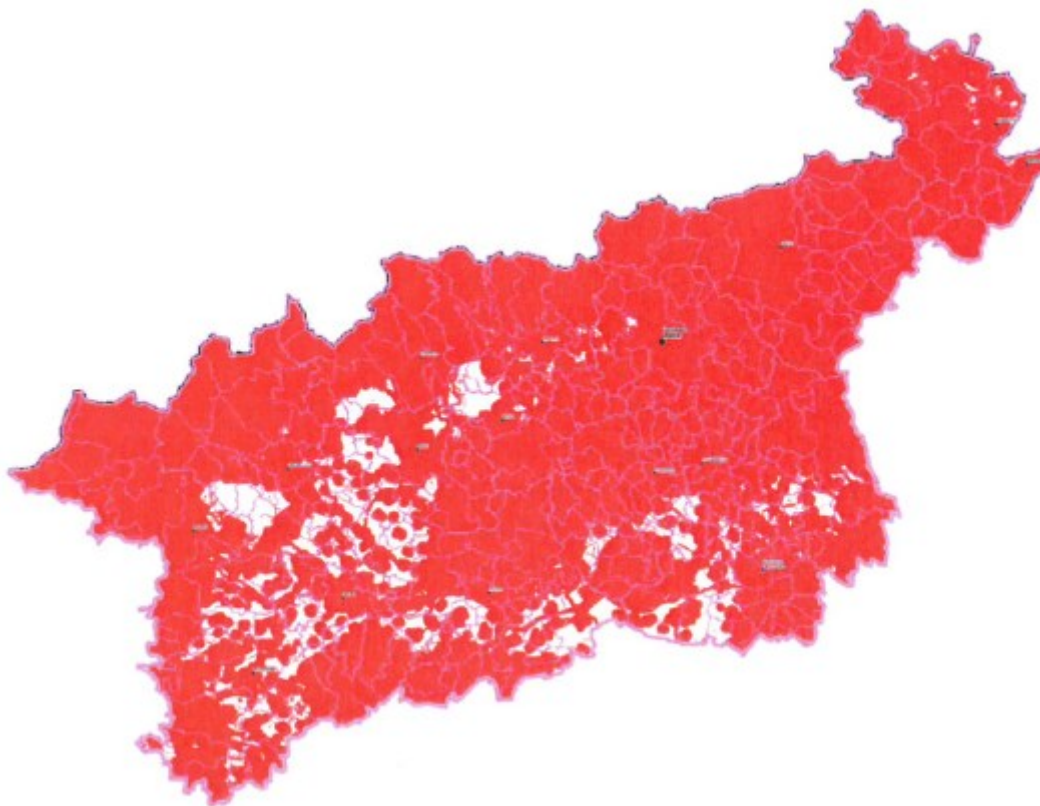
Celkové území, na němž nelze stavby větrných elektráren vůbec umísťovat, je proto sice jen ilustrativně, avšak dostatečně přehledně a srozumitelně, znázorněno na obrázku č. 25 na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace (viz níže). Toto území pokrývá prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem, včetně území dotčené obce.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Podatel s takovou regulací nesouhlasí a považuje ji za zcela nezákonnou z důvodu její neproporcionality a nerespektování judikatury Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS“) a Ústavního soudu, a pro rozpor splatnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31, 176 a 199.

Podatel připomíná, že nyní zveřejněný návrh Aktualizace reaguje na rozsudek NSS soudu ze dne 28. 5. 2014, č.j. 9 Ao 6/2011-261, jímž byla jako nezákonná zrušena část ZÚR ÚK obsahující předchozí regulaci ploch pro umístování VVE. Uvedený rozsudek navazoval na nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12, v němž Ústavní soud vytkl NSS, že se odchýlil od své předchozí judikatury, z níž vyplývala neproporcionality absolutního zákazu umístování větrných elektráren v rámci zásad územního rozvoje (srov. zejména rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 Ao 2/2011- 127, ve věci ZÚR Moravskoslezského kraje). Ústavní soud konkrétně regulaci obsažené přímo v ZÚR ÚK vytknul, že „*Ve světle závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Ao 2/2011 je tak možné stěžovatele přisvědčit, že z odůvodnění ústavní stížnosti napadeného rozhodnutí nevyplývá žádný legitimní (legální) důvod, pro který by bylo eventuálně možno na celém území kraje znemožnit určitou ekonomickou aktivitu... Kritéria stanovená na str. 47 a 48 textové části ZÚR ÚK v případě ploch pro VVE jsou přitom nejen ve faktickém rozporu s obecnými - a vůči velkým větrným elektrárnám vstřícnými - zásadami formulovanými v bodě 29 na str. 10 textové části ZÚR ÚK, ale potenciálně taktéž s výše uvedenou premisou, že prostřednictvím opatření obecné povahy nelze znemožnit na celém území kraje státem podporovanou ekonomickou aktivitu (viz zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, resp. s účinností od 1. 1. 2013 též zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie), jež má pomoci naplnit národní cíl v podobě pokrytí 13 % konečné spotřeby elektrické energie v roce 2020 z obnovitelných zdrojů (srov.*

webové stránky Ministerstva životního prostředí [http://www.mzp.cz/cz/vetrne elektrárny](http://www.mzp.cz/cz/vetrne_elektrárny)).“

Následně po nálezů Ústavního soudu došlo rozsudkem NSS ke zrušení ZÚR ÚK v části stanovující následující regulaci:

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:

2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:

a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny - velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo, - maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) je-jich ochranná pásma, - území přírodních parků (PPK) - území s vymezeným ÚSES, - pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL), - území NATURA 2000 - evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO), - území významných krajinných prvků (VKP)

b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče - území jader městských zón a příměstských oblastí, - území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí, - území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, - území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní, - území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem

- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,*
- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN. “*

Důvodem zrušení byla skutečnost, že „*regulativ postihuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že pokud by byl stanoven bez přiměřeného důvodu a ve vyšší než nutné míře, zasáhl by nepřipustně do práv na samosprávu zdejších obcí či práv (zejména vlastnických) jednotlivých občanů.*“ NSS současně dospěl také k závěru, že zvolená regulace nebyla v ZÚR ÚK „*dostatečně odůvodněna a vzhledem k tomu nelze ověřit, zda není zjevně nepřiměřená a neodpovídající hodnotám, které mají být regulací chráněny.*“ (rozsudek NSS č.j. 9 Ao 6/2011-261).

Ačkoli v návrhu Aktualizace byla regulace ploch pro větrné elektrárny oproti předchozí regulaci obsažené v ZÚR ÚK upravena, podatel má za to, že její důsledky jsou prakticky totožné, jako v případě předchozí nezákonné regulace, jelikož fakticky znamenají ústavně nepřipustný absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území kraje stanovený v rámci ZÚR ÚK. Území vymezené v rámci Aktualizace jako území, v němž nesmí být větrné elektrárny vůbec umísťovány, je totiž natolik rozsáhlé, že nepochybně zahrnuje nejen celé území naší obce, ale veškeré území kraje, v němž by bylo možné s ohledem na větrný potenciál větrné elektrárny umístit. Plochy označené bíle jsou mimo jiné blokovány ještě dalšími limity, zejména vymezením chráněných ložiskových území a dobývacích prostorů a pro větrnou energetiku jsou zjevně bezvýznamné.

Zákaz jejich umísťování v rozsahu navrženém Aktualizací tedy ve svých důsledcích opětovně povede k znemožnění umísťování větrných elektráren jako legální ekonomické aktivity na celém území kraje. Takový důsledek však označil Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 1472/12 za ústavně nepřipustný, přičemž jeho závěry musí pořizovatel respektovat i v případě nyní pořizované Aktualizace, jelikož dle čl. 89 odst. 2 Ústavy jsou vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu závazná pro všechny orgány i osoby.

K tomu podatel doplňuje, že nepovažuje za správné východisko pořizovatele uvedené na str. 418 odůvodnění textové části Aktualizace, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou vysoké větrné elektrárny výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro krajskou regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje.

Podle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona je totiž plochou nadmístního významu plocha, která svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní území více obcí. Podatel si je vědom toho, že v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. V již zmiňovaném rozsudku č.j. 7 Ao 2/2011-127, který se týkal právě zrušení regulace VVE v Ústeckém kraji, NSS dovodil nadmístní význam větrných elektráren z toho, že se jedná o „několik desítek metrů vysoké stožáry s velkopřůměrovými vrtulemi většinou o menším počtu listů (obvykle tří), které již pro své rozměry, a také často proto, že jsou umísťovány na větrně exponovaných, tedy většinou vyvýšených místech, jsou vidět z větší dálky. Pro tuto jejich vlastnost - vliv na pohledový charakter krajiny, tj. na její estetickou

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

stránku, projevující se ve velkém (často více kilometrovém) okruhu okolo nich - je třeba takové stavby zásadně považovat za stavby nadmístního významu, a tedy způsobilé předměty regulace v zásadách územního rozvoje. Vliv větrných elektráren na krajinu je nepochybně takový, že posilují její technický a „moderní“ a naopak oslabují její přírodní a „původní“ charakter. “

V dalším rozsudku ze dne 30. 3. 2012, č.j. 8 Ao 7/2011-138, NSS uvedl, že nad rámec vlivu VVE na krajinu dovozuje jejich nadmístní charakter ze skutečnosti, že umístění větrné elektrárny souvisí s výrobou elektrické energie pro celostátní elektrizační soustavu, nikoliv pouze pro obec, na jejímž území je elektrárna umístěna. S umísťováním větrných elektráren tedy může souviset řešení kapacity distribučních sítí, které bezpochyby ovlivňuje území více obcí. Odůvodnění textové části Aktualizace na tyto rozsudky odkazuje.

V minulosti tedy bylo dovozeno, že VVE jsou záměry nadmístního významu z důvodu (1) jejich vlivu na krajinu a (2) jejich vlivu na kapacitu navazující distribuční soustavy pro elektřinu. Současně však v citovaných rozsudcích nebyl nadmístní charakter VVE stanoven kategoricky, ale v obou se uvádí, že VE budou mít „zpravidla“ nadmístní význam: „větrné elektrárny jsou zpravidla stavbami nadmístního významu“ (rozsudek č. j. 7 Ao 2/2011-127); „zpravidla podstatně, skutečně a významně ovlivňuje území přesahující území obce, na němž je elektrárna umístěna.“ (rozsudek č. j. 8 Ao 7/2011-138). Posledně citovaný rozsudek dále uvádí „Z judikatury soudu lze dovodit, že existuje souvislost mezi nadmístním významem takto označené plochy a využitím, k němuž je taková plocha určena. Jinými slovy, ne vždy musí mít plocha označená jako plocha nadmístního významu takový význam suma o sobě, ale může jej získávat i nadmístním významem svého plánovaného využití. Závěr, že nadmístní význam plochy ve smyslu § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona může být dán nejen charakterem plochy samotné, ale zejména jejím využitím, které se odvíjí od jejího funkčního určení, můžeme nalézt např. v rozsudku NSS čj. 1 Ao 1/2009-185. “

Podle podatele tedy nelze dovodit, že by měla každá plocha pro větrnou elektrárnu za všech okolností a vždy nadmístní význam. Výše uvedené potenciální nadmístní vlivy, které větrné elektrárny mohou mít, je potřeba posuzovat na základě konkrétních okolností případu, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro větrnou elektrárnu umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Je tedy zcela myslitelná situace, že určitá plocha pro větrnou elektrárnu svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní toliko území obce, na které se nachází, a proto se nebude jednat o plochu nadmístního významu dle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona. Stavby VVE jsou přitom svým dopadem na krajinný ráz a svou viditelností podobné stavbám výškových domů, vysílačů, komínů či velkým průmyslovým objektům, tyto stavby a plochy pro ně ovšem v praxi podléhají výlučné regulaci v rámci územního plánu obce jako záměry lokální.

Pokud jde o vliv na distribuční soustavu, realitou je, že u drtivé většiny záměrů VVE je přípojka elektrického vedení řešena jako podzemní kabelová trasa, a to s využitím bezvýkopové pokládky kabelů. Takový způsob realizace související infrastruktury může jenom obtížně ovlivnit území jiných obcí, v důsledku čehož by mohl být založen nadmístní význam této VVE. Dle stejné logiky by musel být za záměr nadmístního významu považována každá plocha, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu (ať již z hlediska přívodu elektřiny, plynu, vody, odkanalizování apod.), a z toho důvodu by bylo možné uvažovat i nad teoretickým ovlivněním jiných obcí. Za plochy nadmístního významu by tak musely být vždy považovány např. i jednotlivé velkoplošné prodejny potravin, rozsáhlejší sportoviště, kulturní či zdravotnická zařízení, která pravidelně navštěvují i občané sousedních obcí (či krajů), přičemž imise z dopravních prostředků, které se používají k cestě do nich zcela jistě a negativně zasahují území více obcí. Dále by za plochy nadmístního významu bylo nutno považovat např. plochy pro lokální kotelny, teplárny či výroby elektrické energie, jejichž imise znečišťujících látek do ovzduší zcela jistě mohou negativně zatěžovat území sousedních obcí (či krajů).

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

V případě obce Moldava se přitom jedná o situaci, kdy se na jejím území již několik VVE nachází. Zmiňovaný „původní“ charakter se proto již do jisté míry proměnil do charakteru „moderního.“ Estetickou stránku či pohledový charakter krajiny je potřeba hodnotit i ve světle závěrů rozsudku NSS ze dne 10. 9. 2009, č.j. 7 As 52/2009-227, v němž se uvádí, že „poměry určitého území nemohou být zpravidla navždy konzervovány a mohou se měnit. Změny ve využití území v průběhu času, včetně nejružnějších stavebních aktivit, jsou přirozenou součástí vývoje společnosti a jednotlivci jim a priori nemá právo bránit...“. Navíc elektrárny mají být vzhledem k nejbližší obytné zástavbě vzdáleny několik set metrů (i s ohledem na požadavky na ochranu veřejného zdraví před hlukem) takže nelze předpokládat takové vlivy, které by významným způsobem ovlivnily území jiných obcí z vizuálního hlediska.

Druhým potenciálním nadmístním vlivem byly problémy spočívající s nedostatečnou kapacitou distribuční sítě, která může vyvolat potřebu realizace dalších záměrů (např. realizaci nového vedení), které ovlivní území více obcí. Ani tyto vlivy však v případě VVE potenciálně umístěných na území obce nelze nutně považovat nadmístní, neboť uvedená kapacita je v daném případě dostačující.

V případě VVE plánovaných k umístění na území obce Moldava tedy nelze předpokládat takové vlivy, které by svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivnily území více obcí, proto se nejedná o plochy nadmístního významu, které by měly být řešeny na úrovni Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje.

V důsledku nesprávné a zcela mechanické aplikace závěru, že větrné elektrárny, resp. plochy pro ně, jsou vždy záležitostmi (nebo plochami) nadmístního významu, tedy fakticky dochází k nepřipustnému znemožnění tohoto typu legální ekonomické aktivity na celém území kraje.

Z výše uvedených důvodů tedy považuje podatel regulaci navrženou v bodě 162. Aktualizace za nepřiměřenou a nezákonnou, jelikož regulace VVE na území obce není způsobilá k regulaci prostřednictvím Aktualizace. Navržená regulace představuje nepřiměřený zásah do práva obce na samosprávu.

2. Nesprávné odůvodnění navržené regulace

Podatel si je vědom toho, že NSS ve svém rozsudku č. j. 9 Ao 6/2011-261 také uvedl, že předchozí regulace v ZÚR ÚK nebyla dostatečně odůvodněna, a proto nebylo možné posoudit, zdaje přiměřená či nikoliv. Podatel je však v daném případě důvodně přesvědčen, že regulace navržená v rámci návrhu Aktualizace zasahuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že neexistují důvody, které by ji mohly ospravedlnit jako přiměřenou.

Pořizovatel uvádí důvody, které ho vedly ke zvolení regulace ploch pro větrné elektrárny přede-vším na str. 413-434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace. Podatel tyto důvody považuje za věcně nesprávné a neodůvodňující přísnost regulace, která ve svém důsledku znamená absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.

2.1. Odůvodnění návrhu Aktualizace nejprve podrobně popisuje „základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti.“ V této části se podrobně popisují přírodní dispozice Ústeckého kraje, které náleží k nejhodnotnějším přírodním fenoménům. Zpracovatel pak odkazuje na ustanovení § 18 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. Z toho zpracovatel dovozuje povinnost stanovit v rámci ZÚR ÚK pro lokalizaci VVE účinná regulační opatření. Dále se zde uvádí, že navržená regulace se soustřeďuje na území s preferencí ochrany přírody a krajiny a na území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče, ve kterých nelze s ohledem na

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví VVE umísťovat.

Podatel s uvedeným odůvodněním zásadně nesouhlasí a považuje ho za snahu o cílené zabránění možnosti umísťování VVE, které bude mít za důsledek fakticky plošný zákaz této legální ekonomické aktivity na území celého Ústeckého kraje, tedy včetně území naší obce. Ačkoli totiž zpracovatel na jednu stranu vykresluje charakteristiku krajiny Ústeckého kraje jako nesmírně hodnotnou, sám připouští, že je tato charakteristika již nyní značně narušena celou řadou činností, které však nesouvisí s výrobou elektřiny z VVE.

Na str. 415 odůvodnění se konstatuje, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a že Severní část Mostecké pánve (Podkrušnohoří) je postižena přítomností průmyslových provozů, které negativně ovlivňují prostorové vztahy v území. Dále se na str. 417 uvádí, že významný rys kulturně-historické charakteristiky území tvoří dobývání nerostného bohatství a že oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena, reprezentuje industrializované území, kde je koncentrováno širší spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství atd.). Na str. 418 se shrnuje, že vedle přírodních či přírodně blízkých i krajín se v rámci Ústeckého kraje vyskytuje rozsáhlé antropicky zatížené území s negativními dopady především velkoplošného dobývání (rozlehlé umělé deprese, novotvary výsypek), vysokým podílem urbanizovaných ploch se sídlištní zástavbou a přítomností rozsáhlých průmyslových provozů se značným vizuálním dosahem (tepelné elektrárny).

Podatel proto považuje odůvodnění Aktualizace za vnitřně rozporné, neboť na jednu stranu je zdůrazňováno, že se jedná z hlediska ochrany krajinného rázu o natolik cenné území, že je potřeba plošně vyloučit výstavbu VVE, na druhou stranu se zde ovšem připouští, že hodnota území je již v současnosti významně narušena v důsledku průmyslových provozů a těžební činnosti. V rozporu s tímto konstatováním ovšem Aktualizace nijak neřeší tyto činnosti negativně ovlivňující krajinný ráz, ale zaměřuje se diskriminačně pouze proti výstavbě VVE, a to způsobem zcela nepřiměřeným.

Jak bylo uvedeno výše, stanovená regulace zahrnuje prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem. Takto přísnou regulaci nelze odůvodnit ani odkazem na § 18 odst. 4 stavebního zákona. Ačkoli je pravdou, že podle tohoto ustanovení je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel, tento cíl nelze vnímat izolovaně, ale je potřeba ho interpretovat ve vzájemné souvislosti s dalšími cíli a úkoly územního plánování.

V této souvislosti nelze přehlédnout zejména cíle územního plánování dle § 18 odst. 1 až 3, tedy mj. povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území. Tyto tři pilíře územního plánování by měly být ve vyváženém vztahu, což ovšem návrh Aktualizace nečiní, neboť bezdůvodně zcela vylučuje určitou legální ekonomickou aktivitu, která navíc ve svém důsledku přispívá k ochraně životního prostředí formou výroby elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Využívání výroby energie z VVE je přitom potřeba označit za veřejný zájem, jak plyne také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2017, sp. zn. 2 As 207/2016: „Je samozřejmostí, že stavby sloužící k výrobě větrné energie s sebou nesou nejrůznější negativní důsledky jako každý jiný způsob výroby energie, což uvedl také žalovaný ve svém rozhodnutí, to však nic nemění na skutečnosti, že využívání výroby energie z obnovitelných zdrojů lze za současného stavu politického a odborného diskursu označit za zájem veřejný.“

Dále má územní plánování zajišťovat předpoklady pro udržitelný rozvoj území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území, přičemž má za tím účelem sledovat společenský a hospodářský potenciál rozvoje. Tyto cíle

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

nicméně návrh Aktualizace nenaplňuje, neboť jednostranně znemožňuje výstavbu určitého typu staveb, které ve svém důsledku přispívají k ochraně životního prostředí.

Podatel považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, které byly identifikovány jako narušující krajinný ráz a další přírodní hodnoty na území Ústeckého kraje. Jedná se například o již zmiňovanou těžbu nerostných surovin nebo průmyslovou činnost, které rovněž mohou negativně ovlivňovat krajinný ráz, veřejné zdraví a další chráněné hodnoty, a to v mnohem větším rozsahu a často trvale, přičemž ZÚR ÚK ani Aktualizace je, na rozdíl od povahy věci dočasných staveb VVE, žádným způsobem nereguluje či plošně nezakazuje a ani tento úkol neukládá obcím v rámci jejich územních plánů.

2.2. Co se týče argumentace ohledně toho, že na území Ústeckého kraje se v současnosti vyrobí 29,5 % z celkové republikové výroby elektřiny a 35 % z celkové republikové výroby elektřiny z větrné energie, tak takové odůvodnění nemůže být podle podatele důvodem, proč fakticky zakázat jakoukoliv další výstavbu větrných elektráren. Naopak samotný zpracovatel uvádí, že značná část objemu elektřiny je vyrobena z hnědého uhlí, jehož těžba i zpracování jsou pro životní prostředí a hodnoty, jejichž ochranu pořizovatel deklaruje, nepochybně mnohem více zatěžující, než výroba elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Skutečnost, že Ústecký kraj je v současnosti na prvním místě v České republice ve výrobě elektřiny z větrné energie, pak dokládá, že jsou na území tohoto kraje pro umístování větrných elektráren vhodné podmínky z hlediska větrného potenciálu, který byl i využit, byť zatím zdaleka nedošlo k jeho plnému využití. Tato skutečnost by tedy měla spíše odůvodňovat další podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv její implicitní zákaz na celém území kraje.

Tvrzení, že s ohledem na prolomení těžebních limitů na lomu Bílina, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu vytížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny, je zcela neaktuální a nepravdivé. Naopak s ohledem na ochranu klimatu se Česká republika zavázala k postupnému útlumu těžby a výroby energie z uhlí, přičemž do roku do roku 2040 by se mělo jednat o 10-15 % celkové produkce, jak s tím počítá Státní energetická koncepce.

Rovněž nelze přisvědčit ani tvrzení pořizovatele opakovaně uváděnému v odůvodnění návrhu Aktualizace, že cílem regulace je zamezit „překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren. V posledních letech totiž rozhodně nelze tvrdit, že by byla výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji překotná, a to i v důsledku činnosti samotného Krajského úřadu Ústeckého kraje. Krajský úřad totiž ani po zrušení předchozí regulace Nejvyšším správním soudem jednotlivým obcím neumožňuje, aby plochy pro větrné elektrárny vymezily ve svých územních plánech v souladu s § 43 odst. 1 stavebního zákona, ale tomuto postupu brání například svými stanovisky vydávanými dle § 50 odst. 7 stavebního zákona. Výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji tedy naopak v poslední dekádě stagnuje a byla prakticky zastavena. Proto je uvedené odůvodnění návrhu Aktualizace zcela nepravdivé.

2.3. Pořizovatel v návrhu Aktualizace stanovil zákaz umístování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren v jednotlivých územích definovaných v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění (dále jen „ZOPK“), konkrétně velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky a chráněné krajinné oblasti) a navazující pásmo 3 km, maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky), přírodní parky, území NATURA 2000, územní systém ekologické stability a významné krajinné prvky.

V odůvodnění návrhu Aktualizace pak pořizovatel odkazuje na jednotlivá ustanovení ZOPK s tím, že případná výstavba VVE v jednotlivých chráněných územích je s těmito ustanoveními ve zřejmém rozporu. Citovaná ustanovení ZOPK však dle přesvědčení podatele nemohou odůvodňovat přísnost zvolené regulace a absolutní zákaz umístování určitého typu staveb. Naopak příslušná ustanovení ZOPK předpokládají, že po zvážení konkrétních okolností je

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

možné na základě souhlasu k tomu příslušného dotčeného orgánu určitý záměr umístit i na těchto vymezených územích.

Podatel poukazuje např. na ustanovení § 16 odst. 2 písm. b) ZOPK, podle něhož je na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí zakázáno umísťovat, povolovat nebo provádět stavby (mimo vyjmenovaných staveb). ZOPK tedy v tomto případě předpokládá, že na plochách vymezených příslušnou územně plánovací dokumentací jako za-stavitelné lze za splnění dalších podmínek v některých případech stavby umísťovat. Návrh Aktualizace nicméně a priori zcela vylučuje, aby bylo toto území vymezeno v územním plánu obce jako zastavitelné pro účely výstavby větrných elektráren.

V případě chráněných krajinných oblastí pak § 26 odst. 2 písm. a) ZOPK zakazuje absolutně umísťování a povolování nových staveb pouze na území první zóny, pro další zóny chráněných krajinných oblastí tedy rovněž platí, že za splnění dalších podmínek lze za určitých okolností připustit.

Za zcela nepřiměřené považuje podatel i absolutní zákaz umísťování větrných elektráren v navazujícím 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu od národních parků a chráněných krajinných oblastí. Pokud není a priori vyloučeno umístění větrných elektráren uvnitř zvláště chráněných území, tím méně může být vyloučeno jejich umístění vně těchto zvláště chráněných území, u nichž zákon žádné ochranné pásmo takového rozsahu nestanovuje.

Co se týče přírodních parků, ustanovení § 12 odst. 3 ZOPK pouze stanovuje, že orgán ochrany přírody může k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území. ZOPK však naprostý zákaz umísťování staveb v tomto území nestanovuje. Je přitom realitou, že většina investorů se územím přírodním parkům spíše vyhýbá s ohledem na to, že zde není příliš pravděpodobné získání souhlasu orgánu ochrany přírody k umísťování a povolování staveb VVE podle § 12 ZOPK pro navazující povolovací procesy.

ZOPK pak nestanovuje naprostý zákaz umísťování staveb pro územní systém ekologické stability. Pořizovatel ostatně sám v odůvodnění uvádí, že „Problémem není v zásadě ani tak samotná existence VVE, neboť ve skladebných částech ÚSES jsou za podmínky, že nedojde k narušení celistvosti a funkčnosti ÚSES, přípustné stavby dopravní a technické infrastruktury.“ Jako problém však vnímá ničím nespécifikované rušivé vlivy větrných elektráren, které by dle jeho názoru mohly ohrozit biologickou diverzitu skladebných částí ÚSES a tím funkčnost systému jako celku. Takové tvrzení je zavádějící a nepravdivé, větrné elektrárny nemusí nijak zásadně svým provozem narušovat funkčnost ÚSES.

Za zcela neodůvodněné považuje podatel úplné vyloučení významných krajinných prvků z možnosti umístění VVE. Pojem „významný krajinný prvek“ je totiž v § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK definován velice široce a zahrnuje jakýkoliv ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Pořizovatel přitom zcela přehlíží, že dle ustanovení § 4 odst. 2 ZOPK je umísťování staveb, které by mohly ohrozit významný krajinný prvek, možné, k takovému zásahu je však potřeba závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Rovněž v případě významných krajinných prvků tedy není vyloučeno, aby bylo takové souhlasné stanovisko, v závislosti na konkrétních okolnostech případu vydáno i pro stavbu větrné elektrárny.

Tvrzení uvedené v odůvodnění návrhu Aktualizace, že lesní zákon prakticky neumožňuje na pozemcích určených k plnění funkce lesa využití nesouvisející s lesním hospodařením, je pak zcela zavádějící a rovněž nemůže odůvodňovat navrženou regulaci. V souladu s § 15 odst. 1 totiž může na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesa dojít k odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa, a tím i k jejich uvolnění těchto pozemků pro jiné využití. Posouzení toho, zda má v daném případě dojít k odnětí lesních pozemků pro jiné účely, či

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

nikoliv, však rovněž závisí až od konkrétní podoby záměru v rámci navazujících povolovacích procesů.

Za nesprávné považuje podatel i odůvodnění plošného zákazu umísťování větrných elektráren na území NATURA 2000, jelikož je dle pořizovatele jejich umístění v rozporu s hlavním důvodem vymezování EVL a ptačích oblastí. Podatel v této souvislosti odkazuje na ustanovení § 45h odst. 1 ZOPK, podle něhož jakýkoliv záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany. Až v případě, že bude stanovisko k záměru vydané příslušným orgánem souhlasné, bude možné záměr umístit a povolit. Jelikož ochrana území NATURA 2000 je na základě uvedeného ustanovení zajištěna v rámci navazujících řízení, není důvodu, aby bylo umísťování určitého typu staveb předem plošně vyloučeno na úrovni územně plánovací dokumentace kraje.

Podatel tedy shrnuje, že ve všech případech by jednotlivé záměry větrných elektráren podléhaly dalším povolovacím procesům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna prostřednictvím k tomu příslušných dotčených orgánů (orgány ochrany přírody a krajiny, orgány státní správy lesů apod.). Současně lze podotknout, že v případě vysokých větrných elektráren přesahujících 50 m se jedná o záměry podléhající zjišťovacímu řízení dle zákona č. 100/2001 Sb. V případě, že by k tomu příslušný orgán nevyloučil významné negativní vlivy záměru, bylo by potřeba provést plné posuzování vlivů záměru na životní prostředí a záměr by bylo možné umístit pouze na základě souhlasného závazného stanoviska EIA. Lze tedy shrnout, že není důvodu pro to, aby došlo k naprostému vyloučení možnosti umísťování větrných elektráren, jelikož tím pořizovatel touto regulací v podstatě překračuje svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, kterým jediným náleží na základě konkrétních parametrů a lokace posouzení vlivů konkrétních záměrů z hlediska zvláštních právních předpisů ve vztahu k veřejným zájmům, k jejichž ochraně jsou tyto orgány pověřeny.

Podatel dále uvádí, že na území Ústeckého kraje je v současnosti v provozu mnoho vysokých větrných elektráren i na území, které je nyní v návrhu Aktualizace vymezeno jako území, na němž nelze stavby větrných elektráren umístit. Nelze přitom tvrdit, že v minulosti došlo k umístění a povolení těchto záměrů v rozporu se zákonem - naopak bylo ve všech případech provedeno příslušné posouzení jejich vlivů na životní prostředí, včetně zásahu do krajinného rázu, přičemž k tomu příslušnými orgány bylo vyhodnoceno, že se jednalo o záměry přípustné.

2.4. Návrh Aktualizace dále vyučuje umísťování staveb pro větrné elektrárny v památkově chráněných územích a nemovitých kulturních památkách, včetně navazujícího 1 km ochranného pásma vizuálního vlivu.

Podatel si je vědom toho, že účelem zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, na který odkazuje pořizovatel v odůvodnění návrhu, je ochrana kulturních památek. Jednotlivá ustanovení však převážně směřují k ochraně samotných památkově chráněných objektů, do nichž je možné zásahy nebo stavební úpravy činit vždy na základě závazného stanoviska orgánu ochrany státní památkové péče. Je zřejmé, že větrné elektrárny v praxi nebudou umísťovány přímo v národních kulturních památkách nebo v městských památkových rezervacích.

Pořizovatel nicméně kromě těchto památkově chráněných objektů a území vymezuje dále „ochranné pásmo vizuálního vlivu“, a to ve vzdálenosti 1 km od předmětu památkové ochrany. Pořizovatel přitom uvádí, že na území Ústeckého je Národním památkovým ústavem evidováno více než 3500 nemovitých kulturních památek. Podatel v této souvislosti odkazuje na § 17 zákona č. 20/1987 Sb., který stanovuje, že pokud to vyžaduje ochrana nemovitých kulturních památek nebo jejího prostředí, může obecní úřad obce s rozšířenou působností vydat územní rozhodnutí o ochranném pásmu a určit v něm, u kterých

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

nemovitostí v ochranném pásmu, nejsou-li kulturní památkou, nebo u jakých druhů prací na nich, včetně úpravy dřevin, je vyloučena povinnost vyžádat si předem závazné stanovisko, nebo může v ochranném pásmu omezit nebo zakázat určitou činnost nebo učinit jiná vhodná opatření na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu. Pásmo vymezené pořizovatelem v návrhu Aktualizace se tak z hlediska svého účelu překrývá s institutem ochranného pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. Pokud tedy pořizovatel navrhuje vymežit kolem památkově chráněných objektů uvedené pásmo vizuálního vlivu, tak tím zasahuje do kompetence obecního úřadu obce s rozšířenou působností, to navíc aniž by došlo k splnění zákonem stanovených podmínek (vyjádření odborné organizace státní památkové péče, územní řízení o vydání územního rozhodnutí o ochranném pásmu, možnost poskytnutí náhrady majetkové újmy dle § 17 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb. apod.). Velikost pásma vizuálního vlivu 1 km navíc podatel považuje za zcela nepřiměřenou vůči sledovanému účelu ochrany objektů památkové péče, jelikož ochranná pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. se vymezují obvykle v řádech desítek či stovek metrů od památky, tedy zjevně v menším dosahu, než jak ho vymezil pořizovatel.

Tvrzení zpracovatele, že v těchto územích je výstavba VVE a priori vyloučena, je tedy nepravdivé, neboť přípustnost konkrétního záměru z hlediska památkové ochrany podléhá vždy individuálnímu posouzení k tomu příslušný správním orgánem, který má k tomu také odbornou kompetenci, a toto posouzení nelze suplovat na úrovni zásad územního rozvoje.

Naopak zákonodárce jednoznačně přenesl odpovědnost za ochranu před hlukem na stavebníka, který vstupuje do území zatíženého zdrojem hluku, který dle § 77 odst. 4 zákona č. 258/2000 Sb. musí k žádosti o umístění stavby předložit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely vydání závazného stanoviska měření hluku a návrh opatření k ochraně před hlukem.

Regulace navržená pořizovatelem z důvodu ochrany před hlukem je tak v rozporu s výše uvedenými právními předpisy, a také zasahuje do kompetencí příslušných orgánů, v daném případě krajských hygienických stanic.

Co se týče dalších vlivů, u nichž pořizovatel uvádí, že tyto nemohou být vyhodnoceny v rámci posuzování konkrétních záměrů krajskými hygienickými stanicemi (např. stroboskopický efekt), tak k tomu podatel uvádí, že pokud by samotná existence těchto vlivů měla být důvodem pro zákaz umísťování větrných elektráren, tak by tyto stavby nebylo možné umístit nikde a na žádném místě, což by bylo ve smyslu výše uvedené judikatury nepřipustné. Navíc sám zpracovatel uvádí, že negativní vlivy infrazvuku a nízkofrekvenčního zvuku na lidské zdraví jsou pouze předpokládány, avšak dosud nebyly relevantním způsobem zkoumány a přesně změřeny. Tím spíše se nemůže jednat o legitimní důvod pro plošné vyloučení VVE v území s větrným potenciálem.

Podatel je přesvědčen, že posouzení míry závažnosti ovlivnění obyvatel těmito vlivy bude vždy záviset od konkrétního umístění záměru a jeho parametrů, k čemuž musí dojít vždy až v rámci navazujících povolovacích procesů, důkazem čehož je také odkaz na rozsudek NSS soudu č. j. 5 As 67/2008-111 uvedený v odůvodnění. Rovněž z tohoto rozsudku vyplývá, že osoby potenciálně dotčené negativními vlivy větrných elektráren, se mohou účastnit a hájit svá práva v rámci navazujících řízení, proto není potřeba předem vylučovat všechny stavby tohoto typu již na úrovni krajské územně plánovací dokumentace.

3. Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR

Návrh Aktualizace je podle podatele také v rozporu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176. Podle nich je republikovou prioritou vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi, resp. je úkolem příslušných ministerstev a krajů navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny.

Na bod č. 176 navazuje bod č. 199 PÚR, podle něhož je úkolem krajů „Na základě navržených podmínek a zpracovaného podkladu pro vymezení lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie [čl. (176)] prověřit možnost vymezení ploch vhodných pro jejich umístění. “

MŽP vydalo tento podklad pod názvem „Vymezení zón vychází z aktualizace metodického ná-vodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny v roce 2018“. Podatel se důvodně domnívá, že v situaci, je úkolem krajů podle bodu č. 199 PÚR tento podklad v rámci aktualizace ZÚR prověřit, i v rámci této Aktualizace bude třeba tento odborný podklad zohlednit, jinak by se Aktualizace dostala do zjevného rozporu s požadavky PÚR. Jak plyne z odůvodnění návrhu Aktualizace, tento odborný podklad byl použit pouze při odůvodnění.

2.5. Návrh Aktualizace dále stanovuje úplný zákaz umísťování větrných elektráren v zastavěném území a do vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch. Jako důvod tohoto zákazu se v odůvodnění textové části návrhu uvádí jednak hluk, který by větrné elektrárny mohly způsobovat, jednak další vlivy, jako jsou například nízkofrekvenční zvuk nebo stroboskopický efekt.

Co se týče hluku, podatel nezpochybňuje, že větrné elektrárny mohou být zdrojem hluku, tyto vlivy však budou u konkrétních záměrů vzhledem k jejich přesnému umístění posouzeny k tomu příslušnými správními orgány, v daném případě krajskou hygienickou stanicí, jak ostatně uvádí i samotný zpracovatel. Podle § 77 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. ostatně platí, že v případě, že je-li v platné územně plánovací dokumentaci uveden záměr, u kterého lze důvodně předpokládat, že bude po uvedení do provozu zdrojem hluku nebo vibrací, nelze ke stavbě, která by mohla být tímto hlukem či vibracemi dotčena, vydat kladné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví, aniž by u ní byla přijata opatření k ochraně před hlukem nebo vibracemi.

Není proto legálního důvodu, aby byly větrné elektrárny z důvodu možného hluku absolutně vyloučeny z umísťování v zastavěném území obce či dokonce v pásmu 500 m od něj. Podatel v tomto směru dále poukazuje na to, že pořizovatel dokonce současně vymezuje v rámci ZÚR ÚK nebo v rámci Aktualizace nové, mnohem významnější, zdroje hluku v podobě koridorů dopravní infrastruktury, u nichž vzdálenost 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch zjevně nedodržuje, což svědčí o účelovém a diskriminačním postupu pořizovatele vůči stavbám VVE.

Zpracovatel dále v odůvodnění argumentuje hygienickými limity hluku, nicméně jeho přístup ve vztahu k ochraně území před potenciálním hlukem zcela nesprávný.

Podle § 12 nařízení č. 272/2011 Sb. jsou základní hygienické limity hluku 50 dB v denní době a 40 dB v noční době stanoveny pro chráněné venkovní prostory staveb. Podle § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. se chráněným venkovním prostorem staveb se rozumí prostor do vzdálenosti 2 m před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb. Uvedené limity hluku, jakož i ochrana obyvatelstva před hlukem, je tedy primárně stanovena pro stavby sloužící pro bydlení, školství, zdravotní a sociální účely.

Naopak návrh Aktualizace však vztahuje jakési „ochranné pásmo“ před hlukem k zastavěnému území, což je mnohem širší pojem. Zastavěné území je definováno v § 2 odst. 1 písm. d) a § 58 stavebního zákona a zahrnuje veškeré pozemky v intravilánu, jakož i všechny zastavěné stavební pozemky a další zde vyjmenované plochy. Zastavěné území tedy zahrnuje například i plochy výroby a skladování, plochy dopravní infrastruktury nebo plochy pro komerční vybavení, tedy takové plochy, u nichž právní úprava ochranu před

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

hlukem nepředpokládá, a které případně naopak mohou být samy o sobě zdrojem hluku. Zákaz umísťování ploch pro větrné elektrárny do 500 m od zastavěného území je tedy stanoven zjevně nelogicky a nepřiměřeně.

Podatel je dále přesvědčen, že ani navržený zákaz umísťování větrných elektráren do vzdálenosti 500 m od zastavitelných ploch není stanoven v souladu se zákonem. Podle § 2 odst. 1 písm. j) stavebního zákona se zastavitelnou plochou rozumí plocha vymezená k zastavění v územním plánu nebo v zásadách územního rozvoje. Jedná se tedy o plochu, která je pouze určená k zastavění, avšak na které se, v současnosti zatím zástavba nenachází. Z tohoto důvodu se také na ně nevztahuje ochrana před hlukem dle zákona č. 258/2000 Sb. a nařízení č. 272/2011 Sb., neboť tato se vztahuje pouze k těm pozemkům, na nichž se již zástavba nachází. Naopak zákonodárce jednoznačně přenesl zákazu umísťovat VVE v městských památkových zónách atd. a navazující 1 km ochranném pásmu vizuálního vlivu, kde v textu na str. 428 byl oproti verzi návrhu pro společné projednání na str. 386 pouze zaměněn letopočet nové verze z 2009 na 2018. Takové použití odborného podkladu ve smyslu bodů č. 176 a č. 199 PÚR, není naplněním požadavků stanovených v PÚR.

Podatel je přesvědčen, že území Krušných hor obecně, a zejména obec Moldava, patří mezi lokality vhodné pro umístění VVE při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny. Příslušné úřady jak k existujícím VVE tak k plánovaným záměrům VVE na území obce vydaly souhlasná stanoviska k posouzení jejich vlivů na životní prostředí, čímž po podrobném posouzení vyhodnotily danou lokalitu jako vhodnou.

IV. Závěr

Ze všech výše uvedených důvodů podatel nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavce (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, a žádá jeho vypuštění z návrhu Aktualizace.

Podatel zároveň důvodně požaduje, aby Aktualizace byla uvedena do souladu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176 a 199 a aby území obce Moldava bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE. |

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

V námitce Obec Moldava žádá, aby byl z návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) vypuštěn z čl. [174] úkol (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch pro velké větrné elektrárny (VVE) a stavby související. Dále podatel požaduje, aby území obce Moldava bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE. Svůj požadavek následně odůvodňuje v odstavci III. - 1 až 3.

K odůvodnění připomínky III. - 1. „*Neproporcionalita a nezákonnost navržené regulace*“ je nutné uvést následující skutečnosti:

Zásady územního rozvoje (ZÚR) jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterým kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. Významná při jejich tvorbě je skutečnost, že se zpracovávají pro celé administrativní území.

Koncepce vytvářené na úseku územního plánování představují zejména s ohledem na svoje dopady do území, a tím i života jeho obyvatel, specifickou kategorii plánovacích nástrojů.

Územní plánování ve smyslu § 18 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon) ve veřejném zájmu mimo jiné

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Prováděcí vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně plánovacích podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, v platném znění, stanoví v příloze č. 4 obsah ZÚR. Dle oddílu I. odst. (1) písmene e) této přílohy textová část ZÚR obsahuje koncepci rozvoje území kraje, určující základní požadavky na jeho účelné a hospodárné uspořádání, vyjádřenou v upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje. V rámci Evropské úmluvy o krajině (sdělení č. 12/2017 Sb. m.s., které mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 13/2005 Sb. m.s.) se Česká republika zavázala právně uznat krajinu jako základní složku prostředí, v němž lidé žijí, zavést a provádět krajinné politiky, zaměřené na ochranu, správu a plánování krajiny a zohledňovat charakter krajiny při formování politik územního rozvoje a urbánního plánování. „Krajinná politika“ znamená vyjádření všeobecných zásad, strategií a orientací kompetentními veřejnými orgány, která umožňuje přijetí specifických opatření, zaměřených na ochranu, správu a plánování krajiny. Úkolem vyplývajícím z této úmluvy je dále aktivní péče o krajinu v souladu s principy jejího udržitelného využívání a koordinace plánování činností v krajině. Krajina přitom zahrnuje jak pevninu, tak vodní plochy a toky, přírodní venkovské i městské oblasti, území jak esteticky, kulturně a historicky pozoruhodné, tak běžná území, a nebo narušené krajinné celky.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci ZÚR regulaci rozvoje území, cit.:

„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci (shodně viz Stavební zákon – Komentář, Roztočil A., Hrušová K., Lachman M., Potěšil L., C. H.Beck, 2013).

Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.

Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území.“

Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) byl zpracován v souladu s požadavkem stanoveným ve Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015. Požadavek zní: „Prověřit a případně stanovit úkoly pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území v návrhu 2aZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb s tím, že je nutno každý stanovený regulativ řádně odůvodnit (s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 Ao 6/2011-261 ze dne 28.5.2014). V případě že budou navrženy podmínky a zpracován podklad pro vymezení lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie dle čl. (176) Aktualizace č. 1 PÚR ČR bude v návrhu 2aZÚR ÚK prověřena rovněž možnost vymezení ploch vhodných pro umístění velkých větrných elektráren v souladu s čl. (199) Aktualizace č. 1 PÚR ČR.“

V průběhu zpracování návrhu 2aZÚR ÚK pro společné jednání, které se uskutečnilo v dubnu 2018, byla zpracovatelem v součinnosti s pořizovatelem prověřena problematika týkající se možnosti umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to s ohledem na úkol stanovený v čl. (176) a (199) Aktualizace č. 1 Politiky územního rozvoje ČR (aPÚR), která byla schválena usnesením vlády České republiky č.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

276, ze dne 15. dubna 2015. aPÚR uložila v čl. (176) úkol Ministerstvu životního prostředí (MŽP) ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství (MZe), Ministerstvem průmyslu a obchodu (MPO) a kraji, cit.: „Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezení lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny“, s termínem plnění v roce 2016. Požadovaný podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Návrh 2aZÚR ÚK proto nenavrhuje plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, ale zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK dle požadavku obsaženém ve schválené Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období stanovil v návrhu 2aZÚR ÚK úkol pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících a to v čl. [174] úkol (2).

Při stanovení daného úkolu vycházel zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK (kromě dalších dále uvedených podkladů) z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014, kterým byla zrušena níže citovaná část ZÚK ÚK vydaných Zastupitelstvem Ústeckého kraje dne 7.9.2011 (usnesení ZÚK č. 23/25Z/2011), cit. :

„V textové části odůvodnění, bod 4.4.1. „Plochy a koridory pro lokalizaci velkých větrných elektráren, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35 m“ se zrušují následující věty:

„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:

2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:

a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny

- velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo,
- maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma,
- území přírodních parků (PPK)
- území s vymezeným ÚSES,

- pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL),

- území NATURA 2000 – evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO),

- území významných krajinných prvků (VKP)

b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče

- území jader městských zón a příměstských oblastí,

- území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí,

- území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů,

- území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní,

- území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem,

- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,

- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.“

V návrhu 2aZÚR ÚK v čl. [174] úkolu (2) jsou níže uvedená nově navržená území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících značně zredukována oproti původním územím uvedeným v bodě 4.4.1. v úkolu pro územní plánování (2), který zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014 se závěrem, že zvolená regulace umisťování VVE nebyla v napadených ZÚR ÚK dostatečně odůvodněna.

Navržený úkol pro územní plánování (2) ve výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK v kapitole 4.4.1. v čl. [174] zní, cit.:

„Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

- *maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);*
- *přírodní parky;*
- *lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);*
- *ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);*
- *významné krajinné prvky;*
- *památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;*
- *nemovitě národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;*
- *nemovitě kulturní památky a jejich ochranná pásma;*
- *zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch.“*

V textové části Odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK pak zpracovatel odůvodňuje stanovení nového úkolu (2). Uvádí nejen obecné souvislosti, jak VVE, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35m, ovlivňují ráz krajiny, přičemž popisuje základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti, ale uvádí rovněž údaje o výrobě elektrické energie na území Ústeckého kraje, ze kterých jednoznačně vyplývá, že se v Ústeckém kraji vyrobilo nejvíce elektřiny v republikovém měřítku a tak se Ústecký kraj řadí jednoznačně na první místo a to i v samotné výrobě elektřiny z větrné energie. Z uvedených údajů vyplývá, že území Ústeckého kraje je v oblasti výroby elektrické energie, která se zde s ohledem na přítomnost ložisek hnědého uhlí vyrábí právě z tohoto paliva, kapacitně silně zatíženo. S ohledem na prolomení územně ekologických limitů na lomu Bílina (usnesení vlády ČR č. 827/2015), které znamená pokračování hornické činnosti spočívající v těžbě povrchovým způsobem na výhradním ložisku hnědého uhlí, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu snížení zatížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny. Převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví nad výstavbou nových VVE je vyvolán především výrazným zatížením území Ústeckého kraje, kde zdejší krajina je silně narušena až přeměněna antropogenní činností. Zejména oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena nejvíce, reprezentuje silně industrializované území, kde je koncentrováno široké spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství ad.). Právě těmito antropogenním činnostem a rozvoji průmyslových oborů v průběhu minulých let ustupoval veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví a umožnil tak jejich značnou exploataci. Právě z těchto skutečností vyvstala nutnost nastavení jednoznačných pravidel pro ochranu nejcennějších území Ústeckého kraje, která jsou nositeli jedinečných přírodních, kulturně-historických a krajinářsky cenných hodnot. Výroba elektřiny z větrné energie je v odborné literatuře označována jako tzv. „zelená energie“, která je v obecné rovině šetrná k životnímu prostředí. Nicméně je potřeba si uvědomit, že zejména nekoordinovaná výstavba VVE v územích s vysokou koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných hodnot může působit opačným způsobem a navíc k redukci stávajících hnědouhelných elektráren jejich výstavbou nedojde. I toto je jeden ze základních aspektů, které se území Ústeckého kraje bezprostředně týkají. S ohledem na statistické údaje a další zmíněné skutečnosti byla v rámci zpracování návrhu 2aZÚR ÚK vyhodnocena potřeba účinným způsobem regulovat další rozvoj VVE a vyloučit ho zejména v oblastech s koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných oblastí, které jsou pro území Ústeckého kraje specifické a jedinečné a dosud ještě ne tolik výstavbou VVE narušené. Textová část odůvodnění obsahuje přehled území s vyloučením lokalizace VVE s odborným popisem jejich charakteristiky, popřípadě výčtem unikátních prvků, jež některé nemají obdobu v České republice a některé ani v okolních státech střední Evropy (např. CHKO České středohoří, CHKO Labské pískovce s kaňonem

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

řeky Labe). Vyloučením lokalizace VVE v daných územích tak bude zajištěna potřebná účinná ochrana, aby nepodlehly postupné industrializaci a nešetrným antropogenním zásahům, které by narušily jejich původní struktury. V neposlední řadě je potřeba značnou část daného území chránit jako území s vysokým rekreačním potenciálem, která slouží pro odpočinek obyvatel území kraje, a jejich přeměna na technicistní krajinu je nežádoucí.

Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK rovněž vycházel z aPÚR, která je dle § 31 odst. 4 stavebního zákona pro pořizování a vydávání ZÚR závazná.

Návrh 2aZÚR ÚK řeší regulaci lokalizace VVE formou stanovení úkolu pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území, tzn. nenavrhuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, jak je výše uvedeno, ale definuje území s preferencí ochrany přírody a krajiny a území s preferovanou ochranou osídlení a památkové péče před výstavbou VVE. Tím je v 2aZÚR ÚK opětovně ošetřena ucelená soustava území, ve kterých je z důvodů zabránění zjevným hrožícím škodám nutno vyloučit lokalizaci VVE. Regulace tak naplňuje republikovou prioritu stanovenou v aPÚR v čl. (20), kde je uvedeno, cit.: „Rozvojové záměry, které mohou významně ovlivnit charakter krajiny, umísťovat do co nejméně konfliktních lokalit a následně podporovat potřebná kompenzační opatření. S ohledem na to při územně plánovací činnosti, pokud je to možné a odůvodněné, respektovat veřejné zájmy např. ochrany biologické rozmanitosti a kvality životního prostředí, zejména formou důsledné ochrany zvláště chráněných území, lokalit soustavy NATURA 2000, mokřadů, ochranných pásem vodních zdrojů, chráněné oblasti přirozené akumulace vod a nerostného bohatství, ochrany zemědělského a lesního půdního fondu. Vytvářet územní podmínky pro implementaci a respektování územních systémů ekologické stability a zvyšování a udržování ekologické stability a k zajištění ekologických funkcí i v ostatní volné krajině a pro ochranu krajinných prvků přírodního charakteru zastavěných územích, zvyšování a udržování rozmanitosti venkovské krajiny. V rámci územně plánovací činnosti vytvářet podmínky pro ochranu krajinného rázu s ohledem na cílové charakteristiky a typy krajiny a vytvářet podmínky pro využití přírodních zdrojů.“

Současně je stanovenou regulací naplněn čl. (74) aPÚR, ve kterém je vymezena SOB6 - specifická oblast Krušné hory. V uvedeném článku aPÚR je v odstavci Úkoly pro územní plánování pod písmenem e) stanoven úkol, za jehož splnění zodpovídá Ústecký kraj, cit.: „účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překročné se rozvíjející výstavby větrných elektráren, včetně souvisejících zařízení (přístupových komunikací, vyvedení energetického výkonu apod.), jak z hlediska minimalizace vlivů na životní prostředí, krajinu a osídlení, tak z hlediska funkčnosti větrných elektráren v systému zásobování elektrickou energií, především v Ústeckém kraji.“

Jak již bylo výše zmíněno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezení lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento aktualizovaný dokument uvádí, že lze podle parametrů VVE do vzdálenosti 3 - 6 km od stavby VVE vymežit zóny silné a zřetelné viditelnosti. Jde o okruh bezprostředního uplatnění VVE v krajinném obrazu, kdy stavba bude jednoznačně působit jako dominanta krajiny. Významnou charakteristikou při umísťování VVE do krajiny je proto rozsah vizuálně ovlivněného území. Jeho rozloha se pohybuje v desítkách až stovkách km².

Aktualizovaný metodický návod je určen k preventivnímu vyhodnocení možností umístění větrných (VTE) a fotovoltaických (FVE) elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny na území krajů, obcí nebo jiných územních celků. V metodickém návodu je uvedeno, cit.: „Přes všechny přínosy ve smyslu menší zátěže životního prostředí oproti výrobě elektrické energie z konvenčních zdrojů je výstavba VTE a FVE zásahem do krajiny, který se může svým charakterem dotýkat zájmů chráněných zákonem 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně přírody a krajiny), zájmů chráněných zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zájmů chráněných zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Metodický návod proto stanovuje postup (princip) zpracování

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

preventivního hodnocení, který identifikuje zájmy, resp. limity ochrany přírody a krajiny a limity ochrany zemědělského půdního fondu v regionálním měřítku, a formou negativního vymezení definuje území, v nichž je výstavba VTE a FVE nevhodná, spíše nevhodná a obecně za posléze jasně formulovaných podmínek vhodná.“

Parametry pásem, které byly stanoveny v regulaci návrhu 2aZÚR ÚK vychází z metodiky a odborné literatury a následného odborného posouzení zpracovatelem. Aby nedocházelo k přílišné restriktivní regulaci území, byl rozsah zón silné a zřetelné viditelnosti u některých území snížen oproti metodice, ale zároveň tak, aby byla zajištěna alespoň minimální ochrana daného území. Pásma sdružují zónu silné a zřetelné viditelnosti VVE, popřípadě ochranné pásmo rizik nepříznivých hygienických vlivů. V těchto pásmech se stavba uplatňuje v krajinném obrazu zřetelně a jednoznačně, bude působit svou velikostí, zdůrazněnou točivým efektem vrtulí (v denní i v noční době), jako dominantu krajiny a v konfrontaci s jakoukoliv jinou dominantou (krajinnou, historickou - kulturní, civilizační) dochází pak zpravidla ke konfliktu. V rozsahu tohoto pásma vlivem působení VVE se krajina proměňuje na technickou, dochází k degradaci jejího měřítka. Skupinové uspořádání VVE ještě zesiluje popsané působení. Pásmo současně chrání obyvatele před negativními hygienickými vlivy - zejména akustickými. Akustickými vlivy se nerozumí dosažení limitních hladin hluku VVE, které se předpokládají pouze v jejich blízkosti, ale časté rušení faktorů pohody nižšími hladinami hluku, které se mohou stát v určitém prostoru a čase dominantními a způsobovat u vnímavých osob zdravotní problémy. Rovněž je nezbytné upozornit na skutečnost, že může docházet k zastiňování pohyblivým stínem. Tento jev vzniká, pokud fouká vítr, svítí slunce a rotor větrné elektrárny je natočen kolmo k dotčeným objektům. V závislosti na morfologii terénu je daný jev pozorovatelný při optimálních světelných podmínkách do stovek metrů od větrné elektrárny.

Důvodem vyloučení možnosti umisťování VVE do zastavěných území a ve vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je eliminace nepříznivých hygienických vlivů VVE v územích, ve kterých by větrné elektrárny negativně ovlivňovaly kvalitu zastavěného území a rozvojové předpoklady zastavitelných ploch.

Výstavba VVE vždy v jisté míře zasáhne do života občanů v obci a regionu. Hluk z větrných elektráren, vizuální narušení krajiny, omezení prostoru v těsné blízkosti elektráren pro jeho využití a další rozvoj, to jsou některé z možných negativních vlivů, které mohou narušit dosavadní podmínky pro život. Umisťování větrných elektráren v zastavěném území a území 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch se jeví jako minimální nezbytná ochrana veřejného zdraví před tímto jevem, který do značné míry výrazně negativně ovlivňuje nejen pohodu bydlení, ale i kvalitu života lidí, kteří v daném území nejen bydlí nebo se rekreují, ale i pracují.

Oproti regulacím, které zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014, byl v návrhu 2aZÚR ÚK upraven (snížen) výčet území, ve kterých nelze vymezovat plochy pro VVE a stavby související. Byla vypuštěna následující území: území příměstských oblastí, území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní a území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.

Snížením rozsahu jednotlivých vymezených pásem na nezbytné minimum a vypuštěním výše uvedených území není navrženou regulací znemožněna výstavba VVE na celém území kraje, jak je několikrát uvedeno v odůvodnění podané námitky obce Moldava.

Součástí textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK je zjednodušené grafické znázornění rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE s využitím dat Územně analytických podkladů Ústeckého kraje. Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE nelze v rámci 2aZÚR ÚK zpracovat, a to s ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR. Vymezení lokalit pro umístění VVE je potřeba řešit v rámci podrobnější územně plánovací dokumentace, tzn. územních plánů jednotlivých obcí dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území. Územní plány vymezují zastavěné území (§ 58 odst. 3 stavebního

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

zákonu) a zastavitelné plochy, či zpřesňují vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES a pracují s nejaktuálnějšími daty.

Podatel několikrát uvádí, že nelze veškeré plochy pro výstavbu VVE považovat za plochy nadmístního významu dle § 2 odst. 1 stavebního zákona. Považuje za nesprávné, že je v návrhu 2aZÚR ÚK uvedeno, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou VVE výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro krajskou regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje, a to i přestože v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. Podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro VVE za všech okolností a vždy nadmístní význam, ale je potřeba posuzovat nadmístní vlivy VVE na základě konkrétních okolností, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro VVE umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Pořizovatel se ztotožňuje s judikaturou Nejvyššího správního soudu v otázkách nadmístního významu VVE, jak s vlivem na krajinu, obyvatelstvo, ochranu přírody, tak s vlivem na distribuční síť České republiky. Místa, kde mohou mít VVE pouze „lokální“ vliv, lze dovodit ze zjednodušeného grafického znázornění (bílá místa), které je součástí odůvodnění. 2aZÚR ÚK nezakazuje výstavbu VVE plošně, ale pracuje s nadmístními hledisky a podle nich jsou nastaveny dané limity v bodě (2) čl. [174]. Pokud v rámci pořízení územního plánu obce se prokáže, že návrh ÚP není v rozporu s těmito „nadmístními limity“, lze plochy pro VVE vymežit v rámci ÚP.

S argumentem podatele, že za plochou nadmístního významu by bylo nutné považovat každou plochu, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu, se nelze ztotožnit, vzhledem k tomu, že se může jednat o mnoho různých staveb s různým funkčním využitím, které mají různý vliv na ochranu přírody, krajinu, obyvatelstvo apod., a proto je nezbytné posuzovat je individuálně. Pro tyto záměry, které nelze v měřítku ZÚR specifikovat, stanovují ZÚR ÚK jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace obcí, tak při rozhodování v území.

Jak je již výše uvedeno, návrh 2aZÚR ÚK nevymezuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, ale stanovuje území, kde nelze plochy pro VVE vymezovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tato regulace byla dohodnuta s dotčenými orgány v rámci pořizování a projednávání návrhu 2aZÚR ÚK v souladu se stavebním zákonem.

Pro úplnost nutno konstatovat, že Ústecký kraj nechal zpracovat s ohledem na specifičnost Krušných hor Územní studii Krušné hory - Ústecký kraj (ÚS Krušné hory – ÚK, schválená dne 26.2.2020 pořizovatelem v souladu s § 30 odst. 4 stavebního zákona pro možnost jejího využití dle § 25 stavebního zákona). Hlavním důvodem pro pořízení ÚS Krušné hory - ÚK byla skutečnost, že Krušné hory se vyznačují problémy z hlediska udržitelného rozvoje území ve všech sledovaných pilířích – životní prostředí, hospodářský rozvoj, sociální soudržnost obyvatel. Přitom Krušné hory jako jediné horské území v ČR nemá velkoplošnou ochranu přírody a krajiny, není vyhlášeno Chráněnou krajinnou oblastí či Národním parkem. Krušné hory v Ústeckém kraji jsou součástí specifické oblasti Krušné hory SOB6 vymezené v aPÚR. SOB6 Krušné hory je zpřesněna v platných ZÚR ÚK. Území řešené ÚS Krušné hory - ÚK zahrnuje části území obcí s rozšířenou působností Kadaň, Chomutov, Litvínov, Teplice a Ústí nad Labem. Cílem ÚS Krušné hory – ÚK bylo o řešeném území shromáždit a vyhodnotit aktuální informace týkající se územního rozvoje Krušných hor v Ústeckém kraji a navrhnout územní regulaci, která by pomohla řešit slabé stránky a problémy této specifické oblasti při zachování a rozvoji jeho hodnot. Součástí ÚS bylo rovněž vytipování lokalit vhodných pro umístění VVE. ÚS Krušné hory – ÚK vytypovala celkem dvě lokality, které

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

vychází z celkové koncepce ÚS, respektují územní regulace stanovené v 2aZÚR ÚK a současně zohledňují principy vztahující se k umístění VVE v Krušných horách obsažené v návrhu Aktualizace Územní energetické koncepce Ústeckého kraje. Příloha I. ÚS obsahuje posouzení vytýpovaných lokalit pro umístění VVE.

V odůvodnění připomínky III. - 2. „*Nesprávné odůvodnění navržené regulace*“, opětovně několikrát podatel uvádí, že regulace znamená absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.

Podatel v námitce uvádí, že odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK považuje za rozporuplné, protože je v něm uvedeno, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a na druhé straně se v něm uvádí, že se jedná o natolik cenné území, že je nutné regulovat výstavbu VVE a že návrh 2aZÚR ÚK neakceptuje povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, protože bezdůvodně zcela vylučuje určitou legální ekonomickou aktivitu. S tvrzením podatele se nelze ztotožnit; patně bylo ze strany podatele chybně pochopeno. Cílem popisu jednotlivých částí území Ústeckého kraje je fakt, že je území Ústeckého kraje již nyní značně poškozeno a tak je nezbytné zbylá, pro obyvatele Ústeckého kraje tak jeho návštěvníky cenná území, chránit před činnostmi, které by tato území poškodily případně až zdevastovaly. Rovněž tvrzení podatele, že považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, (např. těžba surovin, průmyslová činnost) jsou neopodstatněná. V návrhu 2aZÚR ÚK není těžba nerostných surovin navrhována, rovněž nejsou vymezovány plochy pro průmyslovou činnost. V platných ZÚR ÚK, které rovněž tyto činnosti nenavrhují, jsou ale pro tyto činnosti stanoveny jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území respektovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace obcí, tak rozhodování v území.

Jak už je výše uvedeno, územní plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Stavební zákon následně v § 19 stanoví úkoly pro územní plánování a to zejména zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty, stanovovat koncepci rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území, prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání, stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území a na využitelnost navazujícího území, vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a to především přírodě blízkým způsobem, vytvářet v území podmínky pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn, stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury, pro kvalitní bydlení a pro rozvoj rekreace a cestovního ruchu, vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů před negativními vlivy záměrů na území. Nástrojem územního plánování je územně plánovací dokumentace, kterou jsou jednotlivé cíle a úkoly územního plánování koordinovány a naplňovány. Vliv navržené koncepce (2aZÚR ÚK) byl posouzen na udržitelný rozvoj území (viz níže ↓).

V PÚR ČR 2008 (PÚR), která byla schválena usnesením vlády ČR č. 929 z 20.7.2009, byla nově vymezena v čl. [74] specifická oblast Krušné hory SOB6, která vykazuje míru problémů zejména z hlediska udržitelného rozvoje. V PÚR jsou vymezeny pouze SOB, na jejichž

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

území je možno identifikovat a jasně formulovat problém obecně vnímaný jako republikový. Tuto podmínku splnily zejména obecně přijímané problémy prokazatelné nerovnováhy územních podmínek udržitelného rozvoje území. Z celospolečenského hlediska se u SOB6 Krušné hory jedná o rozsáhlé a závažné postižení území činností člověka (postižení přírody, krajiny, životního prostředí, apod.). Hlavním důvodem pro vymezení SOB6 byla skutečnost, že ZÚR v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí úkoly územního plánování v souladu s PÚR (§ 36 odst. 3 stavebního zákona) včetně zpřesnění vymezení specifické oblasti SOB6 Krušné hory vymezené v PÚR (příloha č. 4 vyhl. 500/2006 Sb.). Současně s návrhem ZÚR se zpracovává vyhodnocení vlivů ZÚR na udržitelný rozvoj území (§ 19 a 36 stavebního zákona). PÚR stanovila pro SOB6 v čl. [74] úkol pro územní plánování pod písmenem e), tj. „účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren.....“. Tento úkol byl následně v rámci aPÚR doplněn o text na konci věty (cit. „především v Ústeckém kraji“) a tak přímo konkretizován na území Ústeckého kraje.

S návrhem 2aZÚR ÚK bylo v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona zpracováno vyhodnocení vlivů 2aZÚRÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ), které hodnotí vlivy na hospodářské a sociální podmínky a vlivy na životní prostředí.

Ze závěru VV URÚ vyplývá, že návrh 2aZÚR ÚK naplňuje svým řešením § 18 stavebního zákona. Je v něm uvedeno, cit.:

„Vyhodnocení vlivu 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na vyváženost územních podmínek jednotlivých pilířů udržitelnosti :

Územní podmínky pro příznivé životní prostředí

Souhrnně lze konstatovat, že řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje bude mít na podmínky pro příznivé životní prostředí neutrální až mírně pozitivní vliv. Navržené záměry nevytvářejí výrazně zvyšující fragmentaci krajiny a indikují případné střety s identifikovanými hodnotami území kraje. Výstavbou navržených záměrů nedojde k významnému narušení půd ZPF. Předpokládaný trvalý zábor ZPF je 28,27 ha. Vzhledem k velikosti kraje se jedná o zanedbatelný zábor. Záměry dále kladou nároky na trvalý nebo dočasný zábor pozemků určených k plnění funkcí lesa. Zábor PUPFL se očekává v rozsahu 30,34 ha.

Územní podmínky pro hospodářský rozvoj

Vliv 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na hospodářský rozvoj lze hodnotit jako pozitivní. Navržené záměry přispívají k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj, zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní a technické infrastruktury a pozitivně tak působí na zvýšení hospodářského potenciálu řešeného území.

Územní podmínky pro soudržnost společenství obyvatel

Na soudržnost společenství obyvatel bude mít řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje neutrální vliv. 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje přispívá navrženými záměry k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní infrastruktury a přispívá tak ke zvýšení společenského potenciálu řešeného území.

2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje jako celek přispívá k udržitelnému rozvoji území kraje i k naplňování republikových priorit územního plánování vedoucích k udržitelnému rozvoji.“

Součástí VV URÚ je Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA), které obsahuje rovněž zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů územně plánovací dokumentace včetně vlivů synergických a kumulativních.

Přijatelnost návrhu 2aZÚR ÚK z hlediska životního prostředí byla ověřována posuzovatelkou SEA a hodnotitelem NATURA, a výsledkem hodnocení SEA a NATURA 2000 byl návrh úprav, které zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK zapracoval do výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Posuzovatelka ve Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA) v kapitole 6. „*Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním územně plánovací dokumentace významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptačí oblasti*“ v podkapitole 6.5 „*Ochrana přírody a krajiny – biodiverzita, ÚSES, zvláště chráněná území*“ uvádí, cit. :

„Významným fenoménem území je výstavba větrných elektráren, jejíž dopady na krajinný ráz jsou silně kontroverzní. Z tohoto důvodu 2aZÚR ÚK stanovuje území, kde není výstavba VVE umožněna mimo jiné z důvodu ochrany přírodních hodnot a krajinářsky cenných oblastí.“

V následující kapitole 7. „*Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, floru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení.*“ v podkapitole 7.2.9 - Kapitola 4. „*Zpřesnění vymezení ploch a koridorů*“ hodnotí posuzovatelka článek [174], ve kterém je v rámci návrhu 2aZÚR ÚK stanoven úkol (2) pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, následovně, cit.:

„Hodnocení: Jedná se o obecnou silně restriktivní deklaraci (v pozitivním smyslu), která při důsledné aplikaci povede ke snížení až eliminaci rizika významného negativního ovlivnění krajinného rázu umístěním staveb tvořících nové antropogenní dominanty v přírodním území a k minimalizaci negativních vlivů těchto staveb na obyvatelstvo a veřejné zdraví. V rámci odůvodnění byl doložen ilustrativní zakres území, v němž je možno při aplikaci uvedené změny větrné elektrárny umisťovat, a také podrobné odůvodnění, s jehož závěry zpracovatelka SEA v plném rozsahu souhlasí.

Přestože je třeba mít na zřeteli požadavek naplňování požadavku na zvýšení výroby elektrické energie s využitím obnovitelných zdrojů, jsou negativní vlivy větrných elektráren natolik průkazné, že to ospravedlňuje uvedenou restrikcí. Aplikace této změny povede současně ke snížení negativních vlivů na faunu a floru, jejichž druhová biodiverzita a výskyt zvláště chráněných druhů se na území Ústeckého kraje projevuje ve zvýšené míře právě ve vrcholových a podvrcholových partiích zvláště chráněných území a oblasti Krušných hor.

Důvodem pro stanovení odstupové vzdálenosti od obytné zástavby je snaha o eliminaci nebo alespoň omezení negativních vlivů hluku, flicker efektu (resp. stroboskopického efektu), a dalších nepříznivých dopadů provozu větrných elektráren.

Změna je doporučena k realizaci bez dalších podmínek.“

Dle podatele zákony (114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění), které jsou uvedeny v textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, výstavbu VVE ve velkoplošných zvláště chráněných území, maloplošných zvláště chráněných územích, v přírodních parcích, v území NATURA 2000, v ÚSES a významných krajinných prvcích nevylučují a jednotlivé záměry VVE podléhají dalším povolovacím předpisům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna k tomu příslušnými dotčenými orgány. K tomuto nutno konstatovat:

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci zásad územního rozvoje regulaci rozvoje území, cit.:

„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci.

Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.

Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území.“

S tvrzením podatele, že pořizovatel překročil svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, nelze souhlasit, neboť úkolem územního plánování dle § 19 odst. 1) písm. m) stavebního zákona je vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů ⁴⁾, ¹²⁾, před negativními vlivy záměrů na území, v daném případě stanovením území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně – historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tím současně naplňuje cíle územního plánování stanovené v § 18 stavebního zákona.

⁴⁾ Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Též Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 267 ze dne 28.5.2014 konstatoval, že kraj je oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit v jeho území a může tak přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria, cit.:

„V projednávané věci byla nastolena otázka, zda kraj v rámci své pravomoci regulovat území prostřednictvím vydání územně plánovací dokumentace může stanovit pro regulaci určitých aktivit přísnější podmínky, nežli stanoví zákon vydaný k ochraně stejných hodnot. Navrhovatelé poukázali například na zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Tyto zákony určují míru a způsob ochrany určitých zájmů platné pro celé území České republiky. Pokud mají být naplněny cíle územního plánování zakotvené ve výše citovaném § 18 stavebního zákona, musí mít kraj při přijímání územně plánovací dokumentace možnost zohlednit specifika svého území oproti jiným částem republiky. Zvláštními zákony je určena minimální míra ochrany jednotlivých zájmů, kterou kraje v rámci územního plánování nemůže snížit. Dospěje-li však k závěru, že zvláštní podmínky jeho území vyžadují intenzivnější ochranu, může přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria. Nutnou součástí rozhodnutí kraje pro zpřísnění

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

ochrany určitého zájmu nad zákonem stanovený rámec je přesvědčivé odůvodnění, ze kterého je zřejmé, v čem spočívá ojedinělost podmínek v daném území.

Aktivitu směřující k ochraně určitého zájmu mohou vykonávat různé subjekty a neznamena to, že by tím navzájem nahrazovaly svoji činnost, případně, že by pouze z tohoto důvodu byly v rozporu se zákonem. Regulace výstavby VVE zvolená obcí či krajem při územním plánování nenahrazuje činnost orgánu ochrany přírody dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. V tomto případě každý z nich sice činí opatření ohledně umístování VVE za účelem ochrany životního prostředí, avšak kraj tak činí též s přihlédnutím k ochraně vlastního území a svých hodnot, správní orgán chrání životní prostředí jako veřejný zájem.

Kraj je tedy za výše uvedených podmínek oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit na jeho území, a to i nad rámec zákona, který chrání stejné hodnoty na základě veřejného zájmu. Jedná se o výsledek poměřování zájmů kraje a jeho obyvatel či právnických osob zde sídlících. Pokud kraj uvede závažné důvody svědčící pro upřednostnění určitého zájmu, úměrně dle této závažnosti může být omezen jiný zájem.“

Podatel námítky uvádí, že nelze souhlasit s textem v odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, že cílem regulace je zamezit překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren, neboť výstavba VVE v posledních letech v Ústeckém kraji překotná rozhodně není. K tomu je nezbytné uvést, že před vydáním ZÚR Ústeckého kraje, které nabyly účinnosti 20.10.2011 bylo realizováno značné množství VVE. V této době byly povolovány VVE pouze se souhlasem dotčeného orgánu, který posuzoval jednotlivé záměry umístění VVE v rámci EIA, tj. pouze s ohledem na životní prostředí. Nebyly posuzovány vlivy působení kumulace a synergie jednotlivě povolovaných záměrů na udržitelný rozvoj území spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území.

Na základě všech výše uvedených skutečností tak lze shrnout, že připomínky podatele k věcné nesprávnosti zvolené regulace umístování ploch a koridorů pro VVE a stavby související, jsou neopodstatněné. Ani jednotlivé zákonem stanovené limity, ani dílčí posuzování konkrétních projektů výstavby VVE dotčenými orgány a stavebními úřady, nemohou samy o sobě a bez dalšího nahradit posouzení příslušející orgánům územního plánování. Krajský úřad Ústeckého kraje předmětnou regulací výstavby VVE nezasahuje do pravomocí dotčených orgánů, jak se podatel mylně domnívá, ale toliko uplatňuje své zákonem dané pravomoci k regulaci využití území Ústeckého kraje. Jeho úloha orgánu územního plánování je v tomto ohledu nezastupitelná.

Rovněž se nelze ztotožnit s tvrzením podatele, že vzhledem k tomu, že na území Ústeckého kraje jsou vhodné podmínky z hlediska větrného potenciálu pro umístování větrných elektráren, by tato skutečnost měla odůvodňovat podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv implicitní zákaz na celém území kraje.

Jak již je výše uvedeno, ZÚR jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterými kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. ZÚR regulují území v různé míře podrobnosti, a to od stanovení priorit územního plánování kraje k upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje hodnot území kraje přes vymezení oblastí a os až k vymezení ploch a koridorů. Pro celé území kraje ZÚR stanovují urbanistické zásady ochrany a rozvoje území podstatné pro tvorbu následných územně plánovacích podkladů a územně plánovacích dokumentací a to stanovením priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území, územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje a stanovují úkoly pro územní plánování a využívání území včetně úkolů pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území. Pořizovatel jako orgán územního plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona koordinuje veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizuje ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze stavebního zákona a zvláštních právních předpisů, s cílem zajistit předpoklady pro udržitelný rozvoj území.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. K dosažení cílů územního plánování slouží úkoly územního plánování, stanovené v § 19 stavebního zákona, které se naplňují v rámci zpracování příslušné územně plánovací dokumentace a jejím uplatňováním při následném rozhodování v území.

K odůvodnění připomínky III. - 3. „*Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR*“ nutno uvést:

PÚR je celostátním strategickým nástrojem v oblasti územního plánování, který řeší území celého státu v republikových, přeshraničních a mezinárodních souvislostech. PÚR stanovuje od obecných cílů ke konkrétním záměrům a úkolům územního plánování celostátní strategii územního rozvoje. PÚR promítá a současně koordinuje záměry územního rozvoje z politik, strategií, koncepcí, plánů, programů, schvalovaných ministerstvy a jinými ústředními správními úřady, do společného dokumentu, kterým současně koordinuje ZÚR jednotlivých krajů.

Svojí povahou je PÚR subordinačním nástrojem veřejné správy v oblasti územního plánování. PÚR je koncepčním (nikoli realizačním) nástrojem územního plánování a představuje tak základní referenční rámec, který je závazný do té míry, že je třeba se v tomto rámci pohybovat a vycházet z něho při pořizování a vydávání ZÚR, územních plánů, regulačních plánů a při rozhodování v území. Neznamená to však, že PÚR vytýčený úkol bude nutně naplněn. Jedná se o určité (strategicky jistě velmi důležité) vodítko, jakým směrem soustředit další fáze územního plánování z hlediska budoucího využití území České republiky.

PÚR stanovila v souladu s § 32 odst. 1 písm. a) stavebního zákona republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území. Republikové priority územního plánování jsou stanovovány za účelem zajištění udržitelného rozvoje území, tedy za účelem dosažení vyváženého vztahu územních podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území. Republikové priority územního plánování určují požadavky na konkretizaci obecně formulovaných cílů a úkolů územního plánování a určují strategii a základní podmínky pro jejich naplňování v územně plánovací činnosti krajů a obcí a při tvorbě resortních koncepcí s důsledky do území.

Podatel uvádí, že návrh 2aZÚR ÚK je v rozporu s platnou PÚR a to s čl. [31] a [176].

V čl. [31] PÚR ve znění aktualizace č. 1, 2 a 3 (aPÚR) stanovuje republikovou prioritu územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje ve znění, cit.: „*Vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi*“. Obnovitelnými zdroji ve smyslu zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, v platném znění, se rozumí obnovitelné nefosilní přírodní zdroje energie, jimiž jsou energie větru, energie slunečního záření, geotermální energie, energie vody, energie půdy, energie vzduchu, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistíren odpadních vod a energie bioplynu. Stanovenou regulací ploch a koridorů pro umístění VVE a staveb souvisejících, tzn. regulací jednoho druhu zdroje s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví není mařena státem podporovaná ekonomická aktivita, tak ani návrh 2aZÚR ÚK není v rozporu s citovaným článkem aPÚR, jak uvádí podatel.

Při té příležitosti nutno upozornit rovněž na skutečnost, že Nejvyšší správní soud a Ústavní soud ve svých rozsudcích rozebraly PÚR následovně: Předmětem PÚR není regulace

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

určitého přesně vymezeného území, jak je tomu u územně plánovací dokumentace. Politika má vyjadřovat rozvojové záměry státu v mezinárodním kontextu a vytvářet základ pro regionální politiku na úrovni státu, a to vše v potřebné míře obecnosti. Jde tedy o koncepční nástroj, který určuje strategii a základní podmínky pro naplňování úkolů územního plánování. Jejím účelem není stanovit pravidla vztahující se ke konkrétní situaci, ale stanovit obecné rámcové úkoly pro navazující územně plánovací činnost, zajistit koordinaci územně plánovací činnosti krajů a obcí, koordinaci odvětvových a meziodvětvových koncepcí, politik a strategií. Míra podrobnosti regulace u PÚR je - ve srovnání např. se zásadami územního rozvoje - tak nízká, že již je namístě hovořit o obecnosti předmětu regulace (ve smyslu protikladu ve vztahu ke „konkrétnosti“ předmětu regulace).

Závaznost záměrů vyjádřených v PÚR pro pořizování a vydávání ZÚR, územních a regulačních plánů a pro rozhodování v území přitom neznamena a ani znamenat nemůže, že by kraje při pořizování zásad územního rozvoje automaticky převzaly do svých plánů realizaci v politice obsažených záměrů, a to bez dalšího hodnocení jejich dopadů. Takový postup by byl v rozporu se zvláštními právními předpisy jako je zákon o posuzování vlivů na životní prostředí nebo zákon o ochraně přírody a krajiny, případně zmíněná SEA. Závaznost obecně formulovaných záměrů politiky pro územně plánovací dokumentaci je nutno vyložit jako závaznost příslušných územních orgánů převzít do územně plánovací dokumentace vládou České republiky schválený koncepční záměr územního rozvoje na celostátní či mezinárodní úrovni, nikoli faktickou realizaci tohoto záměru. Pokud by obecné záměry vyjádřené v PÚR, samy o sobě, bez ohledu na jejich obsahové vymezení znamenaly pro příslušné územní orgány povinnost automatické realizace, postrádal by způsob, jakým je ve stavebním zákoně upraven proces schvalování ZÚR, územního plánu či regulačního plánu, smysl.

Rovněž se nezakládá na pravdě tvrzení podatele, že návrh 2aZÚR ÚK nezohlednil podklad, který mělo dle čl. [176] zpracovat MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji.

Jak již bylo výše uvedeno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezení lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento dokument však nenahrazuje odborný podklad dle čl. [176], který by mohl zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK použít pro vymezení ploch vhodných pro umístění obnovitelných zdrojů energie, jak je uloženo v čl. [199] aPÚR a byl proto zvolen obdobný způsob regulace VVE, jako je v uvedeném metodickém pokynu MŽP.

Požadavku spočívajícím ve vypuštění části textu z výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK z článku [174] navrženého úkolu pro územní plánování (2), kterým je stanovena regulace pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, se nevyhovuje, neboť argumenty, které podatel uvádí, jsou s ohledem na výše uvedené skutečnosti neopodstatněné.

Nelze vyhovět ani požadavku podatele, aby území obce Moldava bylo v návrhu 2aZÚR ÚK vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE. Požadované vymezení lokality vhodné pro umístění VVE by bylo v rozporu s navrženou celkovou koncepcí dané územně plánovací dokumentace (návrhu 2aZÚR ÚK), která byla posouzena v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona (VV URÚ).

Vymezení lokalit vhodných pro výstavbu VVE je nezbytné provést v rámci územního plánu obce Moldava při dodržení čl. [174] 2aZÚR ÚK.

Námítce se z výše uvedených důvodů nevyhovuje.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

15. Obec Straškov-Vodochody, Straškov-Vodochody 2, 411 84 Straškov- Vodochody (JID 168757/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text námítky:

Podáváme námitku vůči 2aZÚR ÚK, která vůbec neřeší anebo jen velmi okrajově, problematiku těžby štěrkopísků na Litoměřicku. Kromě CHLÚ jsou na Litoměřicku, a tedy i v naší obci vymezena nevýhradní ložiska, kde surovina není chráněna státem, a tudíž může dojít k otevření více ložisek najednou.

Proto žádáme, aby v rámci aktualizace ZÚR ÚK byla doplněna o tuto problematiku Kapitola 4) „Zpřesnění a vymezení plochy a koridorů vymezených v PÚR a vymezení ploch a koridorů nadmístního významu, včetně ploch a koridorů veřejné infrastruktury a ÚSES a územních rezerv u ploch územních rezerv stanovení využití, které má být prověřeno“, podkapitoly „Plochy a koridory technické infrastruktury“ - Plochy pro těžbu nerostných surovin nadmístního významu a nebo, aby byla doplněna Kapitola č.3) „Zpřesnění vymezení specifických oblastí vymezených v PÚR a vymezení dalších specifických oblastí nadmístního významu“.

Proto požadujeme, aby ZÚR ÚK určila strategii a základní podmínky pro těžbu v této oblasti. Na základě výsledku zpracování pak požadujeme zvážit případné vyhlášení „Litoměřicka“ za specifickou oblast vymezenou správními obvody ORP Roudnice nad Labem, Litoměřice a Lovosice.

Požadujeme uvést způsob řešení a posouzení problematiky těžby, která z hlediska širších vztahů přesahuje hranice správního obvodu naší obce s rozšířenou působností (ORP), a která se dotýká ORP Litoměřice a ORP Lovosice.

Odůvodnění námítky:

Celý okres Litoměřice je významný z hlediska nalezišť štěrkopísků. Štěrkopísky samotné nejsou v 2aZÚR ÚK blíže specifikovány pouze v obecné rovině v jednotlivých kapitolách, domníváme se, že jde o záležitost nadmístního významu, která by měla mít odpovídající návrh řešení 2aZÚR ÚK, např. tím, že bude vymezena specifická oblast obdobně jako tomu je u nalezišť jiného nerostného bohatství, kde budou stanoveny základní podmínky pro těžbu v této oblasti a dopad těžby na územní rozvoj.

Vzhledem k výše uváděným skutečnostem a s ohledem na dosud známé záměry těžby se domníváme, že bude nutno komplexně posoudit účinky vyvolané těžbou, jejím technickým zajištěním a zejména pak následnou rekultivací. Dále se domníváme, že plochy nadmístního významu určené k těžbě je nutné jednoznačně rozlišovat od ploch vymezených příslušným orgánem státní správy na základě předpisů horního práva (zákon č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů) a to zejména s ohledem na udržitelný rozvoj území. O závažnosti celé problematiky svědčí i skutečnost, že již v průběhu prací na předchozí územně plánovací dokumentaci kraje - územním plánu Velkého územního celku (ÚP VÚC) Ústeckého kraje byla této problematice věnována značná pozornost, která vedla ke zpracování samostatné studie „Stanovení limitů těžby štěrkopísků na Litoměřicku“. Těžba štěrkopísků zde byla zařazena mezi limity využití území nadmístního významu a vyplývaly z ní mimo jiné i tyto závěry, citujeme: „Za zvláště exponovanou oblast pro těžbu štěrkopísku lze pokládat Litoměřicko, kde s ohledem na četnost ložisek a těžebních záměrů ve vztahu ke stávajícím územním limitům a územnímu rozvoji hrozí potenciální územní střety. Až do zpracování studie limitů těžby štěrkopísků v oblasti Litoměřicka a zohlednění jejich výsledků v ÚP VÚC Ústeckého kraje se další těžba nenavrhuje.“ Proto se dalo očekávat, že i v dokumentaci zpracovávané dle nového stavebního zákona se bude kraj touto problematikou intenzivně zabývat, bohužel k tomu nedošlo. Domnívali jsme se tudíž oprávněně, že problematika těžby

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

šterkopísků i s ohledem na již započatou a realizovanou těžbu na okrese Litoměřice bude řešena v rámci nejbližší aktualizace ZÚR.

Závěrem připomínáme, že nezanedbatelným problémem v případě posuzování těžby na jednotlivých ložiscích by měla být také skutečnost, že v drtivé většině případů, vzhledem k vysoké hladině spodní vody v předmětném území, bude v rámci rekultivací docházet ke vzniku vodních ploch v řádech desítek a stovek hektarů a k nevratné likvidaci kvalitního zemědělského půdního fondu v oblasti úrodného Polabí s bonitně půdními jednotkami nejvyšší třídy ochrany.

Pro úplnost dále připomínáme, že např. zamýšlená otvírka „ložiska Přestavky“ by byla ve střetu s letištěm v Roudnici nad Labem, s významnou lokalitou výskytu kriticky ohroženého druhu Sysla obecného a dále s koridorem vysokorychlostní trati.

Zamýšlená otvírka „ložiska Kyškovice - Vědomice“ by znamenala obrovskou dopravní zátěž pro město Roudnice nad Labem a vzhledem ke špatnému technickému stavu mostu přes Labe v Roudnici nad Labem i pro široké okolí (objízdné trasy kvůli nosnosti mostní konstrukce). Upozorňujeme na to, že na těžbu na tomto ložisku již byl vydán předchozí souhlas s těžbou (i přesto, že toto funkční využití v územních plánech Vědomic ani Kyškovic není uplatněno) a dosud není jasné, jakým způsobem bude případný dobývací prostor dopravně obsluhován, ale zejména není jasné, jak bude po těžbě rekultivován. Rekultivace vytvářejí krajinu, jsou obrovským zásahem do morfologie terénu, vodního hospodářství v krajině, a proto se domníváme, že zásady pro rekultivaci velkých dobývacích prostorů (viz. např. dobývací prostor a posléze písník Dobříň) či systémů menších dobývacích prostorů (Straškov - Vodochody, Račiněves) by měly být zakotveny na úrovni krajské územně plánovací dokumentace a obdobně jako je tomu při vymezení specifických oblastí v místech těžby hnědého uhlí.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Dle § 42 odst. (9) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, se aktualizace zásad územního rozvoje zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí. Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) nenavrhuje plochy pro těžbu nerostných surovin, proto ani nenavrhuje požadovanou strategii a základní podmínky pro těžbu. Z tohoto důvodu proto nelze požadavek uplatněný v námitce akceptovat.

K objasnění dané problematiky nutno konstatovat následující skutečnosti:

Ve Zprávě o uplatňování Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015 byl stanoven požadavek, cit.: „Budou-li v průběhu pořizování návrhu 2. Aktualizace ZÚR ÚK zpracovateli aktualizace ZÚR ÚK k dispozici závěry aktualizované „Studie“ případně jiný odborný podklad řešící problematiku šterkopísků, bude na základě jejich výsledků zpracovatelem prověřeno vymezení specifické oblasti Litoměřicko ve vztahu k problematice těžby šterkopísků.“ Žádné takové nové odborné podklady však zpracovatel v době pořizování návrhu 2aZÚR ÚK k dispozici neměl.

Krajský úřad Ústeckého kraje (KÚ ÚK) si je plně vědom nutnosti zpracování takového odborného podkladu, který by řešil těžbu šterkopísků komplexně v celém území, kde se ložiska šterkopísků nachází, tzn. nejen na území Ústeckého ale i sousedního Středočeského kraje. V rámci projednávání „Zprávy o uplatňování Politiky územního rozvoje v uplynulém období“ uplatnil proto požadavek, cit.:

„V rámci Aktualizace č. 2 PÚR ČR navrhuje Ústecký kraj uložit v kapitole 7 „Další úkoly pro ministerstva, jiné ústřední správní úřady a pro územní plánování“ následující úkol pro příslušná ministerstva a ústřední správní úřady:

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad (např. Územní studii) pro budoucí těžbu štěrkopísků na území Ústeckého a Středočeského kraje, který stanoví základní podmínky pro těžbu v daných oblastech včetně dopadu těžby na územní rozvoj a životní prostředí tak, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi 3 pilíři udržitelného rozvoje území“.

Výše uvedený návrh na zapracování úkolu pro ministerstva, jiné ústřední správní úřady a pro územní plánování do aktualizace PÚR ČR vyplynul ze 4. aktualizací ÚAP ORP, např. ORP Roudnice nad Labem, ORP Žatec a ORP Litoměřice. V daných oblastech je velké množství ložisek nerostných surovin, převážně štěrkopísků a značným rizikem je masivní rozvoj exploatace tohoto přírodního bohatství s následně velkou zátěží životního prostředí (např. přímým ničením lokalit výskytu ohrožených a zvláště chráněných organismů, negativním ovlivňováním krajiny morfologicky cizorodými útvary výsypek neupotřebitelných zemin a hornin, vysokou prašností, hlučností, vibracemi, seismicitou, úbytkem lesních ploch, jakož i dalšími problémy spojenými s přepravou vytěžené suroviny). Tento problém na území Ústeckého kraje potvrdila rovněž 4. aktualizace Územně analytických podkladů Ústeckého kraje (aÚAP ÚK), a proto byl stanoven úkol pro územně plánovací činnost, cit.: „Vhodnými nástroji chránit území kraje před otvirkou nových ložisek v území s jejich koncentrovaným výskytem.“ Pro úplnost uvádíme, že z ÚAP ORP Mělník vyplynul rovněž daný problém, jelikož se velké zásoby štěrkopísků nachází v obcích při hranici s Ústeckým krajem.

Vzhledem k tomu, že ložiska štěrkopísků se vyskytují při hranici Ústeckého kraje a Středočeského kraje, KÚ ÚK požadoval danou problematiku řešit ve všech výše uvedených souvislostech na území obou krajů a to odborným podkladem, který by stanovil základní podmínky pro těžbu v daných oblastech včetně dopadu těžby na územní rozvoj a životní prostředí tak, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi 3 pilíři udržitelného rozvoje území a aby byl k dispozici podklad pro řešení problematiky v územně plánovací dokumentaci a to jak kraje, tak dotčených obcí. Požadavek však nebyl ze strany pořizovatele aktualizace PÚR (MMR) přijat.

Vzhledem k tomu, že do dnešního dne nemá pořizovatel k dispozici žádné výše uvedené podklady, nebylo možné do návrhu 2aZÚR ÚK zapracovat případné návrhové plochy těžby a určit požadovanou strategii a základní podmínky pro těžbu v oblasti Litoměřicka.

V platných ZÚR ÚK je těžba štěrkopísků regulována formou zohledňující relevantní podklady a prostředky odpovídajícími tomuto nástroji územního plánování. Jednotlivé úkoly stanovené ZÚR ÚK pro územní plánování je nezbytné využívat - naplňovat v souvislostech.

Převážná část obcí Litoměřicka je součástí vymezené rozvojové osy OS2, která byla v rámci ZÚR ÚK zpřesněna z Politiky územního rozvoje ČR, a část leží i v rozvojové oblasti nadmístního významu NOB1, pro které jsou stanoveny úkoly pro územní plánování, které se zabývají konkrétní problematikou daného území. V tomto případě i problematikou těžby a stanovují úkoly týkající se regulace těžby štěrkopísků: např. úkol 6, 7 a 9 pro OS2 a úkol 5 a 6 pro NOB1. Vyšší ochrana daného území se nedosáhne pouze vymezením specifické oblasti, ale je nezbytné do doby zajištění podrobnějších podkladů k problematice těžby štěrkopísků, např. aktualizace „Studie limitů těžby štěrkopísků na Litoměřicku“, jejichž podstatou by mělo být stanovení prostorových limitů i časového harmonogramu pro dobývání štěrkopísků, preference hospodárného využívání štěrkopísků i únosnosti území. Úkoly stanovené v ZÚR ÚK v jednotlivých kapitolách pro těžbu nutno provázaně naplňovat, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi třemi pilíři udržitelného rozvoje území.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Text námítky:

V souladu s § 37 odst. 3 stavebního zákona uplatňujeme námitku k Návrhu aktualizace 2. Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje.

Obec Vědomice nesouhlasí s navrhovanou trasou koridoru (koridor silnice nadmístního významu II/240 Roudnice nad Labem, západní obchvat s mostem přes Labe) a požaduje přesun trasy obchvatu mimo katastr obce Vědomice. A hlavně požadujeme rozšíření severního napojení na stávající komunikaci 240.

Tento požadavek vychází z výsledků platného a závazného místního referenda, konaného ve dnech 20. - 21.10. 2017. Výsledkem referenda je požadavek, aby orgány obce Vědomice v souladu se zákonnými postupy prosazovaly v obecních, krajských i celostátních dokumentech územního plánování přesun trasy obchvatu obce Vědomice - přeložky silnice II/240 mimo katastr obce Vědomice.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

K požadavku přesunutí trasy koridoru silnice II/240 Roudnice n. L., západní obchvat s mostem přes Labe mimo katastrální území obce Vědomice nutno uvést následující skutečnosti:

Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) pořídil Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (KÚ ÚK, UPS), jako „pořizovatel“ v souladu s § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (stavební zákon), na základě Zprávy o uplatňování Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje v uplynulém období (Zpráva), kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje (ZÚK) dne 14.12.2015 usnesením č. 85/26Z/2015, v souladu s § 42 odst. 3 stavebního zákona. Ve Zprávě byl stanoven požadavek, cit.:

„V rámci návrhu 2. aktualizace ZÚR ÚK bude variantně prověřeno přemístění přeložky silnice II/240 Roudnice n.L., západní obchvat s mostem přes Labe.

Bude prověřeno vedení koridoru dále od zastavěného území města Roudnice nad Labem a obce Vědomice s tím, že budou využity ÚAP ORP Roudnice nad Labem, ÚP Vědomice a změna č. 3 ÚP Roudnice nad Labem.

Rovněž bude prověřena možnost vedení koridoru přeložky silnice II/240 ve větší vzdálenosti od města Roudnice nad Labem s tím, že při prověřování vymezení koridoru bude přihlédnuto k platným ÚPD dotčených obcí a vyhodnoceny dopady na zastavěná území, zastavitelné plochy a urbanistickou koncepci jednotlivých dotčených obcí.“

Výchozím podkladem pro zpracování návrhu 2aZÚR ÚK byl kromě Zprávy právní stav ZÚR ÚK po vydání 1. aktualizace, jehož zpracování zajistil pořizovatel v souladu s § 42 odst. 4 stavebního zákona, dále pak průběžně aktualizované Územně analytické podklady Ústeckého kraje (ÚAP ÚK), jejichž 4. aktualizace byla projednána v ZÚK dne 26. 6. 2017.

Na základě stanoviska Ministerstva životního prostředí (MŽP) ze dne 24.6.2014 uplatněného k projednávání Zprávě, zajistil KÚ ÚK, UPS zpracování „Vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území“ (VV URÚ), jehož součástí bylo i „Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí“ (SEA) a „Posouzení vlivu koncepce 2aZÚR ÚK na evropsky významné lokality a ptáčí oblasti“ (NATURA 2000).

V souladu se Zprávou bylo v rámci návrhu 2aZÚR ÚK prověřeno ve třech variantách přemístění koridoru silnice II/240 Roudnice n. L., západní obchvat s mostem přes Labe, neboť v platných ZÚR ÚK je koridor b-II/240 vymezen v bezprostřední blízkosti zastavěného území obce Vědomice a města Roudnice nad Labem.

- koridor b-II/240 **varianta 1** - Návrh vycházel v západní polovině ze současného vymezení koridoru v ZÚR ÚK a v tomto úseku (od křížení se silnicí II/246 po křížení

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

se silnicí III/24048) zůstal oproti ZÚR ÚK neměnný. Ke změně došlo ve východní polovině koridoru, kde byl koridor odkloněn severním směrem od sídla Vědomice a následně zaústěn na silnici II/240 mezi obcemi Vědomice a Černěves. Závěry vyhodnocení vlivů varianty 1 na životní prostředí: Zpracovatelka SEA koridor b-II/240 ve variantě 1 nedoporučila k realizaci z důvodu přílišného přiblížení koridoru ke stávající obytné zástavbě.

- koridor b-II/240 **varianta 2** - Návrh vycházel z trasy vymezené v ÚAP ORP Roudnice nad Labem. Celý koridor byl odkloněn severním směrem od sídel Roudnice nad Labem a Vědomice tak, jak je vymezen formou územních rezerv v platných územních plánech obou obcí. Závěry vyhodnocení vlivů varianty 2 na životní prostředí: Zpracovatelka SEA koridor b-II/240 ve variantě 2 doporučila k realizaci jako nejvhodnější z navrhovaných variant při splnění podmínek SEA (při zpřesňování koridoru minimalizovat zásahy koridoru do lesních porostů a ÚSES; vytvořit územní podmínky pro minimalizaci zásahů do vodotečí a pro technické řešení nezhoršující průchod povodňové vlny; při realizaci koridoru respektovat zásady pro územní a stavební činnost v území archeologického zájmu).
- koridor b-II/240 **varianta 3** - Návrh vycházel z návrhu zpracovatele 2aZÚR ÚK s tím, že byl vymezen v nejdlejší poloze od sídel Roudnice nad Labem a Vědomice. Závěry vyhodnocení vlivů varianty 3 na životní prostředí: Zpracovatelka SEA koridor b-II/240 ve variantě 3 nedoporučila k realizaci z důvodu nepřiměřené fragmentace území, vyšším záborům zemědělských a lesních pozemků, a přiblížení k zástavbě obce Židovice.

Společné jednání o návrhu 2aZÚR ÚK a VV URÚ, který obsahoval výše popsané varianty řešení vymezení koridoru b-II/240 se konalo dne 16. 4. 2018.

Na jednání, které se uskutečnilo z podnětu obce Vědomice dne 12.2.2019 na KÚ ÚK za účasti zástupců obce Vědomice, města Roudnice nad Labem a zastupitele ÚK, pracovníci odboru UPS (pořizovatel) přítomným vysvětlili problematiku týkající se variantního řešení přemístění koridoru silnice II/240 Roudnice n. L., západní obchvat s mostem přes Labe. Rovněž byli přítomni seznámeni se zákonným postupem, který je povinen, jak zpracovatel, tak pořizovatel, dodržet při zpracování a pořizování návrhu 2aZÚR ÚK.

Následně pořizovatel na základě vyhodnocení výsledků projednání návrhu 2aZÚR ÚK a VV URÚ navrhnul Zastupitelstvu Ústeckého kraje v souladu s § 38 odst. 2 stavebního zákona ke schválení výběr nejvhodnější varianty, tj. „koridor b-II/240-**varianta 2**“. Koridor je odkloněn severním směrem od zastavěného území sídel Roudnice nad Labem a Vědomice. Vychází z trasy vymezené v ÚAP ORP Roudnice nad Labem a jako územní rezerva je stabilizován v územních plánech dotčených obcí. Variantu 2 shledal pořizovatel jako nejvhodnější z hlediska největšího omezení vlivů hluku na zástavbu západního okraje Roudnice nad Labem a zástavbu Vědomic a dostatečné vzdálenosti od zástavby (resp. ploch vymezených územními plány k zastavění) všech tří obcí (Roudnice nad Labem, Vědomice, Židovice), při zachování jejich možného budoucího rozvoje a při současném dodržení podmínek ochrany veřejného zájmu na ochraně nerostných surovin a ochraně lesa.

Tuto variantu vyhodnotily rovněž dotčené orgány ve svých stanoviscích uplatněných v rámci společného jednání jako nejvhodnější, stejně jako zpracovatelka dokumentace SEA.

Variantu 2 byla detailně prověřena nejen z hlediska dopravně technického řešení, ale také z hlediska jejího dopadu na celkovou urbanistickou koncepci a uspořádání území Roudnice nad Labem a Vědomic v rámci „Územní studie veřejné dopravní infrastruktury ve vazbě na TENT-T na území ORP Roudnice nad Labem“, kterou pořídil Úřad územního plánování Městského úřadu v Roudnici nad Labem a schválil možnost jejího využití podle § 30 odst. 5 stavebního zákona v červnu 2018. V závěru ÚS je konstatováno, že navrhovaná obchvatová

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

trasa z dopravního hlediska splňuje veškeré požadované parametry a její poloha zabezpečuje eliminování negativních dopadů na obyvatelstvo a životní prostředí.

Dle § 38 odst. 2 stavebního zákona při schvalování varianty je zastupitelstvo kraje vázáno stanovisky dotčených orgánů, ale může schválit nejvhodnější variantu s podmínkami k její úpravě. V daném případě ZÚK dne 4.3.2019 usnesením č. 008/18Z/2019 schválilo nejvhodnější variantu řešení koridoru „Silnice II/240 Roudnice nad Labem, západní obchvat s mostem přes Labe“ v souladu se stanovisky dotčených orgánů uplatněných v rámci společného jednání o návrhu 2aZÚR ÚK a VV URÚ, tzn. ve variantě „2“ s podmínkou, že bude provedena úprava koridoru v jeho severní části umožňující realizaci stavby ve větší vzdálenosti od zastavěného území obce Vědomice. Na základě výsledků projednání návrhu 2aZÚR ÚK, VV URÚ a schválení nejvhodnější varianty pořizovatel zajistil v souladu s § 38 odst. 2 stavebního zákona upravení návrhu 2aZÚR ÚK pro veřejné projednání.

Návrh 2aZÚR ÚK včetně VV URÚ byl upraven dle usnesení ZÚK, tzn. v návrhu 2aZÚR ÚK byl koridor v severní části rozšířen s tím, že šířka koridoru je stanovena 100 - 360m, která umožní v rámci pořízení změny Územního plánu Vědomice zpřesnit jeho vymezení v měřítku katastrální mapy s ohledem na zastavěné území a zastavitelné plochy. Rozšíření koridoru v 2aZÚR ÚK rovněž umožní napojení silnice II/240 na stávající komunikaci směrem na obec Černěves mimo katastrální území obce Vědomice, tzn. dále od zastavěného území obce Vědomice části Zavadilka.

Požadavek obce na vymezení koridoru „Silnice II/240 Roudnice nad Labem, západní obchvat s mostem přes Labe“ mimo katastrální území obce Vědomice nelze akceptovat, neboť jak je již výše uvedeno, zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK se zabýval s vymezením koridoru v souladu se Zprávou. V návrhu 2aZÚR ÚK pro společné jednání navrhnul celkem 3 varianty řešení s tím, že je vázán nejen limity využití území (zastavěným územím, ZPF, PUPF, ochrana nerostných surovin, atd.) ale i Politikou územního rozvoje, která ukládá navrhopvat taková řešení, která v co nejmenší míře fragmentuje krajinu a rovněž je povinen navrhnout koridor v takové vzdálenosti od města Roudnice nad Labem, aby splňoval funkci obchvatu daného města. Vymezení koridoru mimo k.ú.obce Vědomice, při splnění všech uvedených kritérií je tak nereálné. Pořizovatel návrhu 2aZÚR ÚK je současně vázán výše uvedeným usnesením ZÚK č. 008/18Z/2019 ze dne 4.3.2019 (rozhodnutí o variantě s podmínkou úpravy koridoru v jeho severní části), které návrh naplňuje.

Z výše uvedených důvodů se námitce obce Vědomice nevyhovuje.

Pro úplnost je nutné sdělit, že Rada Ústeckého kraje usnesením č. 228/46R/2018 dne 22.8.2018 uložila vedoucímu odboru dopravy a silničního hospodářství KÚ ÚK, ve spolupráci s odborem UPS KÚ ÚK, zabezpečit nezbytné úkony pro přípravu územně plánovací dokumentace k realizaci výstavby nového mostu přes Labe, a to jako součást jihozápadního obchvatu města Roudnice nad Labem s termínem do 31.12.2020.

17. Obec Vědomice, Na průhonu 270, 413 01 Vědomice

(JID 168310/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text námítky:

Podáváme námitku vůči 2aZÚR ÚK, která vůbec neřeší a nebo jen velmi okrajově, problematiku těžby štěrkopísků na Litoměřicku. Kromě CHLÚ jsou na Litoměřicku a tedy i v naší obci vymezena nevýhradní ložiska, kde surovina není chráněna státem a tudíž může dojít k otevření více ložisek najednou.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Proto žádáme, aby v rámci aktualizace ZÚR ÚK byla doplněna o tuto problematiku Kapitola 4) „Zpřesnění a vymezení plochy a koridorů vymezených v PÚR a vymezení ploch a koridorů nadmístního významu, včetně ploch a koridorů veřejné infrastruktury a ÚSES a územních rezerv u ploch územních rezerv stanovení využití, které má být prověřeno“, podkapitoly „Plochy a koridory technické infrastruktury“ - Plochy pro těžbu nerostných surovin nadmístního významu a nebo, aby byla doplněna Kapitola č.3) „Zpřesnění vymezení specifických oblastí vymezených v PÚR a vymezení dalších specifických oblastí nadmístního významu“.

Proto požadujeme, aby ZÚR ÚK určila strategii a základní podmínky pro těžbu v této oblasti. Na základě výsledku zpracování pak požadujeme zvážit případné vyhlášení „Litoměřicka“ za specifickou oblast, vymezenou správními obvody ORP Roudnice nad Labem, Litoměřice a Lovosice.

Požadujeme uvést způsob řešení a posouzení problematiky těžby, která z hlediska širších vztahů přesahuje hranice správního obvodu naší obce s rozšířenou působností (ORP), a která se dotýká ORP Litoměřice a ORP Lovosice.

Odůvodnění námitek:

Celý okres Litoměřice je významný z hlediska nalezišť štěrkopísků. Štěrkopísky samotné nejsou v 2aZÚR ÚK blíže specifikovány pouze v obecné rovině v jednotlivých kapitolách, domníváme se, že jde o záležitost nadmístního významu, která by měla mít odpovídající návrh řešení 2aZÚR ÚK, např. tím, že bude vymezena specifická oblast obdobně, jako tomu je u nalezišť jiného nerostného bohatství, kde budou stanoveny základní podmínky pro těžbu v této oblasti a dopad těžby na územní rozvoj.

Vzhledem k výše uváděným skutečnostem a s ohledem na dosud známé záměry těžby se domníváme, že bude nutno komplexně posoudit účinky vyvolané těžbou, jejím technickým zajištěním a zejména pak následnou rekultivací. Dále se domníváme, že plochy nadmístního významu určené k těžbě je nutné jednoznačně rozlišovat od ploch vymezených příslušným orgánem státní správy na základě předpisů horního práva (zákon č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů) a to zejména s ohledem na udržitelný rozvoj území. O závažnosti celé problematiky svědčí i skutečnost, že již v průběhu prací na předchozí územně plánovací dokumentaci kraje - územním plánu Velkého územního celku (ÚP VUC) Ústeckého kraje byla této problematice věnována značná pozornost, která vedla ke zpracování samostatné studie „Stanovení limitů těžby štěrkopísků na Litoměřicku“. Těžba štěrkopísků zde byla zařazena mezi limity využití území nadmístního významu a vyplývaly z ní mimo jiné i tyto závěry, citujeme: „Za zvláště exponovanou oblast pro těžbu štěrkopísku lze pokládat Litoměřicko, kde s ohledem na četnost ložisek a těžebních záměrů ve vztahu ke stávajícím územním limitům a územnímu rozvoji hrozí potenciální územní střety. Až do zpracování studie limitů těžby štěrkopísků v oblasti Litoměřicka a zohlednění jejich výsledků v ÚP VUC Ústeckého kraje se další těžba nenavrhuje.“ Proto se dalo očekávat, že i v dokumentaci zpracovávané dle nového stavebního zákona se bude kraj touto problematikou intenzivně zabývat, bohužel k tomu nedošlo. Domnívali jsme se tudíž oprávněně, že problematika těžby štěrkopísků i s ohledem na již započatou a realizovanou těžbu na okrese Litoměřice bude řešena v rámci nejbližší aktualizace ZÚR.

Závěrem připomínáme, že nezanedbatelným problémem v případě posuzování těžby na jednotlivých ložiscích by měla být také skutečnost, že v drtivé většině případů, vzhledem k vysoké hladině spodní vody v předmětném území, bude v rámci rekultivací docházet ke vzniku vodních ploch v řádech desítek a stovek hektarů a k nevratné likvidaci kvalitního zemědělského půdního fondu v oblasti úrodného Polabí s bonitně půdními jednotkami nejvyšší třídy ochrany.

Pro úplnost dále připomínáme, že např. zamýšlená otvírka „ložiska Přestavlky“ by byla ve střetu s letištěm v Roudnici nad Labem, s významnou lokalitou výskytu kriticky ohroženého

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

druhu Sysla obecného a dále s koridorem vysokorychlostní trati. Zamýšlená otvírka „ložiska Kyškovice - Vědomice“ by znamenala obrovskou dopravní zátěž pro město Roudnice nad Labem a vzhledem ke špatnému technickému stavu mostu přes Labe v Roudnici nad Labem i pro široké okolí (objízdné trasy kvůli nosnosti mostní konstrukce). Upozorňujeme na to, že na těžbu na tomto ložisku již byl vydán předchozí souhlas s těžbou (i přesto, že toto funkční využití v územních plánech Vědomic ani Kyškovic není uplatněno) a dosud není jasné, jakým způsobem bude případný dobývací prostor dopravně obsluhován, ale zejména není jasné, jak bude po těžbě rekultivován. Rekultivace vytvářejí krajinu, jsou obrovským zásahem do morfologie terénu, vodního hospodářství v krajině a proto se domníváme, že zásady pro rekultivaci velkých dobývacích prostorů (viz. např. dobývací prostor a posléze písků Dobříň) či systémů menších dobývacích prostorů (Straškov - Vodochody, Račiněves) by měly být zakotveny na úrovni krajské územně plánovací dokumentace a obdobně jako je tomu při vymezení specifických oblastí v místech těžby hnědého uhlí.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Dle § 42 odst. (9) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, se aktualizace zásad územního rozvoje zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí. Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) nenavrhuje plochy pro těžbu nerostných surovin, proto ani nenavrhuje požadovanou strategii a základní podmínky pro těžbu. Z tohoto důvodu proto nelze požadavek uplatněný v námitce akceptovat.

K objasnění dané problematiky nutno konstatovat následující skutečnosti:

Ve Zprávě o uplatňování Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015 byl stanoven požadavek, cit.: „Budou-li v průběhu pořizování návrhu 2. Aktualizace ZÚR ÚK zpracovateli aktualizace ZÚR ÚK k dispozici závěry aktualizované „Studie“ případně jiný odborný podklad řešící problematiku štěrkopísků, bude na základě jejich výsledků zpracovatelem prověřeno vymezení specifické oblasti Litoměřicko ve vztahu k problematice těžby štěrkopísků.“ Žádné takové nové odborné podklady však zpracovatel v době pořizování návrhu 2aZÚR ÚK k dispozici neměl.

Krajský úřad Ústeckého kraje (KÚ ÚK) si je plně vědom nutnosti zpracování takového odborného podkladu, který by řešil těžbu štěrkopísků komplexně v celém území, kde se ložiska štěrkopísků nachází, tzn. nejen na území Ústeckého ale i sousedního Středočeského kraje. V rámci projednávání Zprávy o uplatňování Politiky územního rozvoje v uplynulém období“ uplatnil proto požadavek, cit.:

„V rámci Aktualizace č. 2 PÚR ČR navrhuje Ústecký kraj uložit v kapitole 7 „Další úkoly pro ministerstva, jiné ústřední správní úřady a pro územní plánování“ následující úkol pro příslušná ministerstva a ústřední správní úřady:

Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad (např. Územní studii) pro budoucí těžbu štěrkopísků na území Ústeckého a Středočeského kraje, který stanoví základní podmínky pro těžbu v daných oblastech včetně dopadu těžby na územní rozvoj a životní prostředí tak, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi 3 pilíři udržitelného rozvoje území“.

Výše uvedený návrh na zpracování úkolu pro ministerstva, jiné ústřední správní úřady a pro územní plánování do aktualizace PÚR ČR vyplynul ze 4. aktualizací ÚAP ORP, např. ORP Roudnice nad Labem, ORP Žatec a ORP Litoměřice. V daných oblastech je velké množství ložisek nerostných surovin, převážně štěrkopísků a značným rizikem je masivní rozvoj exploatace tohoto přírodního bohatství s následně velkou zátěží životního prostředí (např. přímým ničením lokalit výskytu ohrožených a zvláště chráněných organismů, negativním ovlivňováním krajiny morfologicky cizorodými útvary výsypek neupotřebitelných zemin a hornin, vysokou prašností, hlučností, vibracemi, seismicitou, úbytkem lesních ploch, jakož i dalšími problémy spojenými s přepravou vytěžené suroviny). Tento problém na území

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Ústeckého kraje potvrdila rovněž 4. aktualizace Územně analytických podkladů Ústeckého kraje (aÚAP ÚK), a proto byl stanoven úkol pro územně plánovací činnost, cit.: „Vhodnými nástroji chránit území kraje před otvírkou nových ložisek v území s jejich koncentrovaným výskytem.“ Pro úplnost uvádíme, že z ÚAP ORP Mělník vyplynul rovněž daný problém, jelikož se velké zásoby štěrkopísků nachází v obcích při hranici s Ústeckým krajem.

Vzhledem k tomu, že ložiska štěrkopísků se vyskytují při hranici Ústeckého kraje a Středočeského kraje, KÚ ÚK požadoval danou problematiku řešit ve všech výše uvedených souvislostech na území obou krajů a to odborným podkladem, který by stanovil základní podmínky pro těžbu v daných oblastech včetně dopadu těžby na územní rozvoj a životní prostředí tak, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi 3 pilíři udržitelného rozvoje území a aby byl k dispozici podklad pro řešení problematiky v územně plánovací dokumentaci a to jak kraje, tak dotčených obcí. Požadavek však nebyl ze strany pořizovatele aktualizace PÚR (MMR) přijat.

Vzhledem k tomu, že do dnešního dne nemá pořizovatel k dispozici žádné výše uvedené podklady, nebylo možné do návrhu 2aZÚR ÚK zapracovat případné návrhové plochy těžby a určit požadovanou strategii a základní podmínky pro těžbu v oblasti Litoměřicka.

V platných ZÚR ÚK je těžba štěrkopísků regulována formou zohledňující relevantní podklady a prostředky odpovídajícími tomuto nástroji územního plánování. Jednotlivé úkoly stanovené ZÚR ÚK pro územní plánování je nezbytné využívat - naplňovat v souvislostech.

Převážná část obcí Litoměřicka je součástí vymezené rozvojové osy OS2, která byla v rámci ZÚR ÚK zpřesněna z Politiky územního rozvoje ČR, a část leží i v rozvojové oblasti nadmístního významu NOB1, pro které jsou stanoveny úkoly pro územní plánování, které se zabývají konkrétní problematikou daného území. V tomto případě i problematikou těžby a stanovují úkoly týkající se regulace těžby štěrkopísků: např. úkol 6, 7 a 9 pro OS2 a úkol 5 a 6 pro NOB1. Vyšší ochrana daného území se nedosáhne pouze vymezením specifické oblasti, ale je nezbytné do doby zajištění podrobnějších podkladů k problematice těžby štěrkopísků, např. aktualizace „Studie limitů těžby štěrkopísků na Litoměřicku“, jejichž podstatou by mělo být stanovení prostorových limitů i časového harmonogramu pro dobývání štěrkopísků, preference hospodárného využívání štěrkopísků i únosnosti území. Úkoly stanovené v ZÚR ÚK v jednotlivých kapitolách pro těžbu nutno provázaně naplňovat, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi třemi pilíři udržitelného rozvoje území. |

18. Obec Vilémov, Náměstí 1, 431 54 Vilémov

(JID 167967/2019/KUUK ze dne 14.10.2019)

Text námítky:

Obec Vilémov nesouhlasí s vymezenou trasou v koridoru V9 přímo přes střed obce Vilémov.

Tato trasa by úplně paralyzovala život v obci. V navržené trase přes obec Vilémov, tj. Kadaňská a Podbořanská ulice vede dešťová a splašková kanalizace, veřejný vodovod, rozhlas, elektrika, taktéž zde byly letos provedeny nové povrchy komunikací.

Kadaňská ulice je zároveň přístupová ulice ke ZS, dále tudy vede hlavní trasa autobusové linky (č.578 Chomutov-Kadaň-Podbořany).

Zajímalo by nás, kdo bude hradit změny jízdních řádů a objízdne trasy - určitě krajský úřad.

Při místním šetření v r. 2016, kterého se zúčastnili zástupci obce, SČVK, SVS, bylo konstatováno, že trasa přes střed obce je holý nesmysl.

Proto bylo obnoveno jednání s ing. Chmelovou, projektantkou vodovodního přivaděče, se kterou jsme projednali novou trasu koridoru mimo obec Vilémov (je přílohou této námítky).

Dále se na str. 436, 2. aktualizace ZÚR ÚK - v odůvodnění píše, že vlastník a provozovatel vodárenské soustavy nadále aktivně činí veškeré kroky vedoucí k udělení souhlasu umístění stavby - je to lež. Již dva roky neexistuje mezi obcí a provozovatelem žádná komunikace.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Dále jsme se na jednání 8.10.2019 dozvěděli, že proběhlo jednání mezi projektantem, který zhotovuje aktualizaci ZÚR ÚK, vlastníkem a provozovatelem vodárenské soustavy ohledně koridoru V9 a to bez pozvání obce Vilémov, které se to nejvíce dotýká.

Případá mě to jako dříve „O nás bez nás“. K vyjádření vlastníka a provozovatele vodárenské soustavy, že trasa vede přes obec v místní komunikaci není pravda.

Trasa vede ve státní silnici III. třídy, kde byly letos položeny nové povrchy a to za evropské peníze. Takže pár let se do těchto komunikací nesmí zasahovat.

K vyjádření ze str.436 - odůvodnění ohledně na vypořádání finančního požadavku za věcná břemena s vlastníky pozemku nikdo nikdy nejednal, kromě obce Vilémov.

Jak se obec již dříve vyjádřila, je nově navržená trasa vedena většinou po obecních pozemcích (polní komunikace), tak byly zároveň ze strany obce předjednány vstupy na pozemky ostatních vlastníků, kudy by nová trasa vedla.

Ohledně neexistence několika vlastníků parcel, není nic jednoduššího než si udělat šetření a domluvit se Úřadem pro zastupování ve věcech majetkových.

Myslím, že jsme vyvrátili snůšku polopravd jak provozovatele SČVK a vlastníka SVS a věříme, že dojde ke změně koridoru, aby nešel přes střed obce, ale okolo obce.

V případě, že nedojde ke změně v koridoru, využije obec Vilémov všech dostupných prostředků, aby stavba přes střed obce nikdy nebyla realizována.

Věříme, že zaměstnanci odboru územního plánování a stavebního řádu, budou soudní a podpoří změnu koridoru, který byl vypracován s ing. Chmelovou a obcí Vilémov popřípadě, vyvolají nová jednání s obcí Vilémov, provozovatelem vodárenské soustavy a vlastníkem a taktéž projektantem, který pracuje na 2aZÚR ÚK.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Pořizovatel na základě požadavku v závěru uplatněné námítky obce Vilémov svolal jednání za účasti pana starosty obce Vilémov, zástupce Severočeské vodárenské společnosti a.s. Teplice (SVS a.s.), Severočeských vodovodů a kanalizací a.s. Teplice (SČVK a.s.), Krajského úřadu Ústeckého kraje odboru ZPZ, zpracovatele návrhu 2aZÚR ÚK a zástupců pořizovatele návrhu 2aZÚR ÚK.

Na jednání, které se uskutečnilo dne 27.11.2019 na odboru UPS KÚ ÚK, pan starosta obce Vilémov opětovně sdělil důvody nesouhlasu s koridorem pro nový vodovodní přivaděč Rokle – Vrutek pro VPS V9 vymezeným v návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) v šíři 200m, jehož trasa vede přes střed obce Vilémov. Navrhnul, aby byla trasa koridoru vedena přes pozemky, ke kterým dala obec Vilémov předběžný souhlas a je přílohou podané námítky. (Jedná se o předběžný souhlas s návrhem trasy přívodního řádu Rokle – Podbořany na pozemcích obce Vilémov v katastru Vilémov a Vinaře u Kadaně z 19.5.2016). Uvedený předběžný souhlas byl předložen i k připomínce uplatněné obcí Vilémov ke společnému jednání. Zástupce SVS a.s. sdělil, že daná trasa byla projektantem v minulosti prověřována, ale bezúspěšně. Jedná se tedy o překonané řešení.

Pro rychlou orientaci a vysvětlení dané problematiky pořizovatel na jednání předložil mapku se zákresem trasy přes pozemky uvedené v předběžném souhlasu a trasou vodovodního řádu poskytnutou v roce 2017 SČVK a.s. do Územně analytických podkladů Ústeckého kraje (ÚAP ÚK). Pro přehlednost byl v mapce zakreslen i koridor V9 vymezený v návrhu 2aZÚR ÚK.

Bylo konstatováno, že pozemky v k.ú. Vinaře u Kadaně uvedené v předběžném souhlasu se nachází v nadregionálním biocetru NRBC 15 Úhošť a v chráněném ložiskovém území nacházejícím se u Vinař a Blova. Původně navržená trasa vodovodního řádu poskytnutá do ÚAP ÚK by celá procházela Ptačí oblastí (PO) Doupovské hory a EVL Doupovské hory a procházela by rovněž chráněným ložiskovým územím nacházejícím se severně od Vilémova.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Z důvodu minimalizace zásahu budoucí stavby na životní prostředí, stávající ložisko nerostu a fragmentaci krajiny je proto koridor vodovodního přivaděče V9 v návrhu 2aZÚR ÚK veden východním směrem podél stávající komunikace Vinaře – Vilémov. Takto vymezený koridor byl odsouhlasen všemi dotčenými orgány. Starostovi obce byla problematika podrobně objasněna.

V závěru jednání dne 27.11.2019 bylo přítomnými konstatováno, cit.:

„V rámci diskuze bylo konstatováno, že výše uvedené problémy spojené s vymezením koridoru veřejně prospěšné stavby V9 - nový vodovodní přivaděč Rokle – Vroutek v rámci správního území obce Vilémov jsou spojené s konkrétním technickým provedením stavby a nepřísluší tedy měřítku zásad územního rozvoje (1 : 100 000) a je potřeba je řešit v nižších stupních projektové přípravy stavby. Koridor veřejně prospěšné stavby V9 - nový vodovodní přivaděč Rokle – Vroutek zůstane v 2. aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje vymezen ve stejné podobě jako v návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje k veřejnému projednání.“

19. Obec Žiželice, Žiželice 7, 438 01 Žiželice (JID 169270/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text námítky:

V souladu s § 39 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, v platném znění podává Obec Žiželice námitky proti 2. aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje a vyhodnocení vlivů 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje na udržitelný rozvoj. Námitky v souladu s § 6 odst. 6 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, v platném znění, uplatňuje zastupitelstvo Obce Žiželice, které je projednalo a schválilo usnesením č. 2019/8/5 na svém zasedání dne 14.9.2019.

Námitka je směřována proti vybudování koridoru vedení VVN 110 kV Merkur – Triangle s označením E7 přes katastrální území obce Stroupeč, část obce Žiželice.

Šíře koridoru je stanovena na 100 m. Při zajištění územní koordinace nejde vhodným způsobem zpřesnit a vymezit v ÚPO obce plochu a koridor E7 tak, aby se respektovaly zájmy ochrany přírody a krajiny, minimalizovaly zásahy do lesních porostů a zásahy do minimalizace krajinného rázu.

Zdůvodnění:

1. Plánovaný koridor prochází přírodní památkou Stroupeč o rozloze 14 ha, kde je celá řada chráněných biotopů a zvířeny. Jde o oblast s častou erozní činností ploch - sesuvy. Stávající přírodní památkou má být veden koridor s dráty VVN, který nejenže bude mít negativní vliv na podloží, ochranu přírody, ale také na možnou likvidaci fauny a flóry. Dalším velmi zásadním dopadem je dále změna krajinného rázu a vznik nevzhledné pohledové dominanty na vyvýšenou přírodní památku, kterou bude protínat síť sloupů a dráty velmi vysokého napětí. Krajský úřad Ústeckého kraje vnímá přírodní památku Stroupeč a její ochranu jako jednu ze svých priorit a o tom svědčí i Plán péče o přírodní památku Stroupeč, kterou vydal Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor Životního prostředí a zásahy do tohoto území nejsou možné.

2. Stávající rekreační oblast obce Stroupeč, která plynule přechází do rekreační zóny Města Žatec, bude tímto zásahem až likvidačně poškozena. Vytyčený koridor VVN zasáhne do zóny podél řeky Ohře, kde jsou už více než 30 let užívány pozemky a na nich vybudované objekty, řádně zkolaudované budovy určené k rekreaci, které užívají rodiny, které zde tráví svůj volný čas a někdy i celoročně. Jde o plně využívanou část obce, kde se plánuje i její možné rozšíření a umožnění tak osobám žijícím ve městě využít klidného místa k odpočinku, rekreaci a načerpání sil i díky územnímu rázu řeky Ohře a přírodní památky Stroupeč. Je až zarážející, že při plánování trasy VVN nebyl brán v potaz i fakt, že bude

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

muset dojít ke značnému omezení vlastnického práva, ne-li k vyvlastnění. Obec s tímto zásahem do práv majitelů nemovitostí v žádném případě nesouhlasí.

3. Obec Stroupeč (část Obce Žiželice) je ve svém rozvoji limitována řekou Ohře a na druhé straně Přírodní památkou Stroupeč. Její možný územní rozvoj je tak omezen pouze ve směru k Městu Žatec, kde se již počalo s plánovanou výstavbou a i nadále se počítá s územním rozvojem objektů jak určených k rekreaci tak i k trvalému bydlení. Obec Žiželice v současné době monitoruje zájem občanů o výstavbu a připravuje změnu územního plánu. Za situace, že zde bude vybudována síť VVN, však možný rozvoj obce bude definitivně znemožněn, s čímž Obec Žiželice nesouhlasí.

4. Oblast obce Stroupeč je vyhledávanou turistickou trasou využívanou již od první republiky, Svaz turistů ČR organizuje pravidelně akce touto trasou, jejímž hlavním cílem je čistá příroda spojená s minimálním dopadem civilizačních vlivů severu Čech, jako jsou elektrárny, průmyslové zóny, silně osídlené oblasti s minimem pohybu motorových vozidel. Vybudováním sítě VVN dojde k naprostému znehodnocení krajinného rázu malého kousku čisté přírody. S tímto Obec Žiželice nesouhlasí.

5. Podél řeky Ohře je vedena cyklostezka směrem od Města Žatec dále k Nechanické přehradě a dále směrem na Kadaň. V současné době je velmi hojně využívána cyklisty všech věkových kategorií, kteří využívají rovinného rázu trasy podél řeky Ohře, navštěvují místní přírodní památky a to jak zmiňovanou Přírodní památku Stroupeč, tak např. i památné duby či dominantu Sochu Sv. Jana Nepomuckého s neodmyslitelným výhledem na krajinu a tok řeky Ohře. Sloupy a dráty VVN, pod kterými pak tito cyklisté budou projíždět, zcela zničí krajinný ráz této lokality. Budování cyklotras je prioritou i pro Ústecký kraj, proto Obec Žiželice zcela nechápe, proč za aktivní účasti Města Žatec podniká kroky k budování zpevněné cyklotrasy a současně chce tuto trasu protít vedením VVN.

6. Vedení obce řádně projednalo plánované vybudování VVN s občany obce Stroupeč a majiteli nemovitostí v rekreační zóně Stroupeč. Vyvstala také otázka dopadu na zdraví osob, které budou v těsné blízkosti tohoto VVN žít, pozemky užívat. Ze zdravotního hlediska je prokázáno, že VVN má vliv na zdraví osob, z tohoto důvodu proto s navrženou trasou VVN Obec Žiželice nesouhlasí.

7. Nelze opomenout i fakt znehodnocení ceny půdy a pozemků způsobené výstavbou VVN.

Obec Žiželice nesouhlasí s vybudováním koridoru vedení VVN 110 kV Merkur - Triangle s označením E7 přes katastrální území obce Stroupeč, část obce Žiželice. Přestože v minulosti nedostatečně komunikovala či se vyjadřovala k připomínkám při přípravě a tvorbě zásadních dokumentů Ústeckého kraje, dnes je situace zcela jiná a je plně připravena aktivně se podílet na tvorbě a změnách kraje. I z tohoto důvodu nabízí součinnost při hledání jiné vhodnější alternativy vedení VVN přes katastr obcí spadajících pod Obec Žiželice a zajištění tak zásobování Průmyslové zóny Triangle elektřinou.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

K prvnímu bodu námítky sdělujeme, že Přírodní památka Stroupeč je formou ochrany lokality zařazená na národní seznam evropsky významných lokalit – EVL Stroupeč. Význam a kvalita EVL Stroupeč spočívá v zachovalých xerothermních trávnících s charakteristickou květenou s výskytem vzácných a ohrožených druhů. Je jednou z nejdůležitějších lokalit se společenstvem teplomilné a suchomilné fauny bezobratlých. Vyskytují se zde např.: mandelinky (*Cryptocephalus vittula*, *Cassida subreticulata*), krasec (*Cylindromorphus bohemicus*) - nejbohatší populace tohoto brouka v Čechách. Z nosatců je zde nejzajímavějším druhem *Foucattia ptochoides*.

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Z hlediska trasování koridoru E7 přes EVL Stroupeč byl vliv na tuto lokalitu vyhodnocen v rámci posouzení vlivu na lokalit soustavy NATURA 2000, které je součástí Vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území, hodnocen jako nulový až mírně negativní vliv s následujícím zdůvodněním, cit.:

„Vedení VVN nad prostorem EVL negeneruje riziko negativního vlivu na celistvost či předměty ochrany EVL Stroupeč. Negativní vliv na EVL by mohlo mít umístění podpěrných bodů (stožárů) do prostoru EVL, zejména do svažité severní části EVL nad cestou, kde se vyskytuje přírodní stanoviště 6210. S ohledem na fakt, že aktuálně není upřesněna lokalizace podpěrných bodů VVN, bylo s ohledem na princip předběžné opatrnosti stanoveno rozmezí nulového až mírně negativního vlivu na přírodní stanoviště 6210.“

Pro toto hodnocení bylo uvažováno použití neizolovaného vedení VVN 110 kV s potřebnou šířkou průseku cca 35 m (12 m od krajního vodiče na obě strany), což je nejširší možné řešení. V případě použití izolovaných vodičů se šířka průseku snižuje.

Na základě tohoto hodnocení bylo navrženo zmírňující opatření, cit.: *„Výše uvedený možný negativní vliv lze účinně eliminovat umístěním podpěrných bodů VVN mimo prostor EVL, případně pokud to nebude technicky možné, umístit je mimo místa výskytu předmětu ochrany této EVL (přírodního stanoviště 6210)“,* které se promítlo do návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) v podobě úkolu pro územní plánování, cit.: *„Při zpřesňování koridoru E7 minimalizovat zásahy koridoru do lesních porostů, EVL, PO, ÚSES, území archeologického zájmu, dobývacích prostorů a výhradních bilancovaných ložisek, vhodným upřesněním trasy koridoru a vhodným technickým řešením stavby v koridoru minimalizovat vliv na krajinný ráz“.*

Předmětem ochrany EVL Stroupeč je biotop 6210 *„Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podloží (Festuco-Brometalia)“.* Jak je uvedeno ve Vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ), je délka křížení koridoru s EVL Stroupeč přibližně 215 metrů, běžný rozestup sloupů nadzemního vedení je 200 – 300 metrů při výšce sloupu 27 – 35 metrů. Vzdálenost a výška podpěrných bodů je vždy ovlivněna počtem lomových bodů a reliéfem krajiny. Z uvedeného vyplývá, že vhodným technickým řešením podpěrných bodů lze EVL Stroupeč překonat prakticky bez zásahu do předmětu ochrany.

Příslušné orgány ochrany přírody a krajiny na úseku ochrany maloplošných zvláště chráněných území, tak na úseku ochrany lokalit soustavy NATURA 2000, kterými jsou Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství a Ministerstvo životního prostředí ČR vydaly k návrhu 2aZÚR ÚK včetně VV URÚ kladná stanoviska.

K bodu druhému námítka sdělujeme, že výše uvedený princip technického řešení se obdobně, jako v případě EVL Stroupeč, uplatní i v případě namítaného překonání řeky Ohře se zahrádkářskou kolonií nacházející se na jejím levém břehu. Šíře koridoru v místě křížení se zahrádkami činí 100 metrů, což umožní vést vedení přes nezastavěné části pozemků ve výšce řádově několika metrů prakticky bez vlivu na využití pozemků. K tomuto uvádíme, že v platném územním plánu obce Žiželice není uváděná zahrádkářská kolonie vymezena ani jako souvislé zastavěné nebo zastavitelné území s rekreačním využitím. V koridoru E7 se nachází pouze jediný pozemek vymezený jako zastavěné území o rozloze přibližně 500 m². Jak je uvedeno výše, při šířce koridoru 100 metrů je možné se při jeho zpřesňování v územním plánu obce tomuto zastavěnému území vyhnout. Ostatní části území dotčené koridorem jsou v územním plánu vedeny jako plochy nestavěného území s využitím NP – plochy přírodní.

Ve vztahu k této kolonii, při uvažování jednoho podpěrného bodu budoucího vedení, v lomovém místě koridoru na pravém břehu řeky Ohře, při využití maximálního rozestupu podpěrných bodů 300 metrů, bude následující podpěrný bod umístěn na levém břehu ve vzdálenosti přibližně 80 metrů od hranic zahrádkářské lokality podél břehu řeky. Jak je uvedeno výše, parametry vedení a podpěrných bodů se mohou lišit a být upraveny dle konkrétních terénních podmínek. Technické řešení stavby bude předmětem navazujících

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

řízení, a z důvodu podrobnosti nepříslušící zásadám územního rozvoje, nemůže být jejich součástí.

K bodu třetímu námítky sdělujeme, že vedení VVN 110 kV představuje liniovou stavbu technické infrastruktury s ochranným pásmem 12 metrů od krajního vodiče. Při započtení šířky sloupů činí celková šířka ochranného pásma maximálně 35 metrů. Tuto šířku je možné za použití izolovaných vodičů snížit. V ochranném pásmu nadzemního vedení je podle § 46 odst. (8) a (9) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), v platném znění zakázáno:

1. zřizovat bez souhlasu vlastníka těchto zařízení stavby či umisťovat konstrukce a jiná podobná zařízení, jakož i uskladňovat hořlavé a výbušné látky,
2. provádět bez souhlasu vlastníka zemní práce,
3. provádět činnosti, které by mohly ohrozit spolehlivost a bezpečnost provozu těchto zařízení nebo ohrozit život, zdraví či majetek osob,
4. provádět činnosti, které by znemožňovaly nebo podstatně znesnadňovaly přístup k těmto zařízením,
5. vysazovat chmelnice a nechávat růst porosty nad výšku 3 metry.

Nelze tedy tvrdit, že existence vedení znemožní rozvoj obce. V ochranném pásmu je jen třeba dodržovat výše uvedené podmínky. Dále, při navrhování nové zastavitelné lokality, která bude křížena koridorem vedení, nebo vedením samotným, lze vhodným stanovením podmínek prostorového uspořádání lokality koordinovat využití území tak, že nebude docházet k nežádoucímu střetu staveb s ochranným pásmem. Zároveň v řízení o umístění stavby vedení, které bude předcházet realizaci vedení lze uplatňovat požadavky na technické řešení stavby platné pro vedení v zastavěném území a to vzhledem k výhledovému plánu obce na vymezení rozvojové lokality.

K bodu čtyři a pět námítky lze konstatovat, že výstavba nadzemního elektrického vedení představuje vždy negativní dopad na vnímání krajinného rázu. Minimalizace tohoto vizuálního vlivu lze dosáhnout jednak samotným trasováním vedení mimo oblasti se zvýšenou hodnotou krajinného rázu, což jsou zpravidla velkoplošná zvláště chráněná území, kde platí podrobné podmínky ochrany a jednak vhodnou volbou trasy vedení údolími a nižšími polohami s vyvarováním se tvorby z daleka viditelných technických prvků v krajině tvořících horizont pro pozorovatele na vyhlídkových místech. Toto řešení je výhodné jak z hlediska vlivu na krajinný ráz, tak z hlediska provozně technického, kdy lze v méně exponovaných oblastech očekávat mírnější vliv klimatických extrémů a nižší riziko tím způsobených poruch vedení. Bohužel oblast Žatecka je oblastí rovinatou a intenzivně zemědělsky využívanou, což prakticky znemožňuje využít výše uvedené možnosti minimalizace vlivu na krajinný ráz. Tomuto vlivu se v celé nížinné oblasti kraje nelze vyvarovat. Jediným řešením s nižším vlivem na krajinný ráz je technické řešení vedení podzemním kabelem, které však přináší řadu jiných negativních důsledků. Kabelové vedení vyžaduje výkop v šířce 06 – 1,2 metru s ochranným pásmem 1 metr na každou stranu od osy vedení, v němž nesmí růst žádné porosty. Podzemní vedení by výrazněji zasáhlo do celistvosti půdních vrstev v území a nelze jej vést v přímé linii. V kopcovitém terénu je nutné kabelové vedení speciálně kotvit a nést v přímé trase, aby se zabránilo jeho deformaci a mechanickému přetížení (přetržení) způsobené zemskou přitažlivostí. Kabelové vedení může způsobit vedení tepla skrz půdu (teplota kabelu dosahuje až 90°C), to může způsobit vysušování půdního pokryvu a erozi půdy. Zároveň hrozí díky výkopovým pracím (hloubka výkopu min. 1,3 m, šířka až 1,2 m) a změně podloží (pískové lože) narušení či ovlivnění spodních vod a pramenišť. V některých případech může pískové lože pro uložení kabelu působit jako drenáž, která může odvádět spodní vodu nebo ovlivní místní hydrogeologické poměry. Vzhledem k tomu, že koridor musí po trase překonat nadregionální

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

biocentrum NRBC Stroupeč, které je souvisle vymezeno prakticky od vodní nádrže Nechranice až k zastavěným částem města Žatec a jehož předmětem ochrany jsou právě lužní břehové porosty, mokřady slepých říčních ramen a tůní a zbytky úvalových luk a přilehlé vysoké svahy s partiemi xerothermních křovinobylinných lad, představovalo by technické řešení podzemním kabelem daleko negativnější dopad do území. V tomto ohledu a vzhledem k místním podmínkám se nadzemní řešení vedení jeví z hlediska vlivu na přírodu a krajinu jako nejšetrnější.

K bodu šestému námitky sdělujeme, že vlivy na veřejné zdravý koridoru E7 byly posouzeny v rámci hodnocení územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. v rozsahu přílohy č. 1 zákona č. 183/2006 Sb. V rámci tohoto vyhodnocení byl zjištěn nulový předpokládaný vliv. K tomuto hodnocení bylo příslušným dotčeným orgánem vydáno kladné stanovisko. Pokud se jedná o vyhodnocení vlivů konkrétní stavby na veřejné zdraví, to bude zpracováno v následujících řízeních předcházejících realizaci stavby.

K bodu sedm námitky sdělujeme, že koridor je navržen tak, že umožňuje vést nové vedení zcela mimo zastavěné a zastavitelné pozemky. Předpokládané pozemky dotčené stavbou budou tvořeny zemědělským půdním fondem sloužícím k zemědělskému využití, případně jako trvalý travní porost. Tyto uvedené činnosti lze, při dodržení podmínek stanovených energetickým zákonem pro provoz zemědělské techniky, provozovat nadále i v ochranném pásmu elektrického vedení. Snížení ceny zemědělské půdy v ochranném pásmu proto nelze očekávat.

20. Město Výsluní, Výsluní 14, 431 83 Výsluní

(JID 162530/2019/KUUK ze dne 7.10.2019)

Text námítky:

K Vašemu návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ), Vám po jeho prostudování sdělujeme, že navrhovaná úprava a stanovení podmínek pro umístování VVE v rámci 2aZÚR ÚK v území je již přesnější ve specifikaci umístování těchto staveb. Přesto máme velmi zásadní připomínku k článku 174, a v něm doplněnému odst. 2 - Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumísťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch.“

Navrhované vyloučení možnosti umístování VVE do zastavěných území ve vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch považujeme tuto vzdálenost za velmi nedostatečnou. Hlavně z důvodu eliminace hygienických vlivů VVE na kvalitu zastavěného území a ochranu veřejného zdraví obyvatel.

Celková výška věží již realizovaných VVE je kolem 130 m a nově plánovaná výstavba VVE je stejných nebo dokonce i větších rozměrů. Tím se negativní dopady na obyvatelstvo a okolní území šíří na větší vzdálenost.

Ochrana veřejného zdraví obyvatel by měla být stavěna na nejméně stejnou úroveň, jako je stavěna ochrana chráněných území.

Již i v okolních evropských státech přibývá protestů obyvatel proti nové výstavbě větrných elektráren z důvodů zhoršených hygienických norem pro život a zdraví občanů a ochrany přírody. V sousedním Německu nově stanovila vláda minimální vzdálenost větrných elektráren od obydlí, a to 1 km od obydlených oblastí. (www.oEnergetice.cz, čl. ze 7.10.2019) V Polsku bylo již v roce 2016 zavedeno pravidlo 10H. Podle tohoto pravidla musí

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

být vzdálenost větrné elektrárny od nejbližšího obydlí nejméně 10 x větší, než je výška realizované elektrárny.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) byl zpracován v souladu s požadavkem stanoveným ve Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015. Požadavek zní, cit.: „Provéřit a případně stanovit úkoly pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území v návrhu 2aZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb s tím, že je nutno každý stanovený regulativ řádně odůvodnit (s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 Ao 6/2011-261 ze dne 28.5.2014). V případě že budou navrženy podmínky a zpracován podklad pro vymezení lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie dle čl. (176) Aktualizace č. 1 PÚR ČR bude v návrhu 2aZÚR ÚK prověřena rovněž možnost vymezení ploch vhodných pro umístění velkých větrných elektráren v souladu s čl. (199) Aktualizace č. 1 PÚR ČR.“

V průběhu zpracování návrhu 2aZÚR ÚK pro společné jednání, které se uskutečnilo v dubnu 2018, byla zpracovatelem v součinnosti s pořizovatelem prověřena problematika týkající se možnosti umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to s ohledem na úkol stanovený v čl. (176) a (199) Aktualizace č. 1 Politiky územního rozvoje ČR (aPÚR), která byla schválena usnesením Vlády České republiky ze dne 15. dubna 2015 č. 276. aPÚR uložila v čl. (176) úkol Ministerstvu životního prostředí (MŽP) ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství (MZe), Ministerstvem průmyslu a obchodu (MPO) a kraji, cit.: „Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezení lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny“, s termínem plnění v roce 2016. Požadovaný podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován.

Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto dle požadavku obsaženém ve schválené Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období stanovil v návrhu 2aZÚR ÚK úkol pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to v čl. [174] úkol (2).

Při stanovení daného úkolu vycházel zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014, kterým byla zrušena část ZÚR ÚK vydaných Zastupitelstvem Ústeckého kraje dne 7.9.2011, metodického návodu „Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny“ (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP.

Parametry pásem, které byly stanoveny v regulaci návrhu 2aZÚR ÚK vychází z jmenované metodiky MŽP a odborné literatury a následného odborného posouzení zpracovatelem. Aby nedocházelo k přílišné restriktivní regulaci území, byl rozsah zón silné a zřetelné viditelnosti u některých území snížen oproti metodice, ale zároveň tak, aby byla zajištěna alespoň minimální ochrana daného území. Pásma sdružují zónu silné a zřetelné viditelnosti VVE, popřípadě ochranné pásmo rizik nepříznivých hygienických vlivů. Pásmo současně chrání obyvatele před negativními hygienickými vlivy - zejména akustickými. Akustickými vlivy se nerozumí dosažení limitních hladin hluku VVE, které se předpokládají pouze v jejich blízkosti, ale časté rušení faktorů pohody nižšími hladinami hluku, které se mohou stát v určitém prostoru a čase dominantními a způsobovat u vnímavých osob zdravotní problémy. Důvodem vyloučení možnosti umísťování VVE do zastavěných území a ve vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je zajistit eliminaci nepříznivých hygienických vlivů VVE v územích, ve kterých by větrné elektrárny negativně ovlivňovaly kvalitu zastavěného území a rozvojové předpoklady zastavitelných ploch. Výstavba VVE

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

vždy v jisté míře zasáhne do života občanů v obci a regionu. Hluk z větrných elektráren, vizuální narušení krajiny, omezení prostoru v těsné blízkosti elektráren pro jeho využití a další rozvoj, to jsou některé z možných negativních vlivů, které mohou narušit dosavadní podmínky pro život. Umisťování větrných elektráren v zastavěném území a území 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je minimální nezbytná ochrana veřejného zdraví před tímto jevem, který do značné míry výrazně negativně ovlivňuje nejen pohodu bydlení, ale i kvalitu života lidí, kteří v daném území nejen bydlí nebo se rekreují, ale i pracují.

Daná regulace v jednotlivých územích stanovená v úkolu pro územní plánování (2) v čl. [174], která je závazná pro celé území Ústeckého kraje, byla dohodnuta se všemi dotčenými orgány v rámci společného jednání o návrhu 2aZÚR ÚK. Pořizovatel zvážil mimo jiné i obci Výsluní předestřenou možnost zapracovat do návrhu 2aZÚR ÚK navýšení odstupové vzdálenosti od sídel (zastavěného území a zastavitelných ploch) v návaznosti na výšku VVE. Ale na základě výše zmiňovaných odborných podkladů a s ohledem na rozsudek NSS, kterým byla zrušena část ZÚR ÚK, setrval na obsahu návrhu 2aZÚR ÚK.

Dle konkrétních podmínek v území však lze v rámci územních plánů jednotlivých obcí stanovit podrobnější regulaci pro vymezení ploch pro VVE včetně navýšení stanovené minimální vzdálenosti 500m od zastavěného území a zastavitelných ploch, a to za předpokladu, že bude její navýšení řádně odůvodněno a dohodnuto s dotčenými orgány.

21. Zástupce veřejnosti, Jaroslava Mangová, [REDAKCE] Žiželice

(JID 163621/2019/KUUK ze dne 8.10.2019)

Text námitek:

Jakožto zástupce veřejnosti vznáším a uplatňuji námitku proti výše uvedenému návrhu aktualizace 2aZÚR ÚK. Nesouhlasíme s vedení koridoru VVN 110 kV označovaném E7 pro výstavbu vedení VVN 110 kV Merkur - Triangle, kdy tento koridor má vést přes chráněné území v KÚ obce Stroupeč, přes osídlenou chatařskou oblast v této obci a přes řeku Ohře. V červenci 2019 bylo zpracováno Posouzení vlivu koncepce „2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje“ na evropsky významné lokality a ptačí oblasti podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění. V tomto je uvedeno, že trasa koridoru má vést přes EVL Stroupeč a to v délce 215 m. Žijí a hnízdí zde vzácné druhy ptáků - dudkové, strakapoudi, ledňáčci a spoustu dalších, které pravidelně jezdí monitorovat i zástupci České společnosti ornitologické z Prahy. V NRBC 1 - „Stroupeč“ se vyskytují velmi vzácné stepní rostliny, mnoho druhů vzácných a chráněných brouků, ptáků a netopýrů. Žije zde také Váleček český (*Cylindromorphus bohemicus*) drobný brouk z čeledi krascovitých. Patří ke kriticky ohroženým druhům na Červeném seznamu ČR. Jeho výskyt je celosvětově doložen pouze na několika lokalitách na Žatecku, především na slunných stráních ve Stroupci, na těch, kudy má vést trasa VVN a kde mají být postaveny stožáry VVN 110 kV.

Vyskytuje se zde unikátní xerothermní květena (např. koniklec luční český - exkluzivní populace, kozinec bezlodyžný, kozinec dánský, divizna brunátná, modravec tenkokvětý, bělozářka liliovitá ap). Možný je i výskyt ještěrky zelené.

Dále se v místech EVL Stroupeč, na svazích s významnou xerothermní vegetací, kudy je plánovaná trasa koridoru E7, nachází prameniště Stroupeč. Hrozí narušení pramenů.

Uvědomujeme si důležitost rozvojových záměrů nadmístního významu, chápeme důležitost zásobování dostatečným množstvím elektrické energie průmyslovou zónu Triangl, rozumíme potřebě ekonomického a sociálního rozvoje, ale bezprostřední blízkost plánovaného nadzemního vedení VVN 110kV od trvale obydlené části obce Stroupeč je pro nás neakceptovatelná.

Nejen, že plánovaný koridor nadzemního vedení bude ohrožovat jak zdraví, tak majetek osob, ale je i neestetický a ohrožuje krajinný ráz, krajinné přírodní hodnoty, chatařskou hustě osídlenou lokalitu, kdy má razantně dojít k omezení vlastnických práv vlastníků těchto parcel

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

a nemovitostí. VVN 110 kV má vést nad plánovanou cyklostezkou Ohře - turisticky atraktivní lokalita, má vést přes řeku Ohře, která je rájem rybářů, ptáků, netopýrů a milovníků přírody.

V případě, že trasa VVN bude muset vést KÚ Stroupeč, požadujeme umístit koridor VVN 110kV do země, a to v celé délce trasy koridoru v katastrálním území obce Stroupeč. Nerealizovat nadzemní vedení, ale vložit kabelový úsek.

Toto technické řešení bude mít minimální dopad na životní prostředí, krajinu, ale i život a majetek občanů.

Dále navrhujeme vyhnout se zcela chatařské oblasti v KÚ Stroupeč. Za poslední chatařskou parcelou č.462/31 v KÚ Stroupeč je cca 350 m dlouhý neobydlený úsek k dalším prvním chatám v KÚ Žatec parc. č. 8/2. V tomto úseku navrhujeme umístit koridor VVN 110 kV vložením kabelového úseku do země a vést jej v zemi i přes řeku Ohře.

Děkujeme za zvážení naší námítky a pevně věříme ve správné rozhodnutí s ohledem na obyvatele a přírodu.

Rozhodnutí o námitce:

Námítce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

V souladu s § 36 odst. 3) zákona 183/2006 Sb., zákona o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, nesmí zásady územního rozvoje ani vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem územnímu plánu, regulačnímu plánu nebo navazujícím rozhodnutím. Z tohoto důvodu nelze akceptovat podanou námitku v rozsahu vztahujícím se k provedení stavby a jejímu technickému řešení. Odůvodnění vyhodnocení námítky se nicméně pro její komplexní posouzení věnuje i této otázce možného budoucího řešení stavby.

Z hlediska trasování koridoru přes EVL Stroupeč byl vliv na tuto lokalitu vyhodnocen v rámci posouzení vlivu na lokalit soustavy NATURA 2000, které je součástí vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území, hodnocen jako nulový až mírně negativní vliv s následujícím zdůvodněním, cit.:

„Vedení VVN nad prostorem EVL negeneruje riziko negativního vlivu na celistvost či předměty ochrany EVL Stroupeč. Negativní vliv na EVL by mohlo mít umístění podpěrných bodů (stožárů) do prostoru EVL, zejména do svažité severní části EVL nad cestou, kde se vyskytuje přírodní stanoviště 6210. S ohledem na fakt, že aktuálně není upřesněna lokalizace podpěrných bodů VVN, bylo s ohledem na princip předběžné opatrnosti stanoveno rozmezí nulového až mírně negativního vlivu na přírodní stanoviště 6210.“

Pro toto hodnocení bylo uvažováno použití neizolovaného vedení VVN 110 kV s potřebnou šířkou průseku cca 35 m (12 m od krajního vodiče na obě strany), což je nejširší možné řešení. V případě použití izolovaných vodičů se šířka průseku snižuje.

Na základě tohoto hodnocení bylo navrženo zmírňující opatření, cit.: *„Výše uvedený možný negativní vliv lze účinně eliminovat umístěním podpěrných bodů VVN mimo prostor EVL, případně pokud to nebude technicky možné, umístit je mimo místa výskytu předmětu ochrany této EVL (přírodního stanoviště 6210)“,* které se promítlo do návrhu 2aZÚR ÚK v podobě úkolu pro územní plánování, cit.: *„Při zpřesňování koridoru E7 minimalizovat zásahy koridoru do lesních porostů, EVL, PO, ÚSES, území archeologického zájmu, dobývacích prostorů a výhradních bilancovaných ložisek, vhodným upřesněním trasy koridoru a vhodným technickým řešením stavby v koridoru minimalizovat vliv na krajinný ráz“.*

K uvedenému je nutno podotknout, že trasa koridoru byla zvolena právě takto, z důvodu potřeby, pokud možno co nejmenšího konfliktního zásahu, z hlediska vlivu na jednotlivé typy stanovišť, nadregionálního biocentra (NRBC) 1 „Stroupeč“, které koridor E7 musí překonat. Minimální rozloha NRBC Stroupeč je v platných Zásadách územního rozvoje Ústeckého

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

kraje stanovena na 1000 ha. V 2aZÚR ÚK se plošně biocentrum upravuje, nicméně rozloha ve výsledku zůstává stejných 1000 ha. Biocentrum NRBC Stroupeč je souvisle vymezeno prakticky od vodní nádrže Nechranice až k zastavěným částem města Žatec. NRBC Stroupeč představuje širokou nivu Ohře nad Žatcem, zčásti zorněnou, zčásti se zachovanými lužními břehovými porosty, mokřady slepých říčních ramen a tůní a zbytky úvalových luk a přilehlé vysoké svahy s partiemi xerothermních křovinobylinných lad. Z hlediska minimalizace vlivu budoucího vedení 110 kV na uvedená stanoviště byla trasa koridoru volena v maximální míře po obhospodařovaných zorněných plochách a plochách travních porostů, kde nebude třeba tvořit průseky v cenných stromových porostech v prudkých jižně orientovaných svazích po levém břehu řeky Ohře. V tomto úseku se právě nachází i EVL Stroupeč, neboť se jedná o jediné místo ve svazích po levém břehu řeky Ohře, které ještě zcela nezarostly náletovými dřevinami a panují zde stále podmínky xerothermních křovinobylinných lad.

Předmětem ochrany EVL Stroupeč je biotop 6210 „*Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podloží (Festuco-Brometalia)*“. Předmětem ochrany nejsou žádné druhy živočichů ani rostlin. Délka křížení koridoru s EVL Stroupeč je přibližně 215 metrů, běžný rozestup sloupů nadzemního vedení je 200 – 300 metrů při výšce sloupu 27 – 35 metrů. Vzdálenost a výška podpěrných bodů je vždy ovlivněna počtem lomových bodů a reliéfem krajiny. Z uvedeného vyplývá, že vhodným technickým řešením podpěrných bodů lze EVL Stroupeč překonat prakticky bez zásahu do předmětu ochrany.

Stejný princip se uplatní i v případě namítaného překonání řeky Ohře se zahrádkářskou kolonií nacházející se na jejím levém břehu. Šíře koridoru v místě křížení činí 100 metrů, což umožní vést el. vedení přes nezastavěné části pozemků ve výšce řádově několika metrů prakticky bez vlivu na využití pozemků. K tomuto uvádíme, že v platném územním plánu obce Žiželice není uváděná zahrádkářská kolonie vymezena jako souvislé zastavěné nebo zastavitelné území. V koridoru E7 se nachází pouze jediný pozemek vymezený jako zastavěné území o rozloze přibližně 500 m². Jak je uvedeno, při šířce koridoru 100 metrů je možné se při jeho zpřesňování v územním plánu obce tomuto zastavěnému území vyhnout. Ostatní části kolonie dotčené koridorem jsou v územním plánu vedeny jako plochy nestavěného území s využitím NP – plochy přírodní.

Ve vztahu k této kolonii, při uvažování jednoho podpěrného bodu budoucího vedení, v lomovém místě koridoru na pravém břehu řeky Ohře, při využití maximálního rozestupu podpěrných bodů 300 metrů, bude následující podpěrný bod umístěn na levém břehu ve vzdálenosti přibližně 80 metrů od hranic chatařské lokality. Jak je uvedeno výše, parametry vedení a podpěrných bodů se mohou lišit a být upraveny dle konkrétních terénních podmínek. Technické řešení stavby bude předmětem navazujících řízení, a z důvodu podrobnosti nepříslušící zásadám územního rozvoje, nemůže být jejich součástí. Uvedené platí i pro další požadavek uvedený v námitce na technické řešení vedení podzemním kabelem. Zásady územního rozvoje jako koncepční dokument nemohou předjímat technická řešení staveb, pro něž jsou stanovovány plochy a koridory.

K uvedenému požadavku na technické řešení elektrického vedení kabelem sdělujeme, že takovéto řešení by bylo z hlediska vlivu na předmět ochrany významně negativnější, neboť by znamenalo nevratný zásah do chráněných stanovišť v celé délce vedení, které by muselo být realizováno výkopem v šířce 06 – 1,2 metru s ochranným pásmem 1 metr na každou stranu od osy vedení, v němž nesmí růst žádné porosty. Podzemní vedení by výrazněji zasáhlo do celistvosti půdních vrstev v území a nelze jej vést v přímé linii. V kopcovitém terénu je nutné kabelové vedení speciálně kotvit a nevést v přímé trase, aby se zabránilo jeho deformaci a mechanickému přetížení (přetržení) způsobené zemskou přitažlivostí. Kabelové vedení může způsobit vedení tepla skrz půdu (teplota kabelu dosahuje až 90°C), to může způsobit vysušování půdního pokryvu a erozi půdy. Zároveň hrozí díky výkopovým pracím (hloubka výkopu min. 1,3 m, šířka až 1,2 m) a změně podloží (pískové lože) narušení či ovlivnění spodních vod a pramenišť. V některých případech může pískové lože pro uložení

Příloha č. 9 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Rozhodnutí o námitkách uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

kabelu působit jako drenáž, která může odvádět spodní vodu nebo ovlivní místní hydrogeologické poměry. Na základě uvedeného nelze souhlasit s tvrzením, že by kabelové vedení bylo z hlediska vlivu na chráněná stanoviště vhodnější a to nejen ve vztahu k EVL Stroupeč, ale i ve vztahu k NRBC Stroupeč. Naopak právě kabelové vedení by mohlo být pro řadu stanovišť či pramenišť likvidační. |

|